

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a některé další související zákony

I. OBECNÁ ČÁST

A. Zhodnocení platného právního stavu – Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace (RIA)

SHRNUTÍ ZÁVĚREČNÉ ZPRÁVY RIA

1. Základní identifikační údaje	
Název návrhu zákona: <i>Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a některé další související zákony</i>	
Zpracovatel / zástupce předkladatele: <i>Ministerstvo financí</i>	Předpokládaný termín nabytí účinnosti, v případě dělené účinnosti rozvedte <i>účinnost zákona patnáctým dnem po jeho vyhlášení</i>
<p><i>Implementace práva EU: částečně ano.</i></p> <p><i>Do zákonů se implementují následující směrnice a nařízení:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (MiFID II).</i> <i>Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (MiFIR).</i> <i>Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (MAR).</i> <i>Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/57/EU ze dne 16. dubna 2014 o trestních sankcích za zneužívání trhu (směrnice o zneužívání trhu) (CSMAD).</i> <p><i>- uveďte termín stanovený pro implementaci:</i></p> <p><i>Lhůta pro transpozici MiFID II uplyne dne 3. 7. 2016.</i></p> <p><i>Lhůta pro adaptaci MiFIR uplyne dne 3. 1. 2017.</i></p> <p><i>Lhůta pro adaptaci MAR skončí dne 3. 7. 2016.</i></p> <p><i>Lhůta pro transpozici CSMAD uplyne dnem 3. 7. 2016.</i></p> <p><i>- uveďte, zda jde návrh nad rámec požadavků stanovených předpisem EU?:</i></p> <p><i>V některých případech ano (viz RIA).</i></p>	
2. Cíl návrhu zákona	
<p><i>Cílem úpravy je dosažení souladu právních předpisů ČR a EU, implementace evropských předpisů do českého právního řádu a harmonizace právní úpravy v zákoně č. 256/2014 Sb., zákon o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů. Novela zákona přispěje k vyšší atraktivitě českého kapitálového trhu a zajistí jeho lepší fungování při současném zvýšení ochrany spotřebitele.</i></p>	

3. Agregované dopady návrhu zákona
<i>Návrh zákona nemá žádné dopady na životní prostředí. Navrhovaná úprava není v rozporu se zákazem diskriminace. Návrh zákona nezasahuje do ochrany soukromí či osobních údajů. Navrhovaná úprava nepředpokládá žádná korupční rizika.</i>
3.1 Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty:
<i>Navrhovaná úprava nebude mít dopad na státní rozpočet. Z navrhovaného zákona nevyplývá zvýšení nároků na státní rozpočet ani na ostatní veřejné rozpočty, zejména rozpočty obcí a krajů, protože z úpravy nevyplývají povinnosti ani opatření, jejichž zajištění by vyžadovalo vynaložení finančních prostředků. V některých případech může navrhovaná právní úprava znamenat zvýšené náklady pro Českou národní banku.</i>
3.2 Dopady na podnikatelské subjekty:
<i>Návrh zákona bude mít dopad zejména na investiční zprostředkovatele, a to z důvodu zpřísnění požadavků na evropské úrovni a provádění dalších změn souvisejících s harmonizací podmínek distribuce finančních produktů. Nezanedbatelný dopad bude mít zavedení povinnosti na odborné zkoušky pro distributory finančních služeb v rámci snahy o harmonizaci této oblasti napříč finančním trhem. Návrh zákona zpravidla neukládá povinnosti nad rámec vyžadovaný směrnicemi, proto by měly být negativní dopady regulace minimalizovány na nejnižší přípustnou úroveň. V případě těch opatření, kdy dochází k využití národní diskrece nebo převzetí přísnějších pravidel z předpisů EU, předkladatel nepředpokládá nárůst nových povinností na podnikatelské subjekty. Současně evropské směrnice nabízí nové možnosti podnikání (trh malých a středních podniků, organizovaný obchodní systém a poskytovatelé služeb hlášení údajů). Trh malých a středních podniků může mít teoreticky pozitivní dopad na financování malých a středních podnikatelů. Některé subjekty, které doposud nebyly dotčenou legislativou regulovány, mohou nově být subjekty, u nichž se vyžaduje povolení České národní banky, a to z důvodu zúžení výjimek v MiFID II. Toto se týká zejména obchodníků s komoditami a komoditními deriváty (včetně energetických produktů), obchodníků s emisními povolenkami a obchodníků využívajících k obchodování automatizovaných systémů. Významné dopady vynucené směrnicí na obchodníky s cennými papíry lze očekávat zejména v oblasti pravidel jednání se zákazníky. Nové povinnosti jsou obligatorně ukládány i organizátorům trhů s investičními nástroji, a to i přímo použitelnými předpisy Evropské unie.</i>
3.3 Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)
<i>Návrh zákona nemá žádné dopady na územní samosprávné celky.</i>
3.4 Sociální dopady:
<i>Navrhovaná úprava nemá sociální dopady, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny. Vliv úpravy se neprojeví na rovnosti mužů a žen a nebude mít ani jiné sociální dopady. K posílení postavení žen mohou vést opatření na posílení rozmanitosti členů vedoucího orgánu regulovaných osob (§ 10 a 10a ZPKT).</i>
3.5 Dopady na životní prostředí:
<i>Návrh zákona nemá výrazné dopady na životní prostředí, týká se ale obchodování s emisními povolenkami, které se nově zařazují mezi investiční nástroje a budou tak nově spadat pod regulaci finančních trhů (zatím toto platilo jen pro jejich deriváty).</i>

1 Důvod předložení a cíle

1.1 Definice problému

Důvodem pro předložení návrhu zákona je potřeba implementace nových evropských předpisů na úseku kapitálového trhu do českého právního řádu. Konkrétně se jedná o následující předpisy:

- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (dále též „**MIFID II**“),
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (dále též „**MIFIR**“),
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Evropské komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (dále též „**MAR**“),
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/57/EU ze dne 16. dubna 2014 o trestních sankcích za zneužívání trhu (směrnice o zneužívání trhu, dále též „**CSMAD**“).

Z členství ČR v EU vyplývá závazek odpovídajícím způsobem zapracovat unijní legislativu do českého práva. Vzhledem k tomu, že tyto evropské předpisy nahrazují, popřípadě pozměňují dosavadní unijní úpravu, která však již byla implementována do příslušných sektorových zákonů, je tak nezbytné uvést tyto zákony do souladu s novou unijní regulací.

1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Z věcného hlediska se výše uvedená unijní legislativa týká následujících českých právních předpisů:

1. zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**ZPKT**“),
2. zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále též „**TR**“),
3. zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**ZoB**“),
4. zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**ZSÚD**“),
5. zákon č. 15/1998 Sb., o dohledu v oblasti kapitálového trhu a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**ZDKT**“),
6. zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**ZoSP**“),
7. zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**TZ**“),
8. zákon č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**ZISIF**“).

Podstatná část textu těchto zákonů má transpoziční povahu a je v souladu s platným evropským právem. Nová unijní legislativa nicméně novelizuje či nahrazuje řadu dosavadních evropských předpisů, které jsou v uvedených zákonech promítnuty. Z tohoto

důvodu vyvstává potřeba příslušná ustanovení dotčených právních předpisů upravit tak, aby byla uvedena do souladu s požadavky nové unijní legislativy.

1.3 Identifikace dotčených subjektů

Mezi tzv. dotčené subjekty, tj. osoby, u kterých je účelné posuzovat dopady jednotlivých variantních kroků, tedy posuzovat přínosy a náklady možných řešení, se řadí zejména:

- Česká národní banka (dále též „**ČNB**“)
- účastníci kapitálového trhu
- investoři
- emitenti cenných papírů
- účastníci řízení před ČNB
- fyzické a právnické osoby, které spáchají trestný čin
- orgány činné v trestním řízení

1.4 Popis cílového stavu

Cílem úpravy je dosažení souladu právních předpisů ČR a EU prostřednictvím implementace nově přijatých evropských předpisů do českého právního řádu.

1.5 Zhodnocení rizika

Navrhovaná právní úprava si klade za cíl implementaci evropských předpisů do českého právního řádu tak, aby byl tento v souladu s evropskou regulací kapitálového trhu. Jejím nepřijetím by se Česká republika vystavovala riziku zahájení řízení pro porušení čl. 258, příp. 260, Smlouvy o fungování Evropské unie.

2 Návrh variant řešení

A. Zhodnocení platného právního stavu – Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace (RIA).....	- 1 -
1 Důvod předložení a cíle	- 3 -
1.1 Definice problému.....	- 3 -
1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti.....	- 3 -
1.3 Identifikace dotčených subjektů	- 4 -
1.4 Popis cílového stavu.....	- 4 -
1.5 Zhodnocení rizika	- 4 -
2 Návrh variant řešení.....	- 5 -
2.1 Návrh možných řešení v případě možného využití diskrece členského státu dle MiFID II a MiFIR včetně varianty „nulové“, identifikace nákladů a přínosů a zhodnocení variant a výběr nejvhodnějšího řešení.....	- 7 -
a) diskrece k čl. 3 MiFID II.....	- 7 -
b) diskrece k čl. 3 odst. 2 MiFID II	- 11 -
c) diskrece k čl. 4 odst. 1 bodu 1 MiFID II	- 14 -
d) diskrece k čl. 9 odst. 6 MiFID II	- 17 -
e) diskrece k čl. 11 odst. 1 MiFID II	- 20 -
f) diskrece čl. 12 odst. 4 MiFID II.....	- 21 -
g) diskrece čl. 16 odst. 11 MiFID II.....	- 23 -
h) diskrece k čl. 24 odst. 5 MiFID II	- 25 -
i) diskrece k čl. 24 odst. 12 MiFID II	- 27 -
j) diskrece k čl. 28 odst. 2 MiFID II	- 29 -
k) diskrece k čl. 29 odst. 2 MiFID II	- 31 -
l) diskrece k čl. 29 odst. 3 MiFID II	- 33 -
m) diskrece čl. 29 odst. 4 MiFID II.....	- 34 -
n) diskrece k čl. 29 odst. 6 MiFID II	- 37 -
o) diskrece k čl. 30 odst. 3 MiFID II	- 39 -
p) diskrece k čl. 30 odst. 4 MiFID II	- 42 -
q) diskrece k čl. 39 odst. 1 MiFID II	- 44 -
r) diskrece k čl. 48 odst. 9 MiFID II	- 47 -
s) diskrece k čl. 70 odst. 1 MiFID II	- 49 -
t) diskrece k čl. 70 odst. 7 MiFID II	- 51 -
u) diskrece k příloze II, části II bodu 1 MiFID II.....	- 54 -
v) diskrece k čl. 46 odst. 4 MiFIR	- 56 -
2.2 Návrh možných řešení v případě možného využití diskrece členského státu dle MAR včetně varianty „nulové“, identifikace nákladů a přínosů a zhodnocení variant a výběr nejvhodnějšího řešení	- 59 -

a) diskrece k čl. 17 odst. 4 MAR.....	- 59 -
b) diskrece k čl. 19 odst. 2 MAR.....	- 61 -
c) diskrece k čl. 19 odst. 3 MAR.....	- 63 -
d) diskrece k čl. 23 odst. 2 MAR.....	- 65 -
e) diskrece k čl. 30 odst. 1 MAR.....	- 67 -
f) diskrece k čl. 30 odst. 3 MAR.....	- 70 -
g) diskrece čl. 32 odst. 4 MAR	- 72 -
B. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy.....	- 75 -
1 MiFID II.....	- 75 -
2 MiFIR.....	- 76 -
3 MAR	- 76 -
4 CSMAD.....	- 76 -
C. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy v jejím celku.....	- 77 -
D. Zhodnocení souladu návrhu zákona s ústavním pořádkem České republiky	- 77 -
E. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie	- 77 -
F. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhovaného řešení na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty a podnikatelské prostředí České republiky	- 78 -
Náklady	- 78 -
Přínosy	- 78 -
Vyhodnocení variant.....	- 78 -
G. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána	- 78 -
H. Zhodnocení sociálních dopadů, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny	- 79 -
I. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení na životní prostředí.....	- 79 -
J. Zhodnocení současného stavu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace	- 79 -
K. Zhodnocení dopadů ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů	- 79 -
L. Zhodnocení korupčních rizik	- 80 -
M. Implementace doporučené varianty a vynuucování	- 85 -
Vynuucování.....	- 85 -
Přezkum účinnosti regulace.....	- 85 -
Konzultace a zdroje dat	- 85 -
N. Zkratky.....	- 86 -

2.1 Návrh možných řešení v případě možného využití diskrece členského státu dle MiFID II a MiFIR včetně varianty „nulové“, identifikace nákladů a přínosů a zhodnocení variant a výběr nejvhodnějšího řešení

a) diskrece k čl. 3 MiFID II

Tato kapitola se týká diskrece v oblasti působnosti MiFID II, která umožňuje členskému státu směrnici neuplatňovat na určité skupiny osob, pro které je dotyčný členský stát domovským státem, a které povoluje a reguluje na vnitrostátní úrovni. Jde o tři skupiny osob:

- osoby, které poskytují pouze investiční služby přijímání a předávání pokynů týkajících se převoditelných cenných papírů a podílových jednotek subjektů kolektivního investování nebo poskytování investičního poradenství ve vztahu k těmto finančním nástrojům; tyto osoby nesmí držet peněžní prostředky nebo cenné papíry zákazníků a smějí při poskytování služeb předávat pokyny pouze určitým osobám;
- osoby poskytující investiční služby výhradně v oblasti komodit, povolenek na emise nebo jejich derivátů výlučně za účelem zajištění obchodních rizik svých zákazníků, pokud jsou těmito zákazníky výlučně místní elektroenergetické nebo plynárenské podniky, pokud tito zákazníci společně drží 100 % základního kapitálu nebo hlasovacích práv těchto osob, vykonávají společnou kontrolu a jsou vyňati z oblasti působnosti MiFID II; a
- osoby poskytující investiční služby výhradně ve vztahu k povolenkám na emise nebo jejich derivátům výlučně za účelem zajištění obchodních rizik svých zákazníků, pokud jsou těmito zákazníky výlučně provozovatelé ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES a pokud tito zákazníci společně drží 100 % základního kapitálu nebo hlasovacích práv těchto osob, vykonávají společnou kontrolu a jsou vyňati z oblasti působnosti MiFID II.

První skupina osob zůstává v porovnání se Směrnicí Evropského parlamentu a Rady č. 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**MiFID I**“) stejná, další dvě skupiny jsou však zcela nové. V rámci první skupiny osob působí k 24. 8. 2015 v České republice 7 499 investičních zprostředkovatelů, zatímco další dvě skupiny se u nás zatím nevyskytují.

Platná právní úprava

Současný ZPKT využívá původní diskrece z MiFID I a zejm. v § 29 až 32 upravuje investiční zprostředkovatele. Tito patří do první výše uvedené skupiny osob.

Návrh variant řešení

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití. Navrženy byly celkem 3 varianty:

- Varianta 0 představuje ponechání stávajícího stavu, tedy ponechání využití starší části diskrece (zachování investičního zprostředkovatele v současné podobě) a nevyužití nové části diskrece. Tato varianta zachovává kontinuitu právní úpravy, zároveň však nevyužívá nové možnosti.

- Varianta 1 vychází z varianty 0, když také ponechává využití starší části diskrece. Nově však využívá i novou část diskrece, umožňuje tedy druhé a třetí skupině osob (viz výše) zůstat mimo působnost MiFID II. Je však otázkou, zda na českém kapitálovém trhu vůbec takovéto osoby existují, případně zda existuje alespoň poptávka po jejich vzniku.
- Varianta 2 znamená úplné nevyužití diskrece. Případné osoby druhé a třetí skupiny (viz výše) by zůstaly v působnosti MiFID II a zároveň by do její působnosti byly vtaženy i osoby z první skupiny (tedy investiční zprostředkovatelé). Jejich regulace by tak byla silnější (a byli by pod silnějším dohledem), mohli by však těžit např. z výhody evropského pasu.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 1: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Zachována
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití starší i nové části diskrece

Tabulka 2: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Zachována
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 2 – úplné nevyužití diskrece

Tabulka 3: Aspekty varianty 2

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Tabulka 4: Zhodnocení zvoleného řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nevyužití nové části diskrece ani nezrušení stávající národní úpravy
Přínosy	
Atraktivita České republiky	0
Kontinuita regulatorního rámce	+
Ochrana investorů	+
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Zvýšeny s ohledem na zúžení výjimky

Výsledky konzultace

Asociace pro kapitálový trh (dále též „AKAT“): „U této otázky nepanuje mezi dotazovanými členy shoda, viz níže přehled odpovědí. Variabilita může být dána využíváním a preferencí různých distribučních modelů našimi členy:

Za nejvhodnější považujeme variantu 0, tj. ponechání stávajícího stavu. Možná by byla i varianta 1, dle našeho názoru však v ČR neexistují osoby, které by spadaly do druhé nebo třetí skupiny a nezaznamenali jsme ani poptávku po jejich vzniku. V žádném případě nepodporujeme variantu 2, která by vedla k likvidaci stávajících investičních zprostředkovatelů.

Varianta 0, s tím, že dáváme za zvážení, zda nezavést dvojitý režim pro investiční zprostředkovatele v tom smyslu, že by měli možnost volby mezi dvěma možnostmi:

- a) plně podléhat režimu obchodníka s CP a mít možnost těžit z jednotného evropského pasu. Tato varianta by některým společnostem se sídlem v ČR mohla usnadnit distribuci investičních produktů v jiných zemích EU*
- b) mít „volnější režim“, tzn. takový, který jim dává stávající právní úprava, přičemž v tomto případě by nemohli využívat evropský pas*

Varianta 1 - připouštíme existenci ze směrnice vyňatých subjektů pro futuro, jejich případné zahrnutí pod MiFID II by znamenalo zcela zbytečnou zátěž pro dotčené podnikatele.“

ČNB: „ČNB považuje za užitečné využít diskrece k vynětí osob ve druhé a třetí skupině, což je v souladu s pozicí uplatňovanou ČR v rámci příprav návrhu MiFID II, a to bez ohledu na případnou neexistenci skupin těchto osob na českém kapitálovém trhu. Tyto služby dosud zvláštní regulaci nepodléhaly, aniž by to mělo na český trh negativní dopad.

Vzhledem k dlouhodobě neuspokojivé situaci v činnosti investičních zprostředkovatelů však ČNB požaduje, aby došlo ke zrušení institutu investičních zprostředkovatelů, s možností

transformování v současnosti existujících investičních zprostředkovatelů na „malé OCP“ (tj. obchodníky s cennými papíry ve zjednodušeném režimu přiměřeném omezenému rozsahu činnosti a nepřijímání prostředků zákazníků, s nižším počátečním kapitálem, bez požadavků na konsolidaci apod.).

ČNB tedy požaduje podřazení „investičních zprostředkovatelů“ pod působnost MiFID II. Jsme názoru, že uvedený krok může napomoci dlouhodobé stabilitě a ochraně investorů v sektoru investičních služeb. Podmínky pro vstup na trh v sektoru investičních služeb formou institutu investičního zprostředkovatele totiž nenastavují dostatečný práh pro to, aby opakovaně na trhu nezačínaly působit též subjekty, jejichž podnikatelská strategie je při reálném provozování činnosti postavena na jiných principech než na poskytování investičních služeb s odbornou péčí, ale spíše na principech, jež mohou být označovány mnohdy jako praktiky predátorské.

S tím, že tento proces je potřebné nastavit tak, aby reálně umožnil přelicencování zájemců na „malé“ OCP, jak z hlediska přípravy dotčených zprostředkovatelů, tak z hlediska licenčních kapacit ČNB (žádoucí by tedy bylo prodloužení lhůt pro udělení povolení OCP a přechodné ustanovení, že do rozhodnutí o žádosti mohou investiční zprostředkovatelé poskytovat služby v rámci stávající registrace).“

Česká spořitelna (dále též „**ČS**“): *„Za nejvhodnější považujeme variantu 0, tj. ponechání stávajícího stavu. Možná by byla i varianta 1, dle našeho názoru však v ČR neexistují osoby, které by spadaly do druhé nebo třetí skupiny a nezaznamenali jsme ani poptávku po jejich vzniku. V žádném případě nepodporujeme variantu 2, která by vedla k likvidaci stávajících investičních zprostředkovatelů.“*

Burza cenných papírů Praha (dále též „**PSE**“): *„Prošli jsme interně všechny výjimky, které je možno uplatnit a jsme stejného názoru jako MF, tedy žádné výjimky neuplatňovat. Vzhledem k tomu, že se tyto závěry měly odůvodňovat pouze, pokud by se výjimky aplikovat měly, tak nic neodůvodňujeme.“*

Unie společenství finančního zprostředkování a poradenství (dále též „**USF**“): *„Považujeme za nejvhodnější variantu 0, tedy ponechání stávajícího stavu. Žádné osoby spadající do druhé či třetí skupiny nám nejsou známy a nepovažujeme tedy za vhodné tímto směrem diskreci prohlubovat. Na druhé straně nevyužití diskrece by znamenalo fatální regulatorní diskontinuitu s vysoce negativním dopadem na tržní subjekty. Benefity harmonizovaného stavu jsou pak pro stávající IZ – s přihlédnutím k fatálním nákladům – spíše virtuální.“*

Shrnutí konzultace: Většina respondentů se vyslovila pro zachování stávajícího stavu, tedy ponechání využití starší části diskrece (zachování investičního zprostředkovatele v současné podobě) a spíše pro nevyužití nové části diskrece z důvodu pravděpodobné neexistence těchto subjektů. Poptávka po využití nové části diskrece (ČNB a AKAT) je spíše teoretická (je možné, že by takové subjekty měly zájem u nás působit v rámci národní úpravy), od osob účastnících se trhu s emisními povolenkami a komoditami jsme ale nezaznamenali reálnou poptávku po využití nové části diskrece (do budoucna ale nelze vyloučit revizi možnosti tuto diskreci využít, diskrece není časově omezena).

Orgán dohledu (ČNB) navrhl již existující část diskrece nevyužít a zrušit tak fakticky právní úpravu investičních zprostředkovatelů, oproti tomu trh celkem jednoznačně požaduje institut

investičních zprostředkovatelů zachovat (vyjádření Burzy v tomto ohledu není jasné, protože se vyjádřila ke všem diskrecím současně, není tedy zřejmé, zda v tomto konkrétním případě navrhuje odklon od existujícího stavu, spíše se ale domníváme, že její vyjádření směřuje k možnostem stanovit přísnější úpravu - viz většina diskrecí dále). Po diskusích s ČNB i s trhem je navrhováno faktické přiblížení úpravy investičních zprostředkovatelů úpravě malých obchodníků s cennými papíry, což je ale v podstatě i nový požadavek směrnice MiFID II (viz použití slov „*at least analogous*“). Fakticky se tak návrhu České národní banky vyhovuje, ovšem při zachování národní úpravy investičních zprostředkovatelů jako takové. Hlavním rozdílem je to, že investičním zprostředkovatelem může být i fyzická osoba, viz ale diskreci k čl. 4 MiFID II níže, kde se toto zvažovalo i pro malé obchodníky s cennými papíry, ovšem ČNB se stavěla proti využití této diskrece. Rovněž u investičních zprostředkovatelů není kladen požadavek na počáteční kapitál ve výši 50 000 EUR, ovšem vyžaduje se u nich nově pojištění odpovědnosti za škodu (viz diskreci k čl. 3 odst. 2 MiFID II).

b) diskrece k čl. 3 odst. 2 MiFID II

Tato diskrece navazuje na předchozí diskreci, když umožňuje osobám vyjmutým z působnosti MiFID II výše uvedenou diskrecí, aby se na ně nevztahoval systém pro odškodnění investorů (u nás jde o Garanční fond obchodníků s cennými papíry). Podmínkou tohoto vyloučení je, aby tyto osoby měly pojištění odpovědnosti za škodu při výkonu povolání, které s přihlédnutím k velikosti, rizikovému profilu a právnímu statusu těchto osob zajišťuje rovnocennou ochranu jejich zákazníků.

Platná právní úprava

Jde o nové ustanovení, MiFID I srovnatelné ustanovení neměl. Dle ZPKT investiční zprostředkovatel (tedy jedna z osob dle předchozí diskrece) není účasten v Garančním fondu obchodníků s cennými papíry a ani nemá povinnost mít pojištění odpovědnosti za škodu při výkonu povolání.

Návrh variant řešení

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití. Navrženy byly celkem 3 varianty:

- Varianta 0 představuje nevyužití diskrece, tedy požadování účastenství na systému pro odškodnění investorů pro všechny osoby vyjmuté dle přechodí diskrece. Znamená však zahrnutí těchto osob na účastenství na systému pro odškodnění investorů a tedy nutné rozsáhlé změny v oblasti právní úpravy systému pro odškodnění investorů, když jeho současná konstrukce nepočítá s osobami, které nemohou držet majetek zákazníků. Samotná konkrétní úprava také závisí na zvolení varianty aplikace předchozí diskrece.
- Varianta 1 představuje využití diskrece. Osobám vyjmutým diskrecí z působnosti MiFID II (tedy i popř. současným investičním zprostředkovatelům) by tak stačilo povinné pojištění odpovědnosti za škodu při výkonu povolání (v případě současných investičních zprostředkovatelů by tak šlo o novou povinnost) a systému pro odškodnění investorů by se tak neúčastnily.

- Varianta 2 by mohla umožnit osobám vyjmutým z působnosti MiFID II si vybrat, zda se pojistí, nebo zda se budou účastnit systému pro odškodnění investorů. Znamenala by však nutné rozsáhlé změny v oblasti právní úpravy systému pro odškodnění investorů, když jeho současná konstrukce nepočítá s osobami, které nemohou držet majetek zákazníků.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 5: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Nutná úprava legislativy
Ochrana investora	Spíše snížen
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 6: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše zvýšena
Kontinuita regulatorního rámce	Nutná úprava legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše zvýšen

Varianta 2 – nevyužití diskrece

Tabulka 7: Aspekty varianty 2

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše zvýšena
Kontinuita regulatorního rámce	Nutná úprava legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše zvýšena

Výsledky konzultace

AKAT: „Na trhu převažuje názor příklánějící se k variantě 2, níže uvádíme argumentaci pro variantu 1 i 2:

- Za nejvhodnější považujeme variantu 2, tj. umožnit investičním zprostředkovatelům (a případně dalším osobám vyjmutým z působnosti MiFID II) vybrat si, zda se pojistí, nebo zda se budou účastnit systému pro odškodnění investorů. Tato varianta umožní, aby si povinné subjekty zvolily pro ně nejvhodnější variantu řešení.

- Varianta 1 (navazuje na volbu varianty v předchozím případě; účast v Garančním fondu v případě existující kategorie investičních zprostředkovatelů považujeme za nesystémovou vzhledem k tomu, že není umožněno, aby tyto subjekty přebíraly majetek zákazníků – vyžadovalo by jinak změnu koncepce Garančního fondu; pro případ nově vzniklé kategorie subjektů vyňatých z působnosti MIFID II – viz první otázka – by měla volba záviset na tom, jestli takové osoby budou moci přijímat majetek zákazníků).“

ČNB: „Pokud jde o investiční zprostředkovatele, viz odpověď k předchozí otázce. ČNB požaduje zrušení investičních zprostředkovatelů, resp. jejich transformaci na obchodníky s cennými papíry. Vzhledem k tomu není odpověď na využití diskrece ve vztahu k investičním zprostředkovatelům relevantní.

U druhé a třetí skupiny považujeme za vhodnější povinné pojištění odpovědnosti za škodu při výkonu povolání.

Rozsah pojistného krytí by neměl překračovat stávající rozsah ochrany zákazníků OCP (tedy náhradu za svěřený majetek zákazníků, který nelze v případě finančních potíží poskytovatele služby vydat, typicky pro zpronevěru).“

ČS: „Za nejvhodnější považujeme variantu 2, tj. umožnit investičním zprostředkovatelům (a případně dalším osobám vyjmutým z působnosti MiFID II) vybrat si, zda se pojistí, nebo zda se budou účastnit systému pro odškodnění investorů. Tato varianta umožní, aby si povinné subjekty zvolily pro ně nejvhodnější variantu řešení.“

USF: „Preferujeme jednoznačně variantu 1, tedy povinné pojištění. Systém garančního fondu je z podstaty věci zaměřen na krytí subjektů přímo nakládajících s majetkem zákazníka (OCP) a není jasné, jak by mohl být zapojen do krytí IZ. Pojištění je oproti tomu efektivním nástrojem jak pro zprostředkovatele, tak potažmo i zákazníky a lze čerpat z již existujícího know-how (např. exkluzivní produkt pojištění odpovědnosti, které USF sjednala pro své členy).“

Shrnutí konzultace: V tomto bodě se respondenti vyslovili zčásti pro povinné pojištění odpovědnosti investičního zprostředkovatele za škodu při výkonu povolání, zčásti pro možnost volby mezi pojištěním a účastenstvím v systému pro odškodnění investorů.

Tabulka 8: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 1/2
	částečné využití diskrece
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/+
Rozvoj trhu	0/+
Náklady	
Náklady	Spíše zvýšené / Beze změny

c) diskrece k čl. 4 odst. 1 bodu 1 MiFID II

Obecně platí, že obchodník s cennými papíry (dále též „OCP“) - „*investment firm*“ – má formu právnické osoby, nicméně ustanovení čl. 4 odst. 1 bodu 1 MiFID II členským státům umožňuje, aby ve své právní úpravě definovaly OCP též jako fyzickou osobu. Využití této diskrece je podmíněno několika požadavky. V první řadě musí právní postavení takovéto fyzické osoby zajistit zájmům třetích osob ochranu ekvivalentní ochraně poskytované právnickými osobami. Dále musí podléhat obezřetnostnímu dohledu odpovídajícímu jejich právní formě. Poskytuje-li tato fyzická osoba služby, jež zahrnují též držbu majetku zákazníka, smí být považována za OCP pouze při splnění několika dalších podmínek směřujících k ochraně majetku třetích osob:

- majetek zákazníka musí být chráněn pro případ platební neschopnosti obchodníka s cennými papíry nebo jeho vlastníků, exekuce, započtení pohledávek nebo jakýchkoli jiných úkonů věřitelů obchodníka s cennými papíry nebo jeho vlastníků,
- podnik musí podléhat pravidlům vytvořeným za účelem sledování platební schopnosti OCP a jeho vlastníků,
- roční účetní závěrky OCP musí být ověřeny auditorem podle zvláštního zákona,
- má-li OCP pouze jediného vlastníka, musí tento vlastník přijmout opatření na ochranu investorů pro případ, že by zemřel nebo by jeho svéprávnost byla omezena.

Tato diskrece nepředstavuje žádné novum, již ustanovení čl. 4 odst. 1 bodu 1 MiFID I obsahovalo zcela totožné znění.

Platná právní úprava

ZPKT vymezuje OCP jako právnickou osobu s právní formou akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným, která poskytuje investiční služby na základě povolení ČNB k činnosti OCP. Stávající právní úprava tohoto institutu tedy s jinou než právnickou osobou nepočítá a diskrece poskytnutá členským státům v ustanovení čl. 4 odst. 1 bodu 1 MiFID I tak zůstala ze strany ČR nevyužita.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. OCP by se i nadále mohla stát pouze právnická osoba. Tato varianta zachovává kontinuitu právní úpravy a respektuje dřívější rozhodnutí o nevyužití této diskrece při transpozici MiFID I, jež bylo učiněno na podkladě konzultací vedených s širokou odbornou veřejností a ČNB.
- Varianta 1 znamená připuštění existence OCP jako fyzické osoby, tj. využití diskrece. Tato varianta by vyžadovala větší zásah do stávající právní úpravy, zejména z hlediska požadavků kladených na takovou osobu při posuzování žádosti o povolení k činnosti OCP a rozsahu a druhu povolených investičních služeb. Nepochybně by vyvstala potřeba též zohlednit specifika postavení OCP jakožto fyzické osoby též z hlediska obezřetnostních pravidel jeho podnikání. Dále by bylo žádoucí normativně upravit vztah takovéto osoby k OCP jako právnické osobě, jakož i k institutu investičního zprostředkovatele a vázaného zástupce.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 9: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta I - využití diskrece

Tabulka 10: Aspekty varianty I

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Zachována
Rozvoj trhu	Spíše beze změny

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Tabulka 11: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu
Přínosy	
Atraktivita České republiky	0/+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/+
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Výsledky konzultace

AKAT: „Příkláníme se k variantě 0, tj. ponechání stávajícího stavu, který nepočítá s tím, že by OCP mohla být fyzická osoba. Neexistují věcné důvody, ani poptávka po tom, aby obchodníkem s cennými papíry mohla být i fyzická osoba. S ohledem na český trh finančních služeb a jeho minulost preferujeme existenci právnických osob na úkor fyzických, v opačném případě spatřujeme riziko snížení důvěryhodnosti. Zavedení OCP jako fyzické osoby by také vedlo k dualismu podmínek poskytování investičních služeb, kdy by fyzické osoby musely plnit menší požadavky než osoby právnické, což by mohlo být rizikové pro zákazníky.“

ČNB: „Považujeme za vhodné ponechání stávajícího stavu (varianta 0), tedy nevyužití diskrece, jež by připustila OCP jakožto fyzickou osobu. Dle zákona o obchodních korporacích (ZOK) nic nebrání fyzické osobě bez větších nákladů založit s.r.o. (viz požadavek na minimální vklad 1 Kč dle § 142 odst. 1 ZOK) s tím, že forma obchodníka s cennými papíry ve formě s.r.o./a.s. je v ČR tradiční a jiná varianta by představovala zásadnější zásah do ZPKT, k čemuž není důvod. Fyzická osoba může navíc jen obtížně naplnit požadavky na udržení provozuschopnosti, rozsah regulatorních požadavků neumožňuje činnost samotné fyzické osoby, tj. musela by i tak zaměstnávat řadu zaměstnanců, zajistit řádný řídicí a kontrolní systém, velmi obtížně by se zajišťovalo pravidlo čtyř očí na úrovni nejvyššího řízení OCP. Také z trhu jsme nezaznamenali poptávku po tomto institutu (ani po umožnění dalších forem právnických osob). Dostatečnou liberalizací bylo připuštění formy s.r.o. v roce 2008 (do té doby pouze a.s. se zaknihovanými akciemi), už tehdy se zvažovaly i další formy obchodních společností a byly z výše uvedených důvodů odmítnuty.“

To platí i při vědomí potřeby transformace dnešních investičních zprostředkovatelů – kteří jsou často fyzickou osobou – na obchodníky s cennými papíry.“

ČS: „Přikláníme se k variantě 0, tj. ponechání stávajícího stavu, který nepočítá s tím, že by obchodníkem s cennými papíry („OCP“) mohla být fyzická osoba. Neexistují věcné důvody, ani poptávka po tom, aby obchodníkem s cennými papíry mohla být i fyzická osoba.“

USF: „Preferujeme variantu 0. Domníváme se, že pro připuštění OCP ve formě fyzické osoby není objektivní důvod.“

Shrnutí konzultace: V otázce možnosti existence obchodníka s cennými papíry jakožto fyzické osoby obecně panovala shoda v preferenci zachování stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece a zachování možnosti být OCP pouze pro právnické osoby.

d) diskrece k čl. 9 odst. 6 MiFID II

Tato diskrece umožňuje, aby OCP mohl být fyzická osoba nebo právnická osoba, která je řízena právě jednou fyzickou osobou. V takovémto případě však musí být vyžadováno, aby existovala jiná náhradní opatření, která zajistí řádné a obezřetné vedení těchto OCP a patřičné zohlednění zájmu zákazníků a integrity trhu; a aby dotyčné fyzické osoby měly dostatečně dobrou pověst, dostatečné znalosti, dovednosti a zkušenosti a věnovaly dostatek času výkonu svých povinností.

Platná právní úprava

MiFID I obdobnou diskreci obsahoval, tato diskrece však nijak využita nebyla. Dle ZPKT OCP nemůže být fyzickou osobou, a v případě právnických osob musí mít nejméně dvě vedoucí osoby, které však nemusí být statutárním orgánem.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje nevyužití diskrece, tedy i nadále by fyzická osoba nemohla být OCP a OCP jako právnická osoba by nemohl být řízen právě jednou fyzickou osobou.
- Varianta 1 by znamenala umožnění existence OCP jako fyzické osoby. Otázkou však je, zda by bez dalších změn mohla fyzická osoba splňovat současné podmínky v § 6 ZPKT, zejména pak v odst. 1 písm. f) (věcné, personální a organizační předpoklady pro výkon činnosti OCP a pro plnění jeho povinností).
- Varianta 2 by znamenala povolení, aby právnická osoba OCP mohla být řízena jednou fyzickou osobou. I zde je otázkou zda by taková právnická osoba byla za těchto podmínek schopna splňovat současné podmínky v § 6 ZPKT, zejména pak v odst. 1 písm. f).

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 12: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše zvýšena
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Zachována
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 13: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše zvýšena
Kontinuita regulatorního rámce	Spíše zachována
Ochrana investora	Spíše snížena
Rozvoj trhu	Spíše zachován

Varianta 2 – využití diskrece

Tabulka 14: Aspekty varianty 2

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše zvýšena
Kontinuita regulatorního rámce	Spíše zjednodušena
Ochrana investora	Spíše snížena
Rozvoj trhu	Spíše zvýšena

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Tabulka 15: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0/2
	ponechání stávajícího stavu / povolení, aby právnická osoba OCP mohla být řízena jednou fyzickou osobou
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0/-
Ochrana investorů	0/+
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny /spíše zvýšené

Výsledky konzultace

AKAT: „Ohledně této otázky nepanuje shoda, proto níže posíláme přehled jednotlivých odpovědí spolu s argumentací pro variantu 0 i 2

- Přikláníme se k variantě 0, tj. aby i nadále fyzická osoba nemohla být OCP a OCP jako právnická osoba by nemohl být řízen právě jednou fyzickou osobou (z hlediska odpovědnosti a s ohledem na kauzy v době nedávné preferujeme obezřetnostní přístup).

- Varianta 2. Myslíme si, že OCP PO by mohla vést pouze jedna vedoucí osoba FO – zvýší se tak možnost vstupu do podnikání pro řadu subjektů, větší konkurence = výhoda pro klienta. Dvě vedoucí osoby nejsou automaticky zárukou, že uvnitř OCP je vše v pořádku, naopak jedna vedoucí osoba neznamena, že tomu tak není.“

ČNB: „Viz předchozí odpověď, stejně tak se nedomníváme, že je žádoucí povolit pouze jednu vedoucí osobu OCP z důvodu narušení základních pravidel řídicího a kontrolního systému. Preferujeme tedy zachování současného stavu tj. variantu 0.“

ČS: „Přikláníme se k variantě 0, tj. aby i nadále fyzická osoba nemohla být OCP a OCP jako právnická osoba by nemohl být řízen právě jednou fyzickou osobou.“

USF: „Preferujeme variantu 0. Stávající praxe ukazuje, že jakkoliv by povinnost pouze jedné vedoucí osoby mohla snížit regulatorní zátěž, domníváme se, že jde o benefit marginální a preferujeme zachování dosavadních pravidel.“

Shrnutí konzultace: Respondenti se povětšinou nedomnívají, že je žádoucí povolit pouze jednu vedoucí osobu OCP. Pro tuto variantu pak hovoří především argumenty narušení základních pravidel řídicího a kontrolního systému a preference obezřetnostního přístupu. V této souvislosti se ale objevil i názor, že by se umožněním řízení OCP jednou fyzickou osobou, zvýšila možnost vstupu do podnikání pro řadu subjektů, což by znamenalo větší konkurenci.

e) diskrece k čl. 11 odst. 1 MiFID II

Tato diskrece umožňuje neuplatňovat prahovou hodnotu 30% pro oznamování (a schvalování) zvýšení kvalifikované účasti na OCP. Tato hodnota nemusí být uplatňována v případě, kdy je v souladu s čl. 9 odst. 3 písm. a) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „TD I“) uplatňována prahová hodnota ve výši jedné třetiny.

Platná právní úprava

MiFID I shodnou diskreci obsahoval, tato diskrece však nijak využita nebyla, když ČR neuplatňuje prahovou hodnotu ve výši jedné třetiny v souladu s čl. 9 odst. 3 písm. a) TD I.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje nevyužití diskrece, tedy i nadále by byla uplatňována prahová hodnota 30%.
- Varianta 1 by znamenala využití diskrece v TD I a následně i v MiFID II, tedy využití prahové hranice jedné třetiny místo 30%. Vzhledem k již zažité hranici 30% lze však jen těžko pro takovouto změnu hledat argumenty.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 16: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Zachována /+
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Beze změny
Rozvoj trhu	Spíše zachován

Varianta I - využití diskrece

Tabulka 17: Aspekty varianty I

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Zachována
Kontinuita regulatorního rámce	Spíše zvýšení
Ochrana investora	Zachována
Rozvoj trhu	Spíše zachován

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Tabulka 18: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu
Přínosy	
Atraktivita České republiky	0/+
Kontinuita regulatorního rámce	0/+
Ochrana investorů	0
Rozvoj trhu	0/+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Viz výsledky konzultací s dotčenými subjekty:

AKAT: „Přikláníme se k variantě 0, tedy zachování právní kontinuity, protože neshledáváme důvody, proč by se neměla nadále uplatňovat prahová hodnota 30%. Podle našeho názoru není třeba jiná varianta, v praxi se moc neřeší a nevyužije.“

ČNB: „Nedomníváme se, že jsou zde důvody pro takovou změnu. Oproti dřívější úpravě navíc zákon o korporacích podstatně omezil počet případů, kdy je k schválení usnesení valné hromady nutný souhlas alespoň 2/3 společníků (s tím, že stanovy mohou nastavit kvora pro hlasování zcela jinak). Proto není vhodné měnit prahovou hodnotu, preferujeme tedy variantu 0 spočívající v nevyužití diskrece.“

ČS: „Přikláníme se k variantě 0, protože neshledáváme důvody, proč by se neměla nadále uplatňovat prahová hodnota 30%.“

Shrnutí konzultace: Ohledně prahové hodnoty pro oznamování zvýšení kvalifikované účasti na OCP dominoval souhlas s tím, aby byla zachována stávající hodnota 30%. Nebyl shledán žádný důvod pro změnu a stávající stav byl označen za vyhovující.

f) diskrece čl. 12 odst. 4 MiFID II

Tato diskrece umožňuje, aby příslušný orgán mohl po ukončení posuzování souhlasu s navrhovaným nabytím podílu na OCP svůj nesouhlas s tímto nabytím zveřejnit, a to i bez souhlasu navrhovaného nabyvatele.

Platná právní úprava

MiFID I shodnou diskreci obsahoval, tato diskrece však využita nebyla.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje zachování stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. Nesouhlasná rozhodnutí by tedy i nadále nebyla zveřejňována.
- Varianta 1 představuje využití diskrece, tedy povinné zveřejňování nesouhlasných rozhodnutí. Takováto úprava by byla plně v souladu se zásadou legitimního očekávání a také v souladu s aktuálně prosazovaným přístupem k docílení tzv. „transparentní veřejné správy“, který se prosazuje nejen na úrovni Evropské unie. Pro příslušný správní orgán by toto zveřejňování znamenalo jen nízké dodatečné náklady, když již nyní disponuje počítačovým systémem pro zveřejňování správních rozhodnutí. Některé zákony na úseku kapitálového trhu totiž již dnes obsahují ustanovení o povinném zveřejňování (např. § 14 odst. 1 ZDKT).

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 19: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny / -
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Beze změny / -
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta I - stanovení přísnějších požadavků tj. využití diskrece

Tabulka 20: Aspekty varianty I

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena / 0
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Zvýšena
Rozvoj trhu	Zachován / +

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Tabulka 21: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0 / 1
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nezavedení přísnějších požadavků / využití diskrece
Přínosy	
Atraktivita České republiky	0/-
Kontinuita regulatorního rámce	0/+
Ochrana investorů	+
Rozvoj trhu	0/-
Náklady	
Náklady	Beze změny /spíše zvýšené

Shrnutí konzultace: Tato diskrece umožňuje, aby příslušný orgán mohl po ukončení posuzování souhlasu s navrhovaným nabytím podílu na OCP svůj nesouhlas s tímto nabytím zveřejnit, a to i bez souhlasu navrhovaného nabyvatele. Jednotlivé názory na využití této diskrece se různily. Pro zachování stávajícího stavu hovořily argumenty ve smyslu dostatečné stávající úpravy. Naopak pro zveřejňování daných rozhodnutí hovoří, dle konzultantů, princip transparentnosti veřejné správy, či příklad Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, který zveřejňuje i negativní rozhodnutí o spojení soutěžitelů.

g) diskrece čl. 16 odst. 11 MiFID II

Tato diskrece umožňuje za výjimečných okolností uložit OCP požadavky týkající se ochrany majetku zákazníků nad rámec MiFID II a jeho prováděcích aktů. Takové požadavky musí být objektivně odůvodněné a přiměřené, tak aby řešily, v souvislosti s ochranou majetku a peněžních prostředků zákazníků OCP, zvláštní rizika spojená s ochranou investorů nebo integritou trhu, která jsou zvláště významná vzhledem k okolnostem struktury trhu daného státu.

Platná právní úprava

Jde o novou diskreci. Co se týče požadavků týkajících se ochrany majetku zákazníků nad rámec MiFID II či dalších evropských předpisů, zejm. směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/9/ES (když tyto se promítají i do zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů) či prováděcích předpisů k MiFID I (zejm. směrnice Evropské komise 2006/73/ES), ZPKT takovéto v současnosti neobsahuje. Jistou ochranu v tomto směru však představuje rozdělení OCP dle výše počátečního kapitálu v § 8a ZPKT, když OCP dle odst. 3, 4 a 7 uvedeného ustanovení nejsou oprávněni přijímat peněžní prostředky nebo investiční nástroje od zákazníků. I tato

úprava však převážně vyplývá z evropských předpisů (zejm. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES , dále též „**CRD IV**“).

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje zachování stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. Ochrana majetku zákazníků by byla zajištěna na úrovni ochrany stanovené v MiFID II (a prováděcích aktů) či v jiných evropských předpisech.
- Varianta 1 představuje využití diskrece, tedy stanovení dalších požadavků týkajících se ochrany majetku zákazníků OCP. Takovéto požadavky by mohly zlepšit ochranu majetku zákazníků, znamenaly by však další náklady pro OCP.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 22: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny / +
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše snížena
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta I - stanovení přísnějších požadavků tj. využití diskrece

Tabulka 23: Aspekty varianty I

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Zvýšena
Rozvoj trhu	0/ negativní dopad

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Tabulka 24: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nezavedení přísnějších požadavků
Přínosy	
Atraktivita České republiky	0/+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+/0
Náklady	
Náklady	Beze změn

Shrnutí konzultace: Dle názoru respondentů je dostačující, aby ochrana majetku zákazníků byla zajištěna na úrovni ochrany stanovené v MiFID II či v jiných evropských předpisech. Proto se přiklání k ponechání stávajícího stavu.

h) diskrece k čl. 24 odst. 5 MiFID II

Vedle obecné povinnosti jednat kvalifikovaně, čestně a v nejlepším zájmu zákazníků, musí OCP plnit řadu souvisejících požadavků směřujících k zajištění ochrany investorů. V rámci pravidel jednání se zákazníky se vyžaduje poskytování relevantních informací týkajících se zejména OCP a jeho investičních služeb (viz čl. 24 odst. 4 a 9 MiFID II), a to ve srozumitelné podobě, aby byli zákazníci schopni pochopit povahu a rizika investiční služby, jakož i nabízeného investičního nástroje, a následně učinit informované investiční rozhodnutí. V této souvislosti vyvstává do popředí otázka formy poskytování těchto informací, kterou MiFID II nikterak nespécifikuje. Členským státům nicméně nabízí možnost ve své národní úpravě stanovit, že lze tuto informační povinnost plnit ve standardizované formě. Text MiFID I v odpovídající části ustanovení pouze uváděl, že je možné uvedené informace poskytovat ve standardizované formě, a členským státům tak nedával žádnou diskreci (čl. 19 odst. 3 MiFID I). Rozdílem oproti MiFID I je též rozšíření okruhu poskytovaných informací.

Platná právní úprava

Platná právní úprava výslovně standardizovanou formu poskytování informací zákazníkům neupravuje, nicméně ji v souladu se zněním MiFID I ani nezakazuje. V praxi OCP zpravidla připravují pro své vlastní účely standardizované formuláře pro informování zákazníků, které naplňují zákonné požadavky na srozumitelnost a zároveň odpovídají povaze a typu daného OCP a rovněž kategorii zákazníka jakožto adresáta těchto sdělení.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje nevyužití diskrece, tj. žádné legislativní změny ve stávající právní úpravě.
- Varianta 1 znamená využití diskrece, a to implicitním umožněním, aby si OCP zvolili pro informování zákazníků standardizovanou podobu. Tato varianta nepřináší žádné zásahy do stávající právní úpravy. Ve své podstatě sleduje zásadu legální licence, tj. co není zakázáno, je dovoleno. Varianta 1 se tedy realizuje tím, že tento způsob informování zákazníků není zakázán, tj. je dovolen.
- Varianta 2 představuje využití diskrece, a to explicitním umožněním, aby OCP poskytovali příslušné informace zákazníkům ve standardizované formě. Tato varianta vyžaduje úpravu v ZPKT. Z hlediska rozsahu a podoby úpravy spojené s variantou 2 se lze omezit na pouhé výslovné uvedení v textu zákona, že tu existuje takovýto způsob splnění povinnosti poskytovat informace zákazníkům. Dále je možné vedle tohoto explicitního zákonného povolení nastavit určitý rámec pro strukturu standardizovaného formuláře, případně lze tyto detaily zcela ponechat na rozhodnutí samotného OCP.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 25: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše snížena / 0
Rozvoj trhu	Zachován / -

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 26: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše zachována
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena / 0
Rozvoj trhu	Spíše snížen / 0

Varianta 2 – využití diskrece

Tabulka 27: Aspekty varianty 2

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen /0

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Tabulka 28: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 1
	využití diskrece
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+ / 0
Kontinuita regulatorního rámce	+
Ochrana investorů	0/+
Rozvoj trhu	0/-
Náklady	
Náklady	Spíše zvýšené / 0

Shrnutí konzultace: Jako nejvhodnější bylo konzultanty shledáno využití diskrece, a to implicitním umožněním, aby si OCP zvolili pro informování zákazníků standardizovanou podobu. Tato varianta nepřináší potřebu žádných zásahů do stávající právní úpravy. Ve své podstatě sleduje zásadu legální licence, tj. co není zakázáno, je dovoleno. Explicitní umožnění standardizovaných materiálů by dle názorů účastníků konzultace zvýšilo regulatorní jistotu jak distributorů, tak zákazníků, aniž by vedlo k rigidní a příliš detailní regulaci.

i) diskrece k čl. 24 odst. 12 MiFID II

V čl. 24 MiFID II jsou zakotveny obecné principy ochrany investorů a informování zákazníků. Vzhledem k významu těchto otázek je členským státům nově umožněno, aby v této oblasti upravily dodatečné požadavky pro OCP. Stanovení dodatečných požadavků je však omezeno splněním několika kumulativních podmínek:

- lze je stanovit pouze ve výjimečných případech, musí být objektivně opodstatněné
- a přiměřené,

- musí řešit určitá rizika pro ochranu investorů nebo integritu trhu, která jsou zvláště významná vzhledem k okolnostem tržní struktury daného členského státu a
- nesmějí omezit ani jinak ovlivnit práva OCP týkající se volného pohybu investičních služeb a činností a založení pobočky.

O případném rozhodnutí o využití této diskrece, tj. o zavedení dodatečných požadavků, jakož i o jejich zdůvodnění je třeba bezodkladně informovat Evropskou komisi.

Platná právní úprava

Platné právní předpisy na úseku podnikání na kapitálovém trhu důsledně sledují úpravu v MiFID I, která členským státům nenabízela žádnou diskreci ve vztahu k možnému rozšíření požadavků týkajících se ochrany investorů.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje nevyužití diskrece, tj. omezení se pouze na transpozici požadavků zakotvených v MiFID II bez stanovení dodatečných požadavků k ochraně investorů.
- Varianta 1 počítá s využitím diskrece, tedy s doplněním dodatečných požadavků nad rámec ustanovení čl. 24 MiFID II. Vzhledem k tomu, že čl. 24 MiFID II představuje celkem obsažný a podrobný základ pro ochranu investorů, která je více rozvedena v navazujících člancích, nezůstává pro využití diskrece příliš velký prostor. Podmínky pro její uplatnění navíc tento prostor ještě více zužují. Z pohledu povinných subjektů je žádoucí zachovat rovnováhu a nevystavovat je nadbytečné finanční a administrativní zátěži, s níž by případné dodatečné požadavky mohly být spojeny.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 29: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny / -
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 30: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen / 0

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Tabulka 31: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nezavedení přísnějších požadavků
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+ / 0
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+ / 0
Náklady	Beze změny

Shrnutí konzultace: V tomto bodě považují všichni zúčastnění za nejvhodnější omezení se pouze na transpozici požadavků zakotvených v MiFID II bez stanovení dodatečných požadavků k ochraně investora.

j) diskrece k čl. 28 odst. 2 MiFID II

Ohledně zpracování pokynů zákazníků platí ve vztahu k pokynům ostatních zákazníků nebo pokynům na vlastní účet zásada, že OCP tak musí činit neprodleně, spravedlivě a bez zbytečných průtahů (čl. 28 odst. 1 MiFID II). V případě limitních pokynů k obstarání koupě nebo prodeje akcií, které byly přijaty k obchodování na regulovaném trhu nebo na převodním místě, a které nemohly být bez zbytečných průtahů provedeny z důvodu aktuálně převažujících podmínek na trhu, se v čl. 28 odst. 2 MiFID II stanoví povinnost zpřístupnit takové informace ostatním účastníkům trhu, ledaže zákazník požaduje jinak. Zároveň je členským státům dána možnost rozhodnout, že OCP tuto povinnost splní předáním limitního pokynu zákazníka převodnímu místu. Znění čl. 28 odst. 2 MiFID II je v podstatě kopíí textu čl. 22 odst. 2 MiFID I, a tudíž v tomto směru nepřináší nic nového.

Platná právní úprava

Otázky zpracování pokynů zákazníků jsou upraveny v ZPKT a ve vyhlášce č. 303/2010 Sb. Podle ustanovení § 15o odst. 1 písm. e) ZPKT zavede OCP pravidla pro zpracování pokynů, jimiž se v případě limitních pokynů k obstarání koupě nebo prodeje akcií, jež byly přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu, a které nemohly být provedeny bez zbytečných průtahů z důvodu aktuálně převažujících podmínek na trhu, a zajistí zpřístupnění takové informace ostatním účastníkům trhu způsobem stanoveným v nařízení Evropské komise (ES) č. 1287/2006. Ustanovení § 31 odst. 5 vyhlášky č. 303/2010 Sb. stanoví, že tato povinnost nemusí být splněna, jestliže zákazník výslovně požaduje, aby OCP limitní pokyn nezpřístupnil ostatním účastníkům trhu, nebo limitní pokyn má, ve srovnání s obvyklým tržním objemem, velký rozsah, stanovený v nařízení Evropské komise (ES) č. 1287/2006. Lze tedy shrnout, že stávající transpoziční úprava nabízenou diskreci nevyužila.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 znamená nevyužití diskrece, tj. zachování dosavadního přístupu v podobě transpozice textu MiFID II bez možných odchylek.
- Varianta 1 představuje využití diskrece, tj. stanovení, že v případě nemožnosti provedení limitních pokynů bez zbytečných průtahů kvůli aktuálně převažujícím podmínkám na trhu, splní OCP svou povinnost předáním limitního pokynu převodnímu místu. Tato varianta by vyžadovala zásah do již zažitě právní úpravy, byla by však pro OCP méně zatěžující.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 32: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše snížena
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 33: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena / 0
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena / 0
Rozvoj trhu	Spíše snížen / 0

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Tabulka 34: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 1
	zavedení diskrece
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+ / 0
Kontinuita regulatorního rámce	0 / +
Ochrana investorů	0/ +
Rozvoj trhu	+ / 0
Náklady	
Náklady	Spíše zvýšeny

Shrnutí konzultace: Účastníci konzultace navrhují využití diskrece, tedy stanovení, že v případě nemožnosti provedení limitních pokynů bez zbytečných průtahů kvůli aktuálně převažujícím podmínkám na trhu, splní OCP svou informační povinnost předáním limitního pokynu převodnímu místu. Tato varianta bude podle nich vést k méně ztěžujícímu postupu pro OCP.

k) diskrece k čl. 29 odst. 2 MiFID II

Tato diskrece umožňuje vázanému zástupci OCP (dále též „VZ“) držet peněžní prostředky nebo finanční nástroje zákazníků na účet a na plnou odpovědnost OCP, za kterého jedná.

Platná právní úprava

MiFID I podobnou diskreci obsahoval, tato diskrece však využita nebyla.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje zachování stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. VZ OCP by ani nadále nemohli držet finanční prostředky nebo nástroje zákazníků OCP.
- Varianta 1 představuje využití diskrece, tedy umožnit VZ OCP držet finanční prostředky nebo nástroje zákazníků OCP. Toto by se nemohlo vztahovat na VZ investičních zprostředkovatelů, když ani samotní investiční zprostředkovatelé nemohou přijímat peněžní prostředky nebo investiční nástroje od zákazníků (viz § 29 odst. 1 písm. a) ZPKT a čl. 3 odst. 1 písm. a) MiFID II). Dále by se tato výhoda nemohla vztahovat na ty VZ OCP, jejichž OCP nejsou oprávněni přijímat peněžní prostředky nebo investiční nástroje zákazníků (§ 8a odst. 3 a násl. ZPKT). Takováto úprava by byla náročnější i z hlediska dohledového orgánu i odpovědnosti samotného OCP.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 35: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny / -
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován / -

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 36: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše zvýšena / 0
Kontinuita regulatorního rámce	Spíše zvýšena
Ochrana investora	Beze změny
Rozvoj trhu	Zvýšen / 0

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Tabulka 37: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 1/0
	ponechání stávajícího stavu / využití diskrece
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0/+
Ochrana investorů	0
Rozvoj trhu	+/0
Náklady	
Náklady	Beze změny

Shrnutí konzultace: Tato diskrece umožňuje VZ OCP držet peněžní prostředky nebo finanční nástroje zákazníků na účet a na plnou odpovědnost OCP, za kterého jedná. Respondenti vyjádřili jednak souhlas s využitím diskrece, tedy že by mělo být vázanému

zástupci umožněno držet finanční prostředky nebo nástroje zákazníka, jednak nesouhlas, nesystémovosti řešení co do zažitých standardů obchodního styku a významnému riziku ohrožujícímu důvěryhodnost trhu zdůvodněný především kontinuitou ve vztahu k obdobné diskrezi dle čl. 23 odst. 1 MiFID I.

I) diskrece k čl. 29 odst. 3 MiFID II

Jedná se o další diskrezi ve vztahu k VZ. Tato diskrece umožňuje, aby OCP mohli, pokud jsou sami náležitě kontrolováni, ověřit, zda VZ, které jmenovali, mají dostatečně dobrou pověst, znalosti a dovednosti.

Platná právní úprava

MiFID I obdobné ustanovení obsahoval a v ZPKT byla tato diskrece využita, když dle ustanovení § 32c odst. 6 ZPKT OCP, pro kterého má VZ vykonávat své činnosti, ověřuje správnost a úplnost údajů uvedených v žádosti o zápis do seznamu vázaných zástupců a plnění podmínek stanovených v § 14 odst. 2 a § 32b ZPKT. Ustanovení § 14 odst. 2 ZPKT pak upravuje právě důvěryhodnost, znalosti a zkušenosti. ČNB posléze dle § 32c odst. 5 ZPKT žádost nezkontroluje z hlediska pravdivosti nebo přesnosti údajů v ní obsažených, a nepřezkoumává ani podmínky pro zápis VZ do seznamu.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje zachování stávajícího stavu, tedy využití diskrece. OCP by tak i nadále u VZ zkoumal jejich dobrou pověst, znalosti a dovednosti.
- Varianta 1 představuje nevyužití diskrece, tedy že by dobrou pověst a znalosti a dovednosti zkoumal dozorový orgán. Takováto úprava by byla náročnější z hlediska zatížení dohledového orgánu, OCP by však ulehčila. Pro samotné VZ by však taková úprava byla zřejmě méně flexibilní.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 38: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 39: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Tabulka 40: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Shrnutí konzultace: Za nejvhodnější považují účastníci konzultace zachování stávajícího stavu, tedy využití diskrece spočívající ve zkoumání dobré pověsti, znalostí a dovedností VZ samotnými OCP. OCP již mají vytvořené odpovídající kapacity, zatímco jiný orgán by je musel s vysokými náklady budovat. Jedním z názorů byl ovšem také návrh řešení, že by tuto povinnost měla mít ČNB, která by měla vykonávat dohled nad trhem a zkoumat pověst VZ.

m) diskrece čl. 29 odst. 4 MiFID II

Jde o další diskreci ve vztahu k VZ. Tato diskrece umožňuje, aby při registraci VZ a sledování toho, zda VZ splňují požadavky na ně kladené, spolupracovaly dozorové orgány s OCP a úvěrovými institucemi, jejich sdruženími a jinými subjekty. VZ by mohli být registrováni zejména OCP, úvěrovou institucí nebo jejich sdruženími a jinými subjekty pod dohledem příslušného orgánu.

Platná právní úprava

MiFID I shodné ustanovení obsahoval a v ZPKT byla tato diskrece částečně využita. Dle ustanovení § 32c odst. 9 ZPKT OCP, pro kterého má VZ vykonávat své činnosti, ověřuje správnost a úplnost údajů uvedených v žádosti o zápis do seznamu vázaných zástupců a plnění podmínek stanovených v některých částech ZPKT. I když samotnou registraci VZ provádí ČNB, žadatelem o zápis je dle § 32c odst. 2 ZPKT OCP, tedy nikoliv samotný VZ.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje zachování stávajícího stavu, tedy současného využití diskrece. OCP by tedy i nadále spolupracovali při registraci VZ.
- Varianta 1 představuje nevyužití diskrece, tedy že celou registraci VZ včetně sledování splnění požadavků by měla na starosti ČNB. To by mohlo znamenat lepší kontrolu při registraci VZ, kladlo by to však větší nároky na ČNB, pravděpodobně by došlo i k prodloužení délky řízení o registraci VZ (samotné žádosti by v takovém případě nemohli podávat OCP).
- Varianta 2 představuje větší využití diskrece. To by mohlo znamenat mj. to, že by OCP (či jiné subjekty) mohli provádět i samotný zápis do seznamu VZ. Tento seznam však musí být veřejným rejstříkem (viz čl. 28 odst. 3), i takový by však mohla vést soukromá osoba (např. Česká bankovní asociace či Asociace pro kapitálový trh ČR).

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 41: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 42: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše zachována
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Varianta 2 – větší využití diskrece

Tabulka 43: Aspekty varianty 2

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše zachována
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše zachována
Rozvoj trhu	Spíše zachován

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Tabulka 44: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0/1/2
	kombinace diskrecí
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Shrnutí konzultace: Tato diskrece umožňuje, aby při registraci VZ a sledování toho, zda VZ splňují požadavky na ně kladené, spolupracovaly orgány dohledu s OCP a úvěrovými institucemi, jejich sdruženími a jinými subjekty. VZ by mohli být registrováni zejména OCP, úvěrovou institucí nebo jejich sdruženími a jinými subjekty pod dohledem příslušného orgánu. V reakcích respondentů byly zastoupeny hlasy pro všechny tři možné varianty. Nulová varianta je preferovaná z důvodů dobrého fungování stávajícího systému, varianta 1, která představuje nevyužití diskrece, měla ohlas především z důvodu, že přítomnost centrální autority snižuje riziko potenciálního podvodného jednání a konečně varianta 2, která znamená větší využití diskrece, byla preferovaná z důvodu možnosti OCP (či jiných subjektů) provádět i samotný zápis do seznamu vázaných zástupců.

n) diskrece k čl. 29 odst. 6 MiFID II

Jedná se o poslední diskreci ve vztahu k VZ. Tato diskrece umožňuje přijmout nebo zachovat předpisy přísnější než MiFID II, nebo stanovit další požadavky na VZ.

Platná právní úprava

MiFID I podobné ustanovení obsahoval a v ZPKT byla tato diskrece využita. Požadavky na samotnou osobu VZ obsahuje § 32b ZPKT a proces registrace VZ upravuje § 32c ZPKT.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje zachování stávajícího stavu, tedy současného využití diskrece. Zachovány by byly současné požadavky na VZ, které v některých parametrech jdou nad rámec MiFID II.
- Varianta 1 představuje nevyužití diskrece, tedy redukci požadavků na VZ pouze na úroveň MiFID II.
- Varianta 2 představuje větší využití diskrece. To by mohlo znamenat zavedení dalších požadavků na VZ.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 45: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 46: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše zachována
Kontinuita regulatorního rámce	Uvolnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zachována
Rozvoj trhu	Spíše zachován

Varianta 2 – využití diskrece

Tabulka 47: Aspekty varianty 2

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Tabulka 48: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0/1/2
	kombinace diskrecí
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+/0
Kontinuita regulatorního rámce	0/+
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+/0
Náklady	
Náklady	Beze změny / spíše zvýšené

Shrnutí konzultace: V otázce přísnějších požadavků na VZ našla mezi konzultanty podporu všechna tři nabízená řešení. Jako pádné důvody pro zachování stávajícího stavu jsou zmiňovány zachování právní kontinuity (současné využití diskrece), již dostatečné požadavky na osobu VZ (§ 32b ZPKT) i proces jejich registrace (§ 34 ZPKT). Klíčovým v této variantě je, že VZ jednají na plnou odpovědnost osoby, kterou zastupují. V návrzích možných řešení byla i možnost redukce požadavků na VZ na úroveň MiFID II. Poslední varianta znamenající zvýšení požadavků na VZ byla preferovaná z důvodu, že zatímco banky nebo OCP jsou při poskytování služeb povinni hlídat reputační riziko, u VZ jsou služby často poskytovány bez ohledu na toto riziko. Zavedení dalších požadavků by vedlo k tomu, že vstup na trh by se omezil pouze na „kvalitnější“ VZ se zájmem o poskytování služeb klientům.

o) diskrece k čl. 30 odst. 3 MiFID II

Z hlediska třídění zákazníků nepřináší MiFID II žádné změny, i nadále úprava rozeznává dvě základní kategorie zákazníků: zákazníka, který není profesionálním zákazníkem a profesionálního zákazníka. V rámci skupiny profesionálních zákazníků se rozlišuje ještě podmnožina označovaná jako způsobilá protistrana. Způsobilé protistrany se ještě dále člení na tři podskupiny: způsobilá protistrana *per se*, způsobilá protistrana s předchozím souhlasem, způsobilá protistrana na žádost. Kategorizace zákazníků tak zůstává po formální i obsahové stránce totožná s původní úpravou v MiFID I.

V čl. 30 odst. 3 MiFID II je členským státům podobně jako v předchozí úpravě dána diskrece uznat za způsobilé protistrany i jiné profesionální zákazníky (*per se*) než ty, kteří jsou způsobilými stranami (*per se*), a to s jejich předchozím výslovným souhlasem. Na základě čl. 30 odst. 4 MiFID II mají členské státy volné uvážení uznat za způsobilé protistrany též osoby ze třetích zemí, které odpovídají kategorii způsobilé protistrany *per se* nebo způsobilé protistrany s předchozím souhlasem. Text čl. 30 odst. 3 a 4 MiFID II byl zcela převzat z čl. 24 odst. 3 a 4 MiFID I, nejedná se tedy o nová ustanovení.

Platná právní úprava

Ustanovení § 2d odst. 1 ZPKT definuje způsobilou protistranu *per se* odkazem na § 2a odst. 1 ZPKT. Dále přiznává statut způsobilé protistrany i fyzické osobě s bydlištěm nebo právnické osobě se sídlem v jiném členském státě Evropské unie, a to na základě předchozího výslovného souhlasu takové osoby. Z tohoto souhlasu musí jasně vyplývat, na jaký obchod či obchody s investičním nástrojem nebo na jakou investiční službu se vztahuje. Podle ustanovení § 2d odst. 2 ZPKT se za způsobilou protistranu považují i profesionální zákazník uvedený v § 2a odst. 2 ZPKT („*large undertakings*“) a profesionální zákazník na žádost, pokud o to tento zákazník písemně požádá. Z této žádosti rovněž musí být zřejmé, jakého obchodu či obchodů s investičním nástrojem nebo jaké investiční služby se týká. V rámci transpozice MiFID I tak byly diskrece nabízené v čl. 24 odst. 3 a 4 po konzultacích s odbornou veřejností využity s tím, že došlo ke sloučení podskupiny způsobilých protistran s předchozím souhlasem s podskupinou způsobilých protistran na žádost.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece v čl. 30 odst. 3 MiFID II se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 je spojená s nevyužitím diskrece, tj. nerozšiřování okruhu osob se statutem způsobilé protistrany nad rámec požadovaný v čl. 30 odst. 2 MiFID II. Tato varianta by však vyžadovala zásah do stávajícího právního stavu, neboť platná právní úprava připouští, aby se za způsobilou protistranu považovaly i další osoby, a to na základě jejich žádosti. Jedná se o osoby, které jsou vzhledem ke své povaze způsobilé být rovnocenným partnerem obchodníka s cennými papíry.
- Varianta 1 směřuje k využití diskrece, a to způsobem, jakým k němu přistoupila stávající úprava v ZPKT. V tomto směru by tato varianta znamenala zachování dosavadní úpravy.
- Varianta 2 představuje rovněž využití diskrece, avšak s odlišným přístupem než nabízí platná právní úprava. V této souvislosti lze zejména zvážit, zda v národní úpravě nesledovat filosofii MiFID II a nerozlišovat tak důsledně všechny tři podskupiny způsobilých protistran. Dále je možné uvažovat rozšíření statutu způsobilé protistrany ještě na další osoby.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 49: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulačního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 50: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše zachována
Kontinuita regulačního rámce	Spíše zachována
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Varianta 2 – využití diskrece

Tabulka 51: Aspekty varianty 2

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulačního rámce	Spíše zachována
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Tabulka 52: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nezavedení přísnějších požadavků
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Výsledky konzultací:

AKAT: „Ohledně této otázky nepanuje na trhu zcela jednoznačný názor – členové argumentovali jak pro variantu 1, tak pro variantu 2. Zastánci nevyužití diskrece argumentovali tím, že v dikci textace současného ZPKT není vyzdvihnout význam způsobilé protistrany jako samostatného pojmu, který by navrhnutí definovat samostatně, což by významně přispělo k přehlednosti úpravy klasifikace zákazníků v ZPKT.“

ČNB: „Za žádoucí považujeme ponechání platné právní úpravy, tedy využití diskrece způsobem, jak k němu přistoupila stávající úprava obsažená v ZPKT (varianta 1), a to z důvodu, že nepovažujeme za přínosné narušení právní kontinuity a dosavadní praxe v kategorizaci způsobilé protistrany.“

ČS: „Navrhujeme variantu 1, tj. využití diskrece, a to způsobem, jakým k němu přistoupila stávající úprava v zákoně o podnikání na kapitálovém trhu. Máme za to, že je vhodné zachovat dosavadní úpravu.“

Shrnutí konzultace: V otázce obchodu se způsobilými protistranami nepanuje mezi účastníky konzultace jednoznačná shoda, nicméně dominuje názor na využití diskrece a zachování právní kontinuity současného právního stavu. Opozitní minoritní názor argumentuje tím, že v současné právní úpravě ZPKT není vyzdvihnout význam způsobilé protistrany jako samostatného pojmu a tedy ho navrhuje definovat samostatně, což by mělo přispět k přehlednosti úpravy klasifikace zákazníků v ZPKT.

p) diskrece k čl. 30 odst. 4 MiFID II

Platná právní úprava

Viz předchozí diskrece.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece v čl. 30 odst. 4 MiFID II se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 by vedla k nevyužití diskrece, tj. nezahrnutí osob ze třetích zemí odpovídajících kategorii způsobilé protistrany *per se* či kategorii způsobilé protistrany s předchozím souhlasem mezi způsobilé protistrany. S touto variantou by byly spojeny zásahy do platné právní úpravy, jimiž by se v podstatě odstranilo dřívější využití totožných diskrecí v MiFID I. Varianta 0 by vedla k úpravě, jež by činila rozdíly mezi subjekty pocházejícími z členských států EU a osobami ze třetích států. V praxi by to přineslo vyšší ochranu osobám z nečlenských zemí, bez ohledu na jejich odborné znalosti či zkušenosti v oblasti investic, přičemž by jim ani nemohlo být přiznáno postavení způsobilé protistrany. Varianta 0 by pravděpodobně byla zatěžující jak pro samotné OCP, tak pro osoby ze třetích zemí, které by neměly možnost získat statut způsobilé protistrany, byť by to vzhledem k jejich pozici či činnosti na finančním trhu bylo jinak opodstatněné.
- Varianta 1 představuje využití diskrece, tj. udělení statutu způsobilé protistrany osobám ze třetích zemí, je-li jejich postavení ekvivalentní kategorii způsobilé protistrany *per se* nebo kategorii způsobilé protistrany s předchozím souhlasem. Fakticky by volba této varianty znamenala zachování stávající úpravy v ZPKT, která v rámci transpozice využila též diskrece nabízené v MiFID I. Dále by z hlediska míry poskytované ochrany postavila na roveň osoby z členských i nečlenských států.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 53: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny/ +
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 54: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše zachována
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše zachován / -

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Tabulka 55: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	+/0
Ochrana investorů	0/+
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Výsledky konzultací

AKAT: „Preferujeme variantu 1 - zachování rovnosti přístupu k subjektům ze třetích států a z členských států EU.“

ČNB: „Preferujeme variantu 1, spočívající ve využití diskrece, jež by znamenala zachování stávající úpravy ZPKT, která uděluje status způsobilé protistrany osobám ze třetích zemí, je-li jejich postavení ekvivalentní kategorii způsobilé protistrany per se nebo kategorii způsobilé protistrany s předchozím souhlasem, neboť nevidíme věcný důvod činit rozdíly mezi subjekty pocházejícími z členských států EU a osobami ze třetích zemí. Stejně tak není důvod komplikovat tuzemským OCP poskytování služeb osobám ze třetích zemí více než osobám z EU.“

Shrnutí konzultace: V otázce využití této diskrece panuje jednoznačný názor konzultantů pro využití diskrece, což znamená zachování stávající úpravy ZPKT, a tedy udělování statusu způsobilé protistrany osobám ze zemí mimo Evropskou unii, je-li jejich postavení ekvivalentní

kategorii způsobilé protistrany *per se* nebo způsobilé protistrany s předchozím souhlasem. Konzultanti nevidí důvod v činění rozdílů mezi subjekty pocházejícími z členských států Evropské unie a subjekty z jiných zemí. Stejně tak není důvod komplikovat tuzemským OCP poskytování služeb osobám ze třetích zemí více než osobám z Evropské unie.

q) diskrece k čl. 39 odst. 1 MiFID II

Čl. 39 odst. 1 MiFID II nově přiznává členským státům možnost vyžadovat, aby podnikatel ze třetí země, jenž hodlá na jejich území poskytovat investiční služby nebo vykonávat investiční činnosti společně s poskytováním nebo bez poskytování doplňkových služeb pro zákazníky, kteří nejsou profesionálními zákazníky, nebo profesionální zákazníci na žádost, založil v daném členském státě pobočku. K založení pobočky je třeba povolení orgánu dohledu tohoto členského státu, které se udělí při splnění následujících podmínek:

- na poskytování služeb, pro něž podnikatel ze třetí země žádá o povolení, se vztahuje povolení a dohled ve třetí zemi, kde má tento žadatel sídlo nebo bydliště a řádné povolení,
- orgán dohledu náležitě zohlednil doporučení Finančního akčního výboru proti praní peněz a financování terorismu v souvislosti s praním peněz a bojem proti financování terorismu,
- existuje dohoda o spolupráci mezi orgánem dohledu v členském státě, v němž má být pobočka založena, a orgánem dohledu jiného státu, v němž má žadatel sídlo nebo bydliště, přičemž tato dohoda upravuje výměnu informací pro účely zachování integrity trhu a ochrany investorů,
- žadatel má dostatečný počáteční kapitál,
- jsou jmenovány jedna nebo dvě osoby odpovědné za vedené pobočky, které splňují požadavek stanovený v čl. 9 odst. 1 MiFID II,
- třetí země, v níž má žadatel sídlo nebo bydliště, uzavřela s členským státem, v němž má být pobočka založena, dohodu, která zcela splňuje normy stanovené v článku 26 vzorové úmluvy OECD o daních z příjmu a majetku a zajišťuje účinnou výměnu informací v daňových otázkách, včetně případných mnohostranných daňových dohod,
- žadatel se účastní záručního systému, ze kterého se vyplácejí náhrady zákazníkům, jenž je povolen a uznán v souladu se směrnicí o systémech pro odškodnění investorů.

Jedná se o zcela nové ustanovení, které původní úprava v MiFID I neobsahovala. MiFID I navíc ani poskytování investičních služeb podnikateli ze třetích zemí výslovně neupravoval.

Platná právní úprava

Stávající právní úprava umožňuje, aby zahraniční osoba, která má sídlo v nečlenské zemi, poskytovala investiční služby na území ČR, avšak pouze pokud získá povolení ČNB k poskytování investičních služeb prostřednictvím organizační složky, resp. pobočky (§ 28 ZPKT). K udělení příslušného povolení je nezbytné splnit řadu požadavků, které jsou obdobou požadavků, jež musí splnit žadatel o povolení OCP. Na rozdíl od povolení udělovaného OCP je ČNB dána možnost stanovit další podmínky, které musí organizační složka splnit před zahájením povolené činnosti nebo dodržovat při výkonu této činnosti. Na zahraniční osobu z třetích zemí s příslušným povolením ČNB se též vztahují všechny povinnosti, které právní předpisy ukládají OCP.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 znamená nevyužití diskrece, tj. nevyžadovat po zahraniční osobě ze třetí země, která hodlá na území ČR poskytovat investiční služby zákazníkům, kteří nejsou profesionálními zákazníky, a profesionálním zákazníkům na žádost, aby zde založila pobočku. Vzhledem k tomu, že platná právní úprava v takovém případě založení pobočky předpokládá, vedla by varianta 0 k určitým změnám stávajícího přístupu k zahraničním osobám ze třetích zemí. Zároveň by vyvstala potřeba řešit, jakým jiným způsobem umožnit či neumožnit zahraničním osobám ze třetích zemí, aby zde poskytovaly investiční služby.
- Varianta 1 představuje využití diskrece, tedy požadavek na založení pobočky, hodlá-li zahraniční osoba ze třetí země poskytovat investiční služby zákazníkům, kteří nejsou profesionálními zákazníky, a profesionálním zákazníkům na žádost. Tato varianta by znamenala zachování kontinuity právní úpravy z hlediska přístupu k uvedeným osobám. Nicméně by s ohledem na výše uvedené podmínky využití diskrece vyžadovala rovněž určité úpravy v ZPKT. Rovněž by bylo třeba zohlednit vázanost nabízené diskrece na nabízení investičních služeb pouze určitým kategoriím zákazníků, tj. zákazníkům, kteří nejsou profesionálními zákazníky, a profesionálními zákazníkům na žádost.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 56: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny / -
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 57: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Tabulka 58: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Výsledky konzultace

AKAT: „Navrhujeme variantu 1, tj. využití diskrece, tedy zachovat požadavek na založení pobočky, hodlá-li zahraniční osoba ze třetí země poskytovat investiční služby zákazníkům, kteří nejsou profesionálními zákazníky, a profesionálním zákazníkům na žádost. Tím by došlo k zachování určité kontinuity právní úpravy z hlediska přístupu k uvedeným osobám, protože nevidíme důvody, pro které by se dosavadní úprava měla v tomto ohledu změnit. Nevidíme navíc důvod, aby OCP ze třetích zemí profitoval z nižších regulatorních požadavků v zemi mimo EU a na základě toho by v podstatě poskytoval služby v ČR, aniž by musel splnit požadavky místní regulace.“

ČNB: „Preferujeme variantu 1, která umožňuje zachovat požadavek na založení pobočky alespoň v případě nabízení služeb „retailovým“ zákazníkům. Jsme si vědomi, že dosavadní úprava ZPKT bude muset být upravena vzhledem k omezení diskrece pouze ve vztahu k „retailu“, tj. v případě profesionálních zákazníků nebude nadále možné pobočku vyžadovat. Domníváme se, že nevyužití diskrece by ve svém důsledku mohlo vést ke zhoršení ochrany retailových zákazníků a k poškození trhu (domácích OCP), kdy subjekty ze třetích zemí by mohly těžit ze situace, kdy dohledový orgán ve vztahu k nim by měl ztížené postavení při vymáhání jejich povinností.“

ČS: „Navrhujeme variantu 1, tj. využití diskrece, tedy zachovat požadavek na založení pobočky, hodlá-li zahraniční osoba ze třetí země poskytovat investiční služby zákazníkům, kteří nejsou profesionálními zákazníky, a profesionálním zákazníkům na žádost. Tím by došlo k zachování určité kontinuity právní úpravy z hlediska přístupu k uvedeným osobám, protože nevidíme důvody, pro které by se dosavadní úprava měla v tomto ohledu změnit.“

Shrnutí konzultace: V otázce diskrece při zřizování pobočky byl vysloven jednoznačný názor konzultantů, kteří v tomto směru preferují využití diskrece, tedy zachovat požadavek

na založení pobočky, hodlá-li zahraniční osoba ze země mimo EU poskytovat investiční služby zákazníkům, kteří nejsou profesionálními zákazníky, a profesionálním zákazníkům na žádost. Tím by došlo k zachování určité kontinuity právní úpravy z hlediska přístupu k uvedeným osobám, protože nejsou zřejmé důvody, pro které by se dosavadní úprava měla v tomto ohledu změnit.

r) diskrece k čl. 48 odst. 9 MiFID II

Tato diskrece umožňuje, aby regulovaný trh ukládal za zadání pokynu, který je následně zrušen, vyšší poplatek než za zadání pokynu, který je proveden. Dále umožňuje ukládat vyšší poplatek účastníkům zadávajícím vysoký poměr zrušených pokynů vůči provedeným pokynům a účastníkům používajícím způsob algoritmického obchodování s vysokou frekvencí tak, aby to odráželo dodatečnou zátěž pro kapacitu systému.

Platná právní úprava

MiFID I podobné ustanovení neobsahoval, ZPKT žádnou úpravu poplatků regulovaného trhu dosud neobsahuje.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje zachování stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. Poplatky regulovaného trhu by i nadále nebyly regulovány.
- Varianta 1 představuje využití diskrece, tedy částečnou regulaci poplatků regulovaného trhu ve smyslu výše uvedené diskrece. Taková regulace by mohla omezit výše uvedené pokyny a zlepšit tak transparentnost cen a omezit algoritmické obchodování. V podmínkách nepříliš likvidního českého kapitálového trhu by však taková regulace byla spíše kontraproduktivní, protože by ještě více snížila jeho likviditu.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 59: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 60: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Shrnutí konzultace: Byla využita varianta 0, jelikož je z výše uvedeného zřejmé, že požadavky na emitenty jsou vyhovující. Plnění dalších povinností by bylo pro emitenty nákladné a přínosy by byly zanedbatelné. Obdobná diskrece navíc nebyla využita ani v případě implementace TD II.

Tabulka 61: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nezavedení přísnějších požadavků
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Výsledky konzultace

AKAT: „Navrhujeme variantu 0, tj. nevyužití diskrece - přikláníme se k tomu, aby poplatky regulovaného trhu nadále nebyly regulovány, protože taková regulace není dostatečně odůvodněna. Souhlasíme také s názorem ministerstva, že regulace poplatků by ještě více ohrozila likviditu na pražské burze cenných papírů. „

ČNB: „Nedomníváme se, že podmínky na českém trhu umožňují využít této diskrece, která by ve svém důsledku znamenala snížení likvidity trhu. Využití diskrece navíc považujeme za nežádoucí veřejnoprávní ingerenci do cenotvorby. Preferujeme tedy variantu 0, tj. nezavádět vyšší poplatky pro zrušené pokyny pro algoritmičké obchodování.“

ČS: „Navrhujeme variantu 0, tj. nevyužití diskrece, protože se přikláníme k tomu, aby poplatky regulovaného trhu nadále nebyly regulovány, protože taková regulace není dostatečně odůvodněna. Souhlasíme také s názorem ministerstva, že regulace poplatků by ještě více ohrozila likviditu na pražské burze cenných papírů.“

Shrnutí konzultace: Účastníci konzultace odpověděli jednomyslným názorem na nevyužití této diskrece týkající se poplatků za zrušené pokyny. Stejně tak odmítli přijetí ustanovení upravující možnost vyššího zpoplatnění účastníků zadávající zrušených pokynů vůči provedeným pokynům a účastníkům používajícím způsob algoritmického obchodování s vysokou frekvencí tak, aby to odrazilo dodatečnou zátěž pro kapacitu systému. Obávají se, že v případě využití diskrece dojde ke snížení likvidity trhu. Využití diskrece navíc považují za nežádoucí veřejnoprávní ingerenci do cenotvorby.

s) diskrece k čl. 70 odst. 1 MiFID II

Diskrece členského státu spočívá v možnosti nestanovit pravidla pro správní sankce za porušení předpisů v případě, trestní právo daného členského státu obsahují trestní sankce, které se vztahují na tato porušení. V případě, že členský stát této diskrece využije, pak má povinnost sdělit Komisi všechna příslušná trestněprávní ustanovení, která postihují předmětná porušení předpisů. Jedná se o novou diskreci pro členské státy, která nebyla dříve obsažena v MiFID I.

Platná právní úprava

Platné právní předpisy na úseku podnikání na kapitálovém trhu důsledně sledují úpravu v MiFID I, která členským státům nenabízela žádnou diskreci ve vztahu k možnému rozšíření požadavků týkajících se nestanovení pravidel, již obsažených v trestněprávních předpisech členského státu.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. V případě využití diskrece by byly do ZPKT transponovány všechny správní sankce za porušení MiFID II.
- Varianta 1 znamená nestanovení pravidel pro správní sankce za porušení MiFID II, pokud jsou obsaženy v trestněprávních předpisech, tj. využití diskrece. V případě využití diskrece vyvstane potřeba notifikovat Komisi všechna příslušná trestněprávní ustanovení, která postihují předmětná porušení MiFID II.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 62: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 63: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Tabulka 64: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nezavedení přísnějších požadavků
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Výsledky konzultací

AKAT: „Ohledně této otázky nepanuje na trhu zcela jednoznačný názor – členové argumentovali ve prospěch varianty 1 i 0. Navrhujeme variantu 1, tj. využití diskrece v tom smyslu, že pokud existují trestněprávní sankce za porušení MiFID II, nebudou již stanoveny

správní sankce. Varianta 0 – zachování právní kontinuity aneb preference správních sankcí před trestními.“

ČNB: „Diskreci v zásadě není žádoucí využít, s ohledem na tradici v ČR. Jiný než správní postih má význam jen vůči odpovědným osobám ve finančních institucích (manažerům), kterým dnešní předpisy žádné povinnosti neukládají a diskrece ve vztahu k nim není relevantní.“

ČS: „Navrhujeme variantu 1, tj. využití diskrece v tom smyslu, že pokud existují trestněprávní sankce za porušení MiFID II, nebudou již stanoveny správní sankce.“

Shrnutí konzultace: V této otázce nepanuje mezi účastníky konzultace jednoznačná shoda. Dotčené strany tvrdí, že v případě existence trestněprávních sankcí nedojde ke stanovení správních sankcí. Dále ovšem také uvádějí, že diskreci není žádoucí využít s ohledem na tradici v České republice, jelikož jiný než správní postih má význam jen vůči odpovědným osobám ve finančních institucích (manažerům) a k těm je diskrece nerelevantní.

t) diskrece k čl. 70 odst. 7 MiFID II

Diskrece členského státu spočívá v možnosti zmocnit příslušný orgán k uložení dodatečných druhů sankcí doplňující sankce uvedené čl. 70 odst. 6, případně v uložení vyšších pokut než těch, které jsou stanoveny ve zmiňovaném ustanovení. Jedná se o novou diskreci pro členské státy, která nebyla dříve obsažena v MiFID I.

Platná právní úprava

Platné právní předpisy na úseku podnikání na kapitálovém trhu důsledně sledují úpravu v MiFID I, která členskými státy nenabízela žádnou diskreci ve vztahu k možnému rozšíření požadavků týkajících se stanovení vyšších pokut či dodatečných sankcí než těch, které stanovuje evropská regulace.

Pro ilustraci vkládáme orientační tabulku sankcí:

Tabulka 65: Tabulka sankcí

Subjekt	Výše pokuty	přepočten v Kč (kurz k 12. 6. 2014: 27,42 Kč/EUR)	přepočten v Kč (fiktivní kurz 27,50 Kč/EUR)	přepočten v Kč (fiktivní kurz 30 Kč/EUR)
právní osoba	5 mil. EUR	137 100 000	137 500 000	150 000 000
fyzická osoba	5 mil. EUR	137 100 000	137 500 000	150 000 000

Byla využita varianta spočívající v tom, že kurz eura se pro účely stanovení výše pokut počítá ve výši 30 Kč/EUR, ačkoliv ve skutečnosti je o něco nižší (k 12. 6. 2014 byl kurz 27,42 Kč /EUR). V podmínkách českého finančního trhu je toto řešení dostatečné.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. Nevyužití diskrece by znamenalo, že do ZPKT budou transponovány sankce a výše pokut v rozsahu, v jakém jsou stanovené v článku 70 odst. 6 MiFID II.
- Varianta 1 znamená stanovení dodatečných sankcí a pokut nad rámec čl. 70 odst. 6 MiFID II, tj. využití diskrece. Toto využití diskrece může mít podobu stanovení dodatečných sankcí, vyšších pokut, případně obojího.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 66: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 67: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Tabulka 68: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nezavedení přísnějších požadavků
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Výsledky konzultací

AKAT: „Navrhujeme variantu 0, tj. nevyužití diskrece a ponechání stávajícího stavu, protože nevidíme důvody, které by odůvodňovaly dodatečné sankce a vyšší pokuty, než které stanoví MiFID II. Jedná se o zachování právní kontinuity za předpokladu, že výčet sankcí v MiFID II umožňuje ČNB vycházet z principu přiměřenosti a brát ohled na rozsah a závažnost provinění; u správních sankcí je nutno vycházet z principu toho, že lze sankcionovat pouze to, co je zákonem dovoleno.“

ČNB: „V podmínkách českého finančního trhu považujeme již transponování sankcí a výše pokut dle požadavků MiFID II za výrazné zpřísnění oproti stávajícímu stavu. Výše pokut se zcela vymyká správnímu trestání v ČR (5 mil eur, tj. cca 140 mil. Kč). Možnost odvozovat výši pokuty od konsolidovaného obrátu (až 10 %) zajišťuje přiměřenost výše sankce majetkovým poměrům i v případě mimořádně velkých delikventů. Využití diskrece tedy nepovažujeme za přínosné.“

ČS: „Navrhujeme variantu 0, tj. nevyužití diskrece a ponechání stávajícího stavu, protože nevidíme důvody, které by odůvodňovaly dodatečné sankce a vyšší pokuty, než které stanoví MiFID II.“

Shrnutí konzultace: Účastníci konzultace navrhují nevyužít možnost diskrece, a plédují tedy pro ponechání stávajícího právního stavu. Jejich názorem je, že v podmínkách českého finančního trhu považují již transponování sankcí a výše pokut dle požadavků MiFID II za výrazné zpřísnění oproti stávajícímu stavu. Výše pokut se zcela vymyká správnímu trestání v České republice (5 mil. eur, tj. cca 140 mil. Kč). Možnost odvozovat výši pokuty od konsolidovaného obrátu (až 10 %) zajišťuje přiměřenost výše sankce majetkovým poměrům i v případě mimořádně velkých delikventů.

u) diskrece k příloze II, části II bodu 1 MiFID II

MiFID II shodně s MiFID I rozlišuje profesionální zákazníky *per se* a zákazníky, s nimiž může být jako s profesionálními zákazníky zacházeno na jejich žádost. Zákazník jiný než profesionální zákazník *per se* má možnost požádat, aby byl zařazen jako profesionální zákazník. Této žádosti lze vyhovět, splní-li tento zákazník alespoň dvě ze třech stanovených kritérií a má-li ve vztahu k předpokládaným obchodům nebo investičním službám potřebné zkušenosti a odborné znalosti, aby byl schopen činit investiční rozhodnutí a chápal související rizika. S výjimkou šestého pododstavce je text Přílohy II, části II bodu 1 MiFID II v podstatě totožný se zněním odpovídajících ustanovení MiFID I. Zmíněný pododstavec přiznává členským státům volné uvážení z hlediska stanovení předpokladů nezbytných pro zařazení územních samosprávných celků při výkonu samostatné působnosti („*municipalities and local public authorities*“) mezi profesionální zákazníky na žádost. Takové předpoklady mohou jak nahradit podmínku splnění dvou ze třech stanovených kritérií, tak ji pouze doplňovat.

Platná právní úprava

Platná právní úprava je v této oblasti důsledně transpoziční a odpovídající text MiFID I, týkající se profesionálních zákazníků na žádost, je promítnut v ustanovení § 2b ZPKT. Na základě tohoto ustanovení se tak profesionálním zákazníkem rozumí též osoba, která OCP požádá, aby s ní zacházel jako s profesionálním zákazníkem, a ten se žádostí souhlasí, splňuje-li alespoň dvě ze stanovených kritérií. Tato kritéria reflektují svou předlohu v MiFID I. OCP navíc může souhlasit jen v případě, že jsou tyto podmínky splněny a osoba žádající o zařazení mezi profesionální zákazníky má potřebné zkušenosti a odborné znalosti ohledně obchodu či obchodů s investičním nástrojem nebo investiční služby, jichž se žádost týká, a je schopna činit vlastní investiční rozhodnutí a chápe související rizika. Vzhledem k tomu, že je výše uvedená diskrece novinkou, neobsahuje stávající právní úprava žádné členění v rámci kategorie profesionálních zákazníků na žádost a stanovená kritéria jsou jednotná pro všechny osoby žádající o zařazení mezi profesionální zákazníky.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 vede k nevyužití diskrece, tj. zachování stávající právní úpravy, která navazuje na odpovídající ustanovení MiFID I týkající se profesionálních zákazníků na žádost. Tento přístup nenarušuje právní kontinuitu a zavedenou praxi.
- Varianta 1 znamená využití diskrece, tj. stanovení doplňujících či alternativních podmínek ke kritériím požadovaných v MiFID II. Tato varianta by vedla k určité vnitřní kategorizaci profesionálních zákazníků na žádost, neboť by existovaly odlišné předpoklady podmiňující změnu zařazení pro zákazníky, jimiž jsou zemní samosprávné celky při výkonu samostatné působnosti, a pro ostatní zákazníky. Tento přístup by vyžadoval zvážení, jaké podmínky a v jakém rozsahu stanovit pro územní samosprávné celky při výkonu samostatné působnosti žádající o zařazení mezi profesionální zákazníky.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 69: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 70: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Byla využita varianta 0, jelikož je z výše uvedeného zřejmé, že požadavky na emitenty jsou vyhovující. Plnění dalších povinností by bylo pro emitenty nákladné a přínosy by byly zanedbatelné. Obdobná diskrece navíc nebyla využita ani v případě implementace TD II.

Tabulka 71: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nezavedení přísnějších požadavků
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+
Náklady	

Náklady

Beze změny

Výsledky konzultací

AKAT: „Navrhujeme variantu 0, tj. nevyužití diskrece a zachování stávající právní úpravy, která navazuje na odpovídající ustanovení MiFID I týkající se profesionálních zákazníků na žádost. Máme za to, že neexistují důvody pro narušení právní kontinuity a zavedené praxe.“

ČNB: „Domníváme se, že by se nabízené diskrece využít nemělo (varianta 0), neboť další reglementaci již dnes příliš složité kategorie profesionálních zákazníků nepovažujeme za přínosnou, stejně tak jako nepovažujeme za přínosné narušení právní kontinuity a dosavadní praxe v kategorizaci zákazníků. Současně nevidíme žádný věcný důvod pro různý přístup k obcím a k dalším drobným (neprofesionálním) zákazníkům.“

ČS: „Navrhujeme variantu 0, tj. nevyužití diskrece a zachování stávající právní úpravy, která navazuje na odpovídající ustanovení MiFID I týkající se profesionálních zákazníků na žádost. Máme za to, že neexistují důvody pro narušení právní kontinuity a zavedené praxe.“

Shrnutí konzultace: V této otázce účastníci konzultace dospěli ke shodnému názoru nevyužít možnost nabízené diskrece. Argumentovali zejména zachováním stávající právní praxe z důvodu nulové přínosnosti v případě přijetí diskrece. Současně nevidí žádný věcný důvod pro různý přístup k obcím a k dalším drobným (neprofesionálním) zákazníkům.

v) diskrece k čl. 46 odst. 4 MiFIR

Čl. 47 odst. 1 MiFIR stanoví, že Evropská komise přijme rozhodnutí o rovnocennosti ve vztahu ke třetím zemím v souladu s přezkumným postupem stanoveným v MiFIR. Takové rozhodnutí přijme Evropské komise jen tehdy, pokud právní a dohledová opatření v uvedené třetí zemi zajišťují, že podniky povolené v dané zemi odpovídají právně závazným požadavkům na obezřetnostní jednání a obchodní činnost. Tyto požadavky musejí mít rovnocenný účinek jako požadavky stanovené v MiFIR, MiFID II a CRD IV a jejich prováděcími opatřeními. Nový čl. 46 odst. 4 třetí pododstavec MiFIR obsahuje diskreci pro členské státy, spočívající v možnosti povolit podnikům ze třetích zemí poskytování investičních služeb či vykonávání investičních činností spolu s doplňkovými službami způsobilým protistranám a profesionálním zákazníkům ve smyslu oddílu I přílohy II MiFID II v souladu s vnitrostátními předpisy na území členského státu, v případě, že Evropská komise nepřijme rozhodnutí v souladu s čl. 47 odst. 1 MiFIR či pokud takové rozhodnutí pozbylo účinnosti. Jedná se o novou diskreci pro členské státy, která nebyla dříve obsažena v MiFID I.

Platná právní úprava

Právní úprava je obsažena v ustanovení § 28 ZPKT, které upravuje udělení povolení k činnosti pobočce zahraniční osoby, která má sídlo ve státě, který není členským státem EU a poskytuje investiční služby v ČR. MiFID I tuto oblast neharmonizovala, šlo tedy o čistě národní úpravu.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. Nevyužití diskrece by znamenalo, že i v případě, že Evropská komise nevydá rozhodnutí o rovnocennosti (či takové rozhodnutí přijaté Komisí pozbyde platnosti), pak česká právní úprava podnikání na kapitálovém trhu nebude stanovovat možnost, aby obchodník s cennými papíry z jiného než členského státu získal povolení k poskytování investičních služeb či vykonávání investičních činností spolu s doplňkovými službami způsobilým protistranám a profesionálním zákazníkům ve smyslu oddílu I přílohy II MiFID II.
- Varianta 1 znamená, využití diskrece to znamená, že v ZPKT bude upravena možnost poskytnout povolení k poskytování investičních služeb či vykonávání investičních činností spolu s doplňkovými službami způsobilým protistranám a profesionálním zákazníkům ve smyslu oddílu I přílohy II MiFID II pro obchodníky s cennými papíry z jiného než členského státu za předpokladu, že Evropská komise nevydá rozhodnutí o rovnocennosti (případně takovéto rozhodnutí pozbyde platnosti), a to ať sám, nebo prostřednictvím pobočky.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 72: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 73: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Byla využita varianta 0, jelikož je z výše uvedeného zřejmé, že požadavky na emitenty jsou vyhovující. Plnění dalších povinností by bylo pro emitenty nákladné a přínosy by byly zanedbatelné. Obdobná diskrece navíc nebyla využita ani v případě implementace TD II.

Tabulka 74: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nezavedení přísnějších požadavků
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Výsledky konzultací

AKAT: „Navrhujeme variantu 0, tj. ponechání stávajícího stavu, kdy česká právní úprava nebude stanovovat možnost, aby obchodník s cennými papíry z jiného než členského státu získal povolení k poskytování investičních služeb či vykonávání investičních činností spolu s doplňkovými službami způsobilým protistranám a profesionálním zákazníkům ve smyslu oddílu I přílohy II MiFID II. Pokud Evropská komise nevydá rozhodnutí o rovnocennosti, nevidíme důvod, aby měl OCP ze země mimo EU možnost získat povolení v ČR.“

ČNB: „U poboček OCP z třetích zemí, vůči nimž nebude přijato rozhodnutí Evropské komise o rovnocennosti dle čl. 47 MiFIR, či pokud takové rozhodnutí pozbylo účinnosti, preferujeme ponechání dosavadní právní úpravy obsažené v § 28 ZPKT, tj. povinnost zahraničního obchodníka s cennými papíry zřídit pobočku a fungovat podle pravidel ZPKT.“

ČS: „Navrhujeme variantu 0, tj. ponechání stávajícího stavu, kdy česká právní úprava nebude stanovovat možnost, aby obchodník s cennými papíry z jiného než členského státu získal povolení k poskytování investičních služeb či vykonávání investičních činností spolu s doplňkovými službami způsobilým protistranám a profesionálním zákazníkům ve smyslu oddílu I přílohy II MiFID II.“

Shrnutí konzultace: Dle názoru účastníků konzultace je žádoucí ponechán stávající právní úpravy obsažené v § 28 ZPKT, a tedy nevyužití možnosti diskrece. Česká právní úprava by tedy neměla stanovovat možnost, aby obchodník s cennými papíry z jiného než členského státu získal povolení k poskytování investičních služeb či vykonávání investičních činností spolu s doplňkovými službami způsobilým protistranám a profesionálním zákazníkům ve smyslu oddílu I přílohy II MiFID II. U poboček OCP z třetích zemí, vůči nimž nebude přijato rozhodnutí Evropské komise o rovnocennosti dle čl. 47 MiFIR, či pokud takové rozhodnutí pozbylo účinnosti, preferují účastníci konzultace ponechání dosavadní právní úpravy obsažené v § 28 ZPKT, tj. povinnost zahraničního obchodníka s cennými papíry zřídit pobočku a fungovat podle pravidel ZPKT.

2.2 Návrh možných řešení v případě možného využití diskrece členského státu dle MAR včetně varianty „nulové“, identifikace nákladů a přínosů a zhodnocení variant a výběr nejvhodnějšího řešení

a) diskrece k čl. 17 odst. 4 MAR

Nový čl. 17 odst. 4 MAR upřesňuje, že orgán dohledu (který určí Evropská komise podle čl. 17 odst. 3 MAR) má být o rozhodnutí odložit uveřejnění vnitřní informace informován bez zbytečného odkladu poté, co byla vnitřní informace (jejíž uveřejnění bylo odloženo) uveřejněna. Kromě toho má být tomuto orgánu dohledu poskytnuto vysvětlení, jakým způsobem byly naplněny podmínky pro odložení uveřejnění. Členské státy však mohou stanovit, že toto vysvětlení se nezasílá automaticky, ale poskytne se příslušnému orgánu dohledu na jeho žádost.

Platná právní úprava

Původní úprava v čl. 6 odst. 2 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu; dále též „MAD“) podmiňovala odložení uveřejnění vnitřní informace tím, že emitent o svém rozhodnutí informoval orgán dohledu. Transpozice MAD v § 125 odst. 2 ZPKT upřesňovala, že orgán dohledu má být informován o obsahu vnitřní informace a o důvodu pro její odložení.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. Emitenti, případně účastníci trhu s povolenkami na emise, budou okamžitě po odložení zveřejnění vnitřní informace automaticky poskytovat příslušnému orgánu vysvětlení o tom, jakým způsobem byly splněny podmínky stanovené v čl. 17 odst. 4 MAR.
- Varianta 1 znamená, že záznam o vysvětlení, jakým způsobem byly naplněny podmínky pro odložení uveřejnění, nebude emitenty, nebo účastníky trhu s povolenkami na emise, zasílán automaticky, ale bude poskytnut příslušnému orgánu na jeho žádost, tj. využití diskrece.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 75: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 76: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Tabulka 77: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nezavedení přísnějších požadavků
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Výsledky konzultací

AKAT: „Navrhujeme variantu 1, tj. využití diskrece, kdy záznam o vysvětlení, jakým způsobem byly naplněny podmínky pro odložení uveřejnění, nebude emitenty, nebo účastníky trhu s povolenkami na emise, zasílán automaticky, ale bude poskytnut příslušnému orgánu na jeho žádost. Toto může zmírnit administrativní zátěž jak na straně OCP, tak na straně ČNB omezením pouze na skutečně relevantní případy.“

ČNB: „Navrhujeme nevyužít diskrece (varianta 0, tj. emitent by měl automaticky zasílat orgánu dohledu vysvětlení). Tato varianta nebude znamenat zvýšenou zátěž pro emitenty, protože odložení uveřejnění vnitřní informace se vyskytuje pouze ve výjimečných případech, v případě emitentů kótovaných cenných papírů jsou emitenti připraveni a problémy to nečiní. Zasílání informace ČNB má významnou preventivní úlohu z hlediska řádného postupu při uveřejňování vnitřních informací (dotčené osoby si mnohem lépe uvědomí, zda jsou důvody pro odložení uveřejnění dostatečné, současně to brání účelovým ex post vytvářeným důvodům odložení).“

ČS: „Navrhujeme variantu 1, tj. využití diskrece, kdy záznam o vysvětlení, jakým způsobem byly naplněny podmínky pro odložení uveřejnění, nebude emitenty, nebo účastníky trhu s povolenkami na emise, zasílán automaticky, ale bude poskytnut příslušnému orgánu na jeho žádost.“

Shrnutí konzultace: V otázce využití této diskrece nepanuje mezi účastníky konzultace shoda. Nicméně většina účastníků konzultace se kloní k názoru tuto diskreci využít v případě, kdy záznam o vysvětlení, jakým způsobem byly naplněny podmínky pro odložení uveřejnění, nebude emitenty nebo účastníky trhu s povolenkami na emise zasílán automaticky, ale bude poskytnut příslušnému orgánu na jeho žádost. Odpůrci využití diskrece naopak zastávají názor, že využití diskrece bude znamenat zvýšenou zátěž pro emitenty, protože odložení uveřejnění vnitřní informace se vyskytuje pouze ve výjimečných případech, v případě emitentů kótovaných cenných papírů jsou emitenti připraveni a problémy to nečiní.

b) diskrece k čl. 19 odst. 2 MAR

Nový čl. 19 odst. 2 MAR stanovuje povinnost, aby všechny obchody uskutečněné na vlastní účet osobami s řídicími pravomocemi, jakož i osobami, jež jsou s nimi úzce propojené, byly oznámené těmito osobami příslušným orgánům. Touto povinností zároveň nesmí být dotčeno právo členských států uložit i jiné oznamovací povinnosti než ty, které jsou stanoveny v čl. 19 MAR. Jedná se o novou diskreci členského státu, která dříve nebyla obsažena v MAD.

Platná právní úprava

Platné právní předpisy na úseku podnikání na kapitálovém trhu důsledně sledují úpravu v MAD, která členským státům nenabízela žádnou diskreci ve vztahu k možnému rozšíření požadavků týkajících se oznamovacích povinností.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. Nevyužití diskrece členského státu obsažené v čl. 19 odst. 2 MAR by znamenalo, že nebudou stanoveny další oznamovací povinnosti ohledně obchodů osob s řídicí pravomocí nad rámec čl. 19 MAR.
- Varianta 1 znamená, že v ZPKT budou stanoveny i jiné oznamovací povinnosti nad rámec čl. 19 MAR, tj. využití diskrece.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 78: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována

Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 79: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Tabulka 80: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nezavedení přísnějších požadavků
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Výsledky konzultací

AKAT: „Navrhujeme variantu 0, tj. ponechání stávajícího stavu, kdy nebudou stanoveny další oznamovací povinnosti ohledně obchodů osob s řídicí pravomocí nad rámec čl. 19 MAR. Stávající požadavky plní dostatečně účel regulace. Otázka však směřuje spíše na orgány dohledu.“

ČNB: „Navrhujeme ponechání stávajícího stavu (varianta 0). Z dosavadní praxe nevyvstala potřeba dalších oznamovacích povinností ve vztahu k uvedeným obchodům, a tedy využití diskrece nepovažujeme za nutné. Stávající oznamovací povinnosti (§ 125 odst. 5 ZPKT) považujeme za dostatečné a další zatěžování povinných osob za zbytečné.“

ČS: „Navrhujeme variantu 0, tj. ponechání stávajícího stavu, kdy nebudou stanoveny další oznamovací povinnosti ohledně obchodů osob s řídicí pravomocí nad rámec čl. 19 MAR. Otázka však směřuje spíše na orgány dohledu.“

Shrnutí konzultace: Účastníci konzultace jednoznačně vyjádřili názor, že využití diskrece dle tohoto ustanovení je nežádoucí. Zásadní připomínkou bylo konstatování, že možnost zvážení přijetí této diskrece ze své podstaty směřuje zejména k orgánům dohledu, tedy ČNB. Ta konstatuje, že z dosavadní praxe nevyvstala potřeba dalších oznamovacích povinností ve vztahu k uvedeným obchodům, a tedy využití diskrece nepovažuje za nutné. Stávající oznamovací povinnosti (§ 125 odst. 5 ZPKT) považuje za dostatečné a další zatěžování povinných osob za zbytečné.

c) diskrece k čl. 19 odst. 3 MAR

Nový čl. 19 odst. 3 MAR upravuje povinnost emitentů nebo účastníků trhu s povolenkami na emise skleníkových plynů, aby v souladu s odstavcem 1 zmiňovaného článku zajistili, že informace oznámené osobami s řídicí pravomocí, jakož i osobami, jež jsou s nimi úzce propojené, byly uveřejněny neprodleně a způsobem, který umožní rychlý a nediskriminační přístup k těmto informacím. Čl. 19 odst. 3 MAR zároveň obsahuje diskreci členského státu, spočívající v možnosti stanovit v zákoně, že zmiňované informace může zveřejnit přímo příslušný orgán. Jedná se o novou diskreci členského státu, která dříve nebyla obsažena v MAD.

Platná právní úprava

Platné právní předpisy na úseku podnikání na kapitálovém trhu důsledně sledují úpravu v MAD, která členskými státy nenabízela žádnou diskreci ve vztahu k možnému stanovení alternativ zveřejnění oznamovaných informací.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. Nevyužití diskrece by znamenalo, že emitenti, případně účastníci trhu s povolenkami na emise zajistí, že informace oznámené jejich osobami s řídicí pravomocí, případně osobami, jež jsou s nimi úzce propojené, budou uveřejněné do tří pracovních dnů ode dne, kdy se obchod uskutečnil a umožní tak rychlý a nediskriminační přístup k těmto informacím.
- Varianta 1 znamená stanovení povinnosti příslušnému orgánu zveřejnit výše popsané informace, tj. využití diskrece. Využití diskrece by znamenalo, že odpovědnost za zveřejnění informací ohledně obchodů osob s řídicí pravomocí by nesl příslušný orgán, nikoli emitent či účastník trhu s povolenkami na emise.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 81: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny

Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 82: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Tabulka 83: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nezavedení přísnějších požadavků
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Výsledky konzultací

AKAT: „Ohledně této otázky nepanuje na trhu zcela jednoznačný – členové argumentovali ve prospěch varianty 1 i 0.

- Navrhujeme variantu 0, protože využití diskrece by přinášelo zátěž pro orgány dohledu bez jakékoliv přidané hodnoty.

- Varianta 1 – stanovení povinnosti zveřejnit informaci o obchodech regulátorem.

Uvedená povinnost dle MAR vyžaduje, aby:

- došlo ke zveřejnění v rozsahu technických standardů, které aktuálně neexistují a budou vytvořeny až dodatečně, což znamená problém implementovat regulatorní požadavek bez znalosti právní úpravy;

- požadavek regulace je, aby uvedená informace byla navíc zveřejněna prostřednictvím sdělovacích prostředků, na něž se lze rozumně spolehnout, že zajistí účinné rozšíření informací veřejnosti v celé Unii, což může jednotlivým emitentům způsobovat technické problémy (zejména pokud jde o malé EU země); jsme toho názoru, že regulační orgány budou schopny stanovit společně kanály, které informace zveřejní;
- pokud informaci bude zveřejňovat emitent, může vzniknout střet zájmů mezi osobou s řídicí pravomocí a zaměstnanci emitenta zveřejňující informaci, aby informace byla zveřejněna prostřednictvím jiných kanálů, než které by daný zaměstnanec považoval za vhodné;
- ochrana údajů – pokud informace bude zveřejňovat regulátor, bude hrozit menší riziko případného sporu mezi emitentem a osobou s řídicí pravomocí ohledně výkladu splnění povinnosti (např. rozsah dodržení povinnosti).“

ČNB: „Nejedná se o zcela nové ustanovení. Podle § 125 odst. 5 ZPKT již dnes ČNB manažerské transakce uveřejňuje na svém webu (v rámci centrálního úložiště regulovaných informací). MAR pouze rozšiřuje okruh povinných osob o manažery účastníků trhu s povolenkami na emise a okruh investičních nástrojů, které se oznamují, o povolenky. Navrhujeme vycházet ze stávajícího stavu (rozšířeného o nový okruh povinných osob a investičních nástrojů), a tedy využití diskrece (varianta 1).“

ČS: „Navrhujeme variantu 0, protože využití diskrece by přinášelo zátěž pro orgány dohledu bez jakékoliv přidané hodnoty.“

Shrnutí konzultace: Účastníci konzultace v této otázce nezaujali jednoznačné stanovisko. Zastánci přijetí diskrece argumentují tím, že se nejedná o zcela nové ustanovení. Podle § 125 odst. 5 ZPKT již dnes ČNB manažerské transakce uveřejňuje na svém webu (v rámci centrálního úložiště regulovaných informací). MAR pouze rozšiřuje okruh povinných osob o manažery účastníků trhu s povolenkami na emise a okruh investičních nástrojů, které se oznamují, o povolenky.

d) diskrece k čl. 23 odst. 2 MAR

Nový čl. 23 MAR stanovuje způsoby, jakým příslušné orgány vykonávají své funkce a pravomoci. Odstavec 2 zmiňovaného ustanovení upravuje minimální dohledové a vyšetřovací pravomoci příslušných orgánů, které jim v souladu s vnitrostátním právem náleží, aby byly schopni plnit povinnosti stanovené MAR. Tím, že čl. 23 odst. 2 stanovuje minimální dohledové a vyšetřovací pravomoci, obsahuje diskreci členského státu stanovovat i jiné dohledové a vyšetřovací pravomoci nad rámec MAR. Jedná se o novou diskreci členského státu, která dříve nebyla obsažena v MAD.

Platná právní úprava

Platné právní předpisy na úseku podnikání na kapitálovém trhu důsledně sledují úpravu v MAD, která členským státům nenabízela žádnou diskreci ve vztahu k možnému stanovení dalších dohledových a vyšetřovacích pravomocí nad rámec pravomocí obsažených v platných právních předpisech a v MAD.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. Nevyužití diskrece by znamenalo, že příslušný orgán bude disponovat dohledovými a vyšetřovacími pravomocemi v minimálním rozsahu, jak jsou stanovené v MAR.
- Varianta 1 znamená stanovení jiných dohledových a vyšetřovacích pravomocí příslušného orgánu nad rámec čl. 23 odst. 2 MAR, tj. využití diskrece.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 84: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 85: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Tabulka 86: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nezavedení přísnějších požadavků
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Výsledky konzultací

AKAT: „Navrhujeme variantu 0, která představuje ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece, přičemž příslušný orgán bude disponovat dohledovými a vyšetřovacími pravomocemi v minimálním rozsahu, jak jsou stanovené v MAR. Máme za to, že neexistují důvody pro to, aby se dohledové a vyšetřovací pravomoci příslušného orgánu rozšiřovaly nad rámec MAR.“

ČS: „Navrhujeme variantu 0, která představuje ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece, přičemž příslušný orgán bude disponovat dohledovými a vyšetřovacími pravomocemi v minimálním rozsahu, jak jsou stanovené v MAR. Máme za to, že neexistují důvody pro to, aby se dohledové a vyšetřovací pravomoci příslušného orgánu rozšiřovaly nad rámec MAR.“

ČNB: „Z dosavadní praxe nevystala potřeba dalších dohledových a vyšetřovacích pravomocí, a tedy využití diskrece nepovažujeme za nutné.“

Shrnutí konzultace: V otázce využití diskrece se účastníci konzultace vyjádřili jednomyslně a sice pro možnost nevyužití diskrece, přičemž orgán dohledu bude disponovat dohledovými a vyšetřovacími pravomocemi v minimálním rozsahu, jak jsou stanovené v MAR. Má se za to, že neexistují důvody pro to, aby se dohledové a vyšetřovací pravomoci příslušného orgánu rozšiřovaly nad rámec MAR. Z dosavadní praxe totiž nevystala potřeba dalších dohledových a vyšetřovacích pravomocí, a tedy využití diskrece nepovažují za nutné.

e) diskrece k čl. 30 odst. 1 MAR

Diskrece členského státu spočívá v možnosti nestanovit pravidla pro správní sankce za porušení předpisů v případě, že k 3. červenci 2016 trestní právo daného členského státu obsahují trestní sankce, které se vztahují na tato porušení. V případě, že členský stát této diskrece využije, pak má povinnost sdělit Komisi a Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy (European Securities and Market Authority) všechna příslušná trestněprávní ustanovení, která postihují předmětná porušení předpisů. Jedná se o novou diskreci pro členské státy, která nebyla dříve obsažena v MAD. Zmiňované trestní sankce budou vycházet i z transpozice nové směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/57/EU ze dne 16. dubna 2014 o trestních sankcích za zneužívání trhu (směrnice o zneužívání trhu) a budou doplňovat trestněprávní ustanovení postihující manipulaci trhu a zneužití vnitřních informací. Jedná se zejména o ustanovení § 250 a 255 zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, které upravují postih manipulace s kurzem investičních nástrojů a zneužití postavení v obchodním styku.

Platná právní úprava

Platné právní předpisy na úseku podnikání na kapitálovém trhu důsledně sledují úpravu v MAD, která členskými státy nenabízela žádnou diskreci ve vztahu k možnému rozšíření požadavků týkajících se nestanovení pravidel, již obsažených trestněprávních předpisech členského státu. Původní úprava čl. 14 MAD upravovala správní sankce, ovšem neobsahovala obdobnou diskreci pro členské státy.

Tabulka 87: Tabulka sankcí

Subjekt	Výše pokuty	přepočet v Kč (kurz k 12. 6. 2014: 27,42 Kč/EUR)	přepočet v Kč (fiktivní kurz 27,50 Kč/EUR)	přepočet v Kč (fiktivní kurz 30 Kč/EUR)
právnícká osoba	15 mil. EUR	411 300 000	412 500 000	450 000 000
	2,5 mil. EUR	68 550 000	68 750 000	75 000 000
	1 mil. EUR	27 420 000	27 500 000	30 000 000
fyzická osoba	5 mil. EUR	137 100 000	137 500 000	150 000 000
	1 mil. EUR	27 420 000	27 500 000	30 000 000
	500 tis. EUR	13 710 000	13 750 000	15 000 000

Byla využita varianta spočívající v tom, že kurz eura se pro účely stanovení výše pokut počítá ve výši 30 Kč/EUR, ačkoliv ve skutečnosti je o něco nižší (k 12. 6. 2015 byl kurz 27,42 Kč/EUR). V podmínkách českého finančního trhu je toto řešení dostatečné.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. V případě využití diskrece by byly do ZPKT transponovány všechny správní sankce za porušení MAR.
- Varianta 1 znamená nestanovení pravidel pro správní sankce za porušení MAR, pokud jsou obsaženy v trestněprávních předpisech, tj. využití diskrece. V případě využití diskrece vyvstane potřeba notifikovat Komisi a Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy všechna příslušná trestněprávní ustanovení, která postihují předmětná porušení MAR.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 88: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny

Rozvoj trhu	Zachován
-------------	----------

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 89: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Byla využita varianta 0, jelikož je z výše uvedeného zřejmé, že požadavky na emitenty jsou vyhovující. Plnění dalších povinností by bylo pro emitenty nákladné a přínosy by byly zanedbatelné. Obdobná diskrece navíc nebyla využita ani v případě implementace TD II.

Tabulka 90: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nezavedení přísnějších požadavků
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Shrnutí konzultace: Ohledně této otázky nepanuje mezi účastníky konzultace jasná shoda. Stávající stav, kdy porušení předpisů na finančním trhu může postihovat přímo ČNB, je efektivnější (jiná situace je v případě manažerů, kteří dnes nejsou samostatně postihováni ve správním řízení). Avšak hájeno je i případné využití diskrece v tom smyslu, že pokud existují trestněprávní sankce za porušení MAR, nebudou již stanoveny správní sankce.

f) diskrece k čl. 30 odst. 3 MAR

Diskrece členského státu spočívá v možnosti zmocnit příslušný orgán k uložení dodatečných druhů sankcí doplňující sankce uvedené čl. 30 odst. 2, případně v uložení vyšších pokut než těch, které jsou stanoveny ve zmiňovaném ustanovení. Jedná se o novou diskreci pro členské státy, která nebyla dříve obsažena v MAR.

Platná právní úprava

Platné právní předpisy na úseku podnikání na kapitálovém trhu důsledně sledují úpravu v MAR, která členským státům nenabízela žádnou diskreci ve vztahu k možnému rozšíření požadavků týkajících se stanovení vyšších pokut či dodatečných sankcí než těch, které stanovuje evropská regulace.

Tabulka 91: Tabulka sankcí

Subjekt	Výše pokuty	přepočet v Kč (kurz k 12. 6. 2014: 27,42 Kč/EUR)	přepočet v Kč (fiktivní kurz 27,50 Kč/EUR)	přepočet v Kč (fiktivní kurz 30 Kč/EUR)
právnícká osoba	15 mil. EUR	411 300 000	412 500 000	450 000 000
	2,5 mil. EUR	68 550 000	68 750 000	75 000 000
	1 mil. EUR	27 420 000	27 500 000	30 000 000
fyzická osoba	5 mil. EUR	137 100 000	137 500 000	150 000 000
	1 mil. EUR	27 420 000	27 500 000	30 000 000
	500 tis. EUR	13 710 000	13 750 000	15 000 000

Byla využita varianta spočívající v tom, že kurz eura se pro účely stanovení výše pokut počítá ve výši 30 Kč/EUR, ačkoliv ve skutečnosti je o něco nižší (k 12. 6. 2014 byl kurz 27,42 Kč/EUR). V podmínkách českého finančního trhu je toto řešení dostatečné.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. Nevyužití diskrece by znamenalo, že do ZPKT budou transponovány sankce a výše pokut v rozsahu, v jakém jsou stanoveny v článku 30 odst. 2 MAR.
- Varianta 1 znamená stanovení dodatečných sankcí a pokut nad rámec čl. 30 odst. 2 MAR, tj. využití diskrece. Toto využití diskrece může mít podobu stanovení dodatečných sankcí, vyšších pokut, případně obojího.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 92: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulačního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 93: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulačního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Tabulka 94: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nezavedení přísnějších požadavků
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulačního rámce	0
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Výsledky konzultací

AKAT: „Navrhujeme variantu 0, tj. nevyužití diskrece a ponechání stávajícího stavu, protože nevidíme důvody, které by odůvodňovaly dodatečné sankce a vyšší pokuty, než které stanoví MAR.“

ČNB: „Viz obdobně odpověď na otázky k čl. 70 odst. 7 MiFID II. V podmínkách českého finančního trhu považujeme transponování sankcí a vyšší pokut dle požadavků MAR za dostatečné.“

ČS: „Navrhujeme variantu 0, tj. nevyužití diskrece a ponechání stávajícího stavu, protože nevidíme důvody, které by odůvodňovaly dodatečné sankce a vyšší pokuty, než které stanoví MAR.“

Shrnutí konzultace: Účastníci konzultace považují současnou právní úpravu za dostatečnou, a tudíž se kloní k možnosti tuto diskreci nevyužít. V podmínkách českého finančního trhu považují transponování sankcí a vyšší pokut dle požadavků MAR za dostatečné.

g) diskrece čl. 32 odst. 4 MAR

Článek 32 odst. 4 MAR umožňuje členským státům zavést finanční pobídky pro osoby, které nabídnou informace o možném porušení MAR. Dle MAR musí být poskytnuté informace relevantní k vyšetřování správního deliktu a jejich poskytování musí být v souladu s vnitrostátním právem. Členský stát může osobám poskytnout finanční pobídky za oznamování porušení MAR za předpokladu, že tyto osoby nemají povinnost oznamovat porušení MAR na základě jiných právních předpisů či na smluvním základu. Dále zde MAR stanovuje podmínku, že poskytnuté informace musí být nové, a že povedou k uložení správní či trestní sankce, nebo přijetí jiného správního opatření za porušení MAR. Jedná se o novou diskreci pro členské státy, která nebyla dříve obsažena v MAR.

Platná právní úprava

Platné právní předpisy na úseku podnikání na kapitálovém trhu důsledně sledují úpravu v MAR, která členským státům nenabízela žádnou diskreci ve vztahu k možnému poskytnutí finančních pobídek osobám, které nabízejí relevantní informace o možném porušení MAR.

Zhodnocení diskrece

Na základě výše popsané diskrece se nabízí následující varianty jejího využití:

- Varianta 0 představuje ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. V případě nevyužití diskrece nebudou do českého právního řádu zavedeny finanční pobídky pro osoby, které budou poskytovat relevantní informace o možném porušení MAR.
- Varianta 1 znamená zavedení finančních pobídek, tj. využití diskrece. Využití diskrece by znamenalo zavedení finančních pobídek pro osoby, které oznámí porušení MAR, respektive poskytnou nové relevantní informace o možném porušení MAR, které povedou k uložení správní či trestní sankce, nebo přijetí jiného správního opatření za porušení MAR

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tabulka 95: Aspekty varianty 0

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Beze změny
Kontinuita regulatorního rámce	Zachována
Ochrana investora	Spíše beze změny
Rozvoj trhu	Zachován

Varianta 1 – využití diskrece

Tabulka 96: Aspekty varianty 1

Aspekt	Důsledek
Atraktivita České republiky	Spíše snížena
Kontinuita regulatorního rámce	Zpřísnění legislativy
Ochrana investora	Spíše zvýšena
Rozvoj trhu	Spíše snížen

Tabulka 97: Zhodnocení řešení

Dopad	Varianta 0
	ponechání stávajícího stavu a tudíž nezavedení přísnějších požadavků
Přínosy	
Atraktivita České republiky	+
Kontinuita regulatorního rámce	0
Ochrana investorů	0/-
Rozvoj trhu	+
Náklady	
Náklady	Beze změny

Výsledky konzultací

AKAT: „Navrhujeme variantu 0, tj. nevyužití diskrece a nezavádění institutu finanční pobídky pro osoby, které budou poskytovat relevantní informace o možném porušení MAR, do

českého právního řádu. Máme za to, že zavádění takových finančních pobídek není v souladu s právní kulturou a právními tradicemi ČR. Takové finanční pobídky jsou typické např. pro právní systém USA, kde státní orgány (např. FBI) mohou vypisovat odměny za informace vedoucí k dopadení pachatelů určitých trestných činů. V českém trestním právu takovýto institut neexistuje, proto by bylo paradoxní a nesystémové, pokud by se tento institut zaváděl v oblasti regulace podnikání na kapitálovém trhu. Navíc by taková situace vedla k absurdním situacím, kdy by téměř kdokoliv jen za účelem svého zisku nahodile reportoval různá domnělá porušení ze strany dohlížených osob, která by ve většině případů ani nemusela vést k uložení žádné sankce, pouze k administrativní zátěži jak na straně orgánu dohledu, tak i následně na dotázaných napadených subjektech kapitálového trhu. Dále by bylo nejasné, jak by subjekty, které podají takové informace, se mohly domáhat svých nároků na tuto finanční odměnu, a zda by rozhodnutí o výši takové odměně bylo opět správním rozhodnutím - pakliže ano, mohlo by využití této diskrece vést k tomu, že by tato rozhodnutí byla předmětem rozhodování správních soudů, přičemž revize takových rozhodnutí vydaných orgánem dohledu by mohla znamenat další dodatečné náklady pro orgán dohledu. Zavedení pobídek nepovažujeme za vhodné, může vést k nárůstu nepodložených oznámení porušení, která budou motivována čistě vidinou finanční odměny, což přinese dodatečnou zátěž i pro ČNB, která by musela všechny takové podněty prošetřovat. Pobídky by tak mohly vést k šikanózním oznámením ze strany zaměstnanců resp. bývalých zaměstnanců, kdy místo kontaktování příslušných zaměstnanců daného OCP se budou raději obracet na orgán dohledu s vidinou možného výdělku ve smyslu „za pokus to stojí“. Vzhledem k tomu, že většina zaměstnanců emitentů nemá detailní znalost regulace, tiito zaměstnanci by za porušení mohli považovat často i jednání, které takové znaky nevykazuje. Oznámení regulátorovi by vedlo k šetřením ze strany regulátora, což by zatěžovalo příslušné zaměstnance emitenta komunikací s regulátorem i v případech, kdy se zjevně nebude jednat o porušení regulace. Možnost oznamovat případné porušení regulátorovi existuje a bude existovat i s novou MAR.“

ČNB: „Využití diskrece nedoporučujeme. Považujeme takové pobídky na evropské úrovni, a zejména v české právní kultuře, za nestandardní a nevyzkoušený model. Máme za to, že finanční odměny za informace vedoucí k dopadení mohou být považovány za značně kontroverzní, například z důvodu motivace osob usilujících o pobídku k tomu, aby v rámci porušitele přispěly (např. i svou nečinností) k porušení MAR.“

ČS: „Navrhujeme variantu 0, tj. nevyužití diskrece a nezavádění institutu finanční pobídky pro osoby, které budou poskytovat relevantní informace o možném porušení MAR, do českého právního řádu. Máme za to, že zavádění takových finančních pobídek není v souladu s právní kulturou a právními tradicemi ČR. Takové finanční pobídky jsou typické např. pro právní systém USA, kde státní orgány (např. FBI) mohou vypisovat odměny za informace vedoucí k dopadení pachatelů určitých trestných činů. V českém trestním právu takovýto institut neexistuje, proto by bylo paradoxní a nesystémové, pokud by se tento institut zaváděl v oblasti regulace podnikání na kapitálovém trhu.

Navíc by taková situace vedla k absurdním situacím, kdy by téměř kdokoliv jen za účelem svého zisku nahodile reportoval různá domnělá porušení ze strany dohlížených osob, která by ve většině případů ani nemusela vést k uložení žádné sankce, pouze k administrativní zátěži jak na straně orgánu dohledu, tak i následně na dotázaných napadených subjektech kapitálového trhu. Dále by bylo nejasné, jak by subjekty, které podají takové informace, se mohly domáhat svých nároků na tuto finanční odměnu, a zda by rozhodnutí o výši takové odměně bylo opět správním rozhodnutím - pakliže ano, mohlo by využití této diskrece vést k

tomu, že by tato rozhodnutí byla předmětem rozhodování správních soudů, přičemž revize takových rozhodnutí vydaných orgánem dohledu by mohla znamenat další dodatečné náklady pro orgán dohledu.“

Shrnutí konzultace: Účastníci konzultace se vyjádřili jednoznačným názorem na nevyužití této diskrece. Má se za to, že zavádění takových finančních pobídek není v souladu s právní kulturou a právními tradicemi České republiky. Finanční odměny za informace vedoucí k dopadení mohou být považovány za značně kontroverzní, například z důvodu motivace osob usilujících o pobídku k tomu, aby v rámci porušitele přispěly (např. i svou nečinností) k porušení MAR. Zavedení pobídek nepovažují za vhodné, může vést k nárůstu nepodložených oznámení, která budou motivována čistě vidinou finanční odměny, což přinese dodatečnou zátěž i pro ČNB, která by musela všechny takové podněty prošetřovat.

B. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy

Odůvodnění předložení návrhu zákona a jeho základní charakteristika

Návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a některé další související zákony, se v návaznosti na novou unijní legislativu novelizují ZPKT, ZDKT, ZISIF, ZoB a ZSÚD .

Návrh zákona byl vypracován v souladu s Plánem legislativních prací vlády na rok 2015, který schválila vláda svým usnesením ze dne 15. prosince 2014.

Návrh zákona obsahuje změny, jimiž se sleduje implementace nově přijatých evropských právních předpisů na úseku kapitálového trhu. Tato unijní legislativa přináší řadu změn a diskrecí, které s ohledem na jejich komplexnost a rozsah vyžadují rozsáhlou revizi stávajícího znění relevantních národních předpisů, zejména zákona o podnikání na kapitálovém trhu. V této souvislosti vyvstala potřeba konzultací se širokým okruhem dotčených subjektů z dohledového a tržního sektoru. Výsledky těchto konzultací a otevřených diskusí byly v návrhu zákona odpovídajícím způsobem zohledněny s cílem přispět k vytvoření kvalitního a vyváženého právního rámce pro podnikání na kapitálovém trhu a zároveň zajistit zachování ustálené praxe v oblasti finančních trhů, jakož i následnou snazší aplikaci a pochopení nové úpravy ze strany jejich adresátů.

V návrhu zákona jsou zapracovány následující unijní předpisy:

1 MiFID II

Podstatnou část návrhu zákona představuje transpozice MiFID II.

Touto směrnicí se nahrazuje původní směrnice o trzích finančních nástrojů Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS, tj. MiFID I.

MiFID II má za cíl stanovit základní regulační rámec pro poskytování investičních služeb bankami a obchodníky s cennými papíry a pro provozování obchodních platforem s investičními nástroji. Tato směrnice přináší řadu změn, zejména zařazení emisních povolenek mezi investiční nástroje, úpravu nové obchodní platformy - organizovaného obchodního systému, regulaci algoritmického obchodování, harmonizaci správních sankcí

a přístupu k poskytovatelům služeb se sídlem mimo Evropskou unii. V návaznosti na novou obchodní platformu zavádí též další hlavní investiční službu provozování organizovaného obchodního systému. Dále pak vyžaduje získání licence také pro poskytování některých informačních služeb na kapitálovém trhu v podobě poskytování konsolidovaných tržních dat, schváleného mechanismu pro plnění informačních povinností a systému pro uveřejňování tržních informací. MiFID II reaguje na rozšíření algoritmického obchodování, předně vysokofrekvenčního obchodování a upravuje podmínky jejich používání.

Lhůta pro transpozici MiFID II uplyne dne 3. 7. 2016.

2 MiFIR

MiFIR nahrazuje prováděcí nařízení k MiFID I (nařízení Evropské komise (EU) č. 1287/2006) a částečně zahrnuje i úpravu, která byla původně obsažena právě v MiFID I. Z hlediska působnosti se úprava MiFIR zaměřuje na otázky související s uveřejňováním informací o obchodování, hlášení obchodů příslušným orgánům, povinné obchodování derivátů v organizovaných obchodních systémech a některé pravomoci orgánů dohledu ve vztahu k obchodování s investičními nástroji. MiFIR nově upravuje zejména předobchodní a poobchodní transparentnost non-equity nástrojů, tj. dluhopisů a derivátů. Cílem zaváděné transparentnosti je poskytnutí přístupu k informacím investorům, usnadnění tvorby cen a provádění obchodů a zajištění rovných podmínek pro účastníky trhu.

Lhůta pro adaptaci MiFIR uplyne dne 3. 1. 2017.

3 MAR

MAR nahrazuje původní směrnici o zneužívání trhu (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES). Za rozhodnutím upravit oblast zneužívání trhu prostřednictvím nařízení stojí zejména snaha regulovat tyto otázky jednotně a zamezit odlišnému výkladu a aplikaci práva v jednotlivých členských státech. Materiálně MAR přebírá dosavadní úpravu a zároveň reaguje na poslední vývoj v podobě významných judikátů Soudního dvora Evropské unie (C-45/08 Spector Photo a C-19/11 Geltl) na úseku zneužívání trhu. Oproti původní úpravě přináší MAR řadu novinek a rovněž reflektuje změny provedené MiFID II, zejména zavedení nové obchodní platformy - organizovaného obchodního systému. Nově MAR doplňuje i mnohostranný obchodní systém, který byl zaveden již v MiFID I, nicméně původní směrnice o zneužívání trhu ho nezahrnovala. Působnost MAR se nyní vztahuje i na emisní povolenky. Dále se rozšiřuje definice vnitřní informace a výslovně se zakazuje pokus o zneužití trhu. V nově úpravě se reaguje i na manipulaci s úrokovou sazbou LIBOR a v této souvislosti se výslovně zakazuje manipulace s referenčními hodnotami. Určité novum oproti dřívější úpravě představuje i harmonizace sankcí, a to zejména sjednocením minimální výše horní sazby pokut.

Lhůta pro adaptaci MAR skončí dne 3. 7. 2016.

4 CSMAD

CSMAD je doplňkem evropských předpisů týkajících se kapitálového trhu. Tato směrnice vyžaduje, aby členské státy trestněprávně postihovaly jednání spočívající v obchodování

zasvěcené osoby, nedovoleném zpřístupnění vnitřní informace a v manipulaci s trhem. Trestní zákoník již v současné době obsahuje skutkové podstaty trestných činů manipulace s kurzem investičních nástrojů a zneužití informace a postavení v obchodním styku, které však plně neodpovídají požadavkům směrnice, především v oblasti terminologie a výše trestních sazeb.

Lhůta pro implementaci CSMAD skončí dne 3. 7. 2016.

C. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy v jejím celku

Navrhovaná právní úprava si klade za cíl implementaci evropských předpisů (MiFID II, MiFIR, MAR, CSMAD) do českého právního řádu tak, aby byl tento v souladu s evropskou regulací kapitálového trhu, a tím dostát závazkům vyplývajícím z členství v Evropské unii. Nepřijetím návrhu zákona by se Česká republika vystavovala riziku zahájení řízení pro porušení čl. 258, příp. 260, Smlouvy o fungování Evropské unie, které by vyvíjelo značný tlak na urychlenou transpozici směrnice.

D. Zhodnocení souladu návrhu zákona s ústavním pořádkem České republiky

Návrh zákona je v souladu s Ústavou založeným ústavním pořádkem České republiky. Ústavní pořádek České republiky neobsahuje specifické právní normy dopadající na oblast kapitálového trhu. Návrh zákona přihlíží zejména k čl. 98 odst. 1 Ústavy, podle kterého lze do činnosti České národní banky zasahovat pouze zákonem.

Návrh zákona respektuje obecné zásady ústavního pořádku České republiky, např. zásady vyplývající z pojmu demokratického právního státu (čl. 1 Ústavy), zásadu enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí (čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod) a v oblasti trestání zásadu *nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege* (čl. 39 Listiny základních práv a svobod).

E. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie

Návrh zákona je v souladu s právem Evropské unie, s judikaturou soudních orgánů Evropské unie a s obecnými právními zásadami práva Evropské unie. Návrh zákona odpovídá principům, z nichž vychází Smlouva mezi Belgickým královstvím, Dánským královstvím, Spolkovou republikou Německo, Řeckou republikou, Španělským královstvím, Francouzskou republikou, Irskem, Italskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím, Nizozemským královstvím, Rakouskou republikou, Portugalskou republikou, Finskou republikou, Švédským královstvím, Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska (členskými státy Evropské unie) a Českou republikou, Estonskou republikou, Kyperskou republikou, Lotyšskou republikou, Litevskou republikou, Maďarskou republikou, Republikou Malta, Polskou republikou, Republikou Slovinsko, Slovenskou republikou o přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky k Evropské unii, jak bylo publikováno sdělením Ministerstva zahraničních věcí ve Sbírce mezinárodních smluv pod č. 44/2004 Sb. m. s. Návrh zákona je v souladu

s Dohodou o Evropském hospodářském prostoru jakožto i ostatním primárním a sekundárním právem Evropské unie.

F. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhovaného řešení na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty a podnikatelské prostředí České republiky

Náklady

Navrhovaná úprava nebude mít dopad na státní rozpočet. Vliv úpravy se neprojeví na životním prostředí ani na rovnosti mužů a žen a nebude mít ani sociální dopady. Z navrhovaného zákona nevyplývá zvýšení nároků na státní rozpočet ani na ostatní veřejné rozpočty, zejména rozpočty obcí a krajů, protože z úpravy nevyplývají povinnosti ani opatření, jejichž zajištění by vyžadovalo vynaložení finančních prostředků. V některých případech může navrhovaná právní úprava znamenat zvýšené náklady pro Českou národní banku.

Přínosy

Hlavními přínosy navrhované úpravy jsou především lepší fungování kapitálového trhu, jeho vyšší atraktivita a posílení ochrany spotřebitele. V konečném důsledku tedy půjde o prorůstové opatření.

Vyhodnocení variant

Návrh zákona byl konzultován s Českou národní bankou a řada jejích návrhů byla zohledněna. Návrh zákona byl dále konzultován se zástupci odborné veřejnosti, zejména s Asociací pro kapitálový trh ČR.

G. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Návrh zákona je v souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, a s právními akty EU. Z mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána, nevyplývají specifické právní normy dopadající na oblast navrhované novely zákona.

Návrh zákona je v souladu s obecnými zásadami práva Evropské unie, s právními akty Evropské unie (mimo jiné i Listinou základních práv Evropské unie) a s judikaturou evropských soudních orgánů (zejména rozsudkem ve věci C-45/08 - Spector Photo Group a Van Raemdonck, rozsudkem ve věci C-248/11 - Nilaş a další, rozsudkem ve věci C-19/11 – Geltl, rozsudkem ve věci C-604/11 - Genil 48 a Comercial Hostelera de Grandes Vinos a rozsudkem ve věci C-140/13 - Altmann a další).

Návrh novely zákona zapracovává následující směrnice a nařízení do právního řádu České republiky:

1. Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU,
2. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Evropské Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES,

3. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) č. 648/2012,

4. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/57/EU ze dne 16. dubna 2014 o trestních sankcích za zneužívání trhu (směrnice o zneužívání trhu).

Případné zásahy v oblasti lidských práv novela zákona nepředpokládá. Takové potenciální zásahy jsou nicméně v souladu s mezinárodním právem z důvodu nezbytnosti naplnění legitimních cílů návrhu zákonů a eliminaci některých nežádoucích sociálních jevů, které mohou být spojeny s nedostatečnou regulací v právních řádech členských států. Tím je podle názoru předkladatele naplněn právní základ, který mezinárodní právo stanoví pro zásahy do těchto práv.

Návrh zákona také mění trestní zákoník a trestní řád. Při změně definice skutkových podstat trestných činů nebo stanovení nových skutkových podstat v trestním zákoníku bylo přihlédnuto k potřebě vymezit trestné jednání předvídatelným způsobem, jak vyžaduje čl. 7 odst. 1 Úmluvy, který zakotvuje zásadu uložení trestu jen na základě zákona, tak, aby každý mohl upravit své chování na základě znění příslušného ustanovení, případně z jeho soudního výkladu či po vyhledání odborné právní rady (viz např. Del Río Prada proti Španělsku (č. 42750/09, rozsudek velkého senátu ze dne 21. října 2013, § 79). Jednak bylo dbáno požadavku na dostatečnou jasnost vymezení skutkových podstat, jednak se nepočítá se zpětnou účinností těchto ustanovení. Změna trestního řádu spočívá pouze v úpravě terminologie, a proto se nedotýká práva na spravedlivý proces ani jiných práv stanovených Úmluvou a jejími protokoly v oblasti práva trestního.

H. Zhodnocení sociálních dopadů, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny

Navrhovaná úprava nemá sociální dopady, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny.

I. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení na životní prostředí

Návrh zákona nemá žádné dopady na životní prostředí.

J. Zhodnocení současného stavu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace

Navrhovaná úprava není v rozporu se zákazem diskriminace.

K. Zhodnocení dopadů ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Návrh zákona nezasahuje do ochrany soukromí či osobních údajů. Návrh zákona žádným způsobem nemění dosavadní praxi v této oblasti. Návrh zákona není v rozporu s Úmluvou o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat (vyhlášené pod č. 115/2001 Sb. m. s.), směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně jednotlivců v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném

pohybu těchto údajů, ani se zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

L. Zhodnocení korupčních rizik

Navrhovaná úprava nepředpokládá žádná korupční rizika.

I. Zhodnocení naplňování kritérií

Navrhovaná úprava byla podrobena povinnému hodnocení korupčních rizik pomocí preventivního nástroje *Corruption Impact Assessment* (CIA), a to v souladu se Strategií vlády v boji proti korupci.

V rámci hodnocení korupčních rizik (CIA) bylo posouzeno, zda navrhovaný právní předpis naplňuje zejména tato kritéria:

1. Přiměřenost

Navržená právní úprava byla průběžně konzultována s veřejným i odborným sektorem, včetně České národní banky a ministerstev, a to jak v rámci veřejného, tak i meziresortního připomínkového řízení. Návrh zákona tak vychází z praktických, odborných i akademických poznatků a zkušeností zástupců finančního a kapitálového trhu, a jeho cílem je v souladu s právem Evropské unie zvýšit atraktivitu, funkčnost, bezpečnost a nutnou adaptabilitu tuzemského finančního a kapitálového trhu. Návrh zákona vychází primárně z evropského sekundárního práva, zejména:

1. Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU.
2. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Evropské Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES.
3. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) č. 648/2012.
4. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/57/EU ze dne 16. dubna 2014 o trestních sankcích za zneužívání trhu (směrnice o zneužívání trhu).

Návrh je v tomto směru co do vztahu k cíli, formě i k obsahu přiměřený.

2. Efektivita

Jedním z hlavních cílů návrhu zákona je zvýšení efektivity v oblastech finančního a kapitálového trhu. Návrh zákona vychází z praktických poznatků aplikační praxe a byl připraven za součinnosti orgánů aplikujících právo, a proto lze očekávat, že dojde k plné implementaci právních norem obsažených v tomto návrhu. Návrh zákona bude mít dopad zejména na investiční zprostředkovatele, a to z důvodu zpřísnění požadavků na evropské úrovni a provádění dalších změn souvisejících s harmonizací podmínek distribuce finančních produktů. Návrh zákona zpravidla neukládá povinnosti nad rámec vyžadovaný směrnicemi, proto by měly být negativní dopady regulace minimalizovány na nejnižší přípustnou úroveň. Některé subjekty, které doposud nebyly dotčeny legislativou regulovány, mohou nově být subjekty, u nichž se vyžaduje povolení České národní banky, a to z důvodu zúžení výjimek ve směrnici MiFID II.

Významné dopady vynucené směrnicí na obchodníky s cennými papíry lze očekávat zejména v oblasti pravidel jednání se zákazníky. Nové povinnosti jsou obligatorně ukládány i organizátorům trhů s investičními nástroji, a to i přímo použitelnými předpisy Evropské unie.

3. Odpovědnost

Z hlediska odpovědnosti lze ke zvolené právní úpravě uvést, že z úpravy odpovědnosti v rámci výkonu působností upravených návrhem zákona v oblasti kapitálových finančních trhů je vždy zřejmé, jaký konkrétní orgán je v daném případě příslušný. Zvolená právní úprava vždy jasně reflektuje požadavek čl. 79 odst. 1 Ústavy, podle něhož musí být působnost správního orgánu stanovena zákonem. Určení konkrétní úřední osoby je prováděno na základě vnitřních předpisů, resp. organizačního uspořádání konkrétního správního orgánu, přičemž popis své organizační struktury je správní orgán povinen zveřejnit na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Úřední osoba je povinna se při výkonu působnosti správního orgánu prokazovat například příslušným služebním průkazem či jiným způsobem stanoveným právním předpisem. Při tvorbě právní úpravy se z hlediska koncentrace, resp. dekoncentrace, respektuje struktura daných orgánů, jimž je působnost svěřována.

Soustava orgánů je koncipována na klasickém hierarchickém principu nadřízenosti a podřízenosti jednotlivých orgánů, které soustavu tvoří. Vlastní orgány i soustava jako celek fungují na obvyklém monokratickém principu řízení. V rámci hierarchie byl zajištěn devolutivní účinek opravných prostředků a efektivní mechanismus vnitřní kontroly.

Každý správní akt musí obsahovat jak označení orgánu, který rozhodnutí vydal, tak podpis úřední osoby s uvedením jména, příjmení a pracovního zařazení a otisk úředního razítka, případně uznávaný elektronický podpis úřední osoby. Tím je vždy možno původce rozhodnutí jasně a osobně identifikovat.

4. Opravné prostředky

Právní normy obsažené v předkládaném návrhu poskytují dotčeným osobám plnou možnost uplatnění opravného prostředku proti rozhodnutím orgánu dohledu. V České republice je takovým orgánem dohledu Česká národní banka, proti jejímuž rozhodnutí připouští právní řád opravný prostředek formou správní žaloby. Poučení o opravném prostředku je součástí příslušného rozhodnutí a je plně v souladu s právním řádem, zejména zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Z hlediska opravných prostředků existuje také možnost účinné obrany proti nesprávnému postupu správního orgánu v podobě řádných i mimořádných opravných prostředků. Vedle opravných prostředků správní řád připouští rovněž jiné prostředky ochrany, kterými je třeba rozumět, např. stížnost nebo žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti. Z širšího pohledu je možné zmínit též ochranu prostřednictvím správního soudnictví.

Takovou ochranu je možné poskytnout například v případě § 14b až § 14h ZPKT (odborná zkouška). Navrhované znění obsahuje řadu ustanovení snižujících nejen korupční rizika při vykonávání odborné zkoušky pod dohledem akreditované osoby, jako například zaručení minimálního standardu odborné zkoušky, jednotných zkušebních pravidel a veřejnosti zkoušky, ale třeba také zakotvení formy zkuškového řádu prováděcím právním předpisem. Samotná participace Ministerstva financí a České národní banky na tvorbě zkuškového procesu je dostatečnou zárukou transparentnosti.

Nestrannost zkoušejících je pak zaručena obligatorní veřejnou formou zkoušky a jejich právní odpovědností v případě porušení předpisů.

5. Kontrolní mechanismy

Návrh zákona nevytváří žádnou novou organizační strukturu, která by vyžadovala vytvoření nových kontrolních mechanismů. Kontrola je zajištěna systémem řádných a mimořádných opravných prostředků a formou dohledu České národní banky, ústředních orgánů státní správy, odbornou a laickou veřejností. Vedle toho se případně uplatní i principy odpovědnosti podle správního a trestního práva. Z hlediska systému kontrolních mechanismů je nutno uvést, že daná oblast se pohybuje především v procesním režimu správního řádu, jenž obsahuje úpravu kontroly a přezkumu přijatých rozhodnutí, a to primárně formou opravných prostředků. Proti rozhodnutím je možno podat odvolání anebo v určitých případech užít mimořádných opravných prostředků či jiných prostředků ochrany.

Orgány státní správy současně disponují interním systémem kontroly v rámci hierarchie nadřízenosti a podřízenosti včetně navazujícího systému personální odpovědnosti. V případě vydání nezákonného rozhodnutí či nesprávného úředního postupu je s odpovědností konkrétní úřední osoby spojena eventuelní povinnost regresní náhrady škody, za níž v důsledku nezákonného rozhodnutí nebo nesprávného úředního postupu odpovídá stát ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu při výkonu veřejné moci, ve znění pozdějších předpisů.

Z hlediska transparency a otevřenosti dat lze konstatovat, že navrhovaná úprava nemá vliv na dostupnost informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

Dle cílů navrhované právní úpravy, která navazuje na právní úpravu Evropské unie, dochází k zpřesnění právní úpravy. Navrhuje se navázat na ty postupy, které se osvědčily již za současné právní úpravy. U všech výše uvedených úprav se nepředpokládá zvýšení korupčního rizika oproti stávajícímu stavu, resp. lze předpokládat částečné zmírnění tohoto rizika zpřesněním ustanovení, která vycházejí ze stávající právní úpravy.

II. Specifické podmínky

Poptávková stránka	Nabídková stránka
<p>Počet subjektů nebo stupňů, které v rámci orgánu o dané věci rozhodují:</p> <ul style="list-style-type: none">- Hlavním veřejným orgánem participujícím na řízeních plynoucích z návrhu zákona je Česká národní banka, proti jejímuž prvoinstančnímu rozhodnutí je možno podat rozklad.	<p>Počet subjektů, kterým vzniknou přijetím předpisu náklady, nové povinnosti nebo omezení a jak jsou tyto změny velké:</p> <ul style="list-style-type: none">- Přijetím návrhu zákona dojde k žádoucí profesionalizaci zejména investičních zprostředkovatelů, a to z důvodu zpřísnění požadavků na evropské úrovni a provádění dalších změn souvisejících s harmonizací podmínek distribuce finančních produktů, očekává se významný pokles těchto subjektů. V souvislosti s přijetím návrhu zákona se

	<p>nepředpokládá vznik nových správních orgánů a tím případné zatížení státního rozpočtu (viz 3.1 až 3.5).</p>
<p>Zda je veřejně známo nebo lze předem zjistit, která úřední osoba je odpovědná za rozhodnutí:</p> <ul style="list-style-type: none">- Ze samotné formální podstaty rozhodovacích procesů a obligatorních náležitostí správních rozhodnutí je patrná odpovědná osoba vydávající rozhodnutí jako formy správní akt.	<p>Charakteristika dotčených subjektů z hlediska jejich vyjednávací síly:</p> <ul style="list-style-type: none">- Viz 1.3 Identifikace dotčených subjektů.
<p>Zda lze jednoznačně identifikovat, na základě jakých podkladů je rozhodnutí vydáváno:</p> <ul style="list-style-type: none">- Patrně ze samotné formální podstaty rozhodovacích procesů a obligatorních náležitostí odůvodnění rozhodnutí z důvodu právní bezvadnosti.	<p>Profesionalita a kompaktnost dané zájmové skupiny:</p> <ul style="list-style-type: none">- V případě presumpce existence eventuální korupce pracovníků veřejné správy, lze tuto potencionální korupci negovat z důvodu adaptace postojů těchto pracovníků v souvislosti s přijetím Etického kodexu úředníků a zaměstnanců veřejné správy, na jehož základě jsou přijímány vnitřní předpisy jednotlivých úřadů. Presumujeme-li faktickou absorpci ducha kodexu do myšlení státních zaměstnanců, nezbyvá zde manévrovací prostor pro vnuknutí myšlenky směřující k naplnění skutkové podstaty deliktu směřujícího a contrario proti materiálně-formálnímu obsahu výše zmíněného Etického kodexu, jelikož všichni zaměstnanci jsou obligatorně zavázáni k dodržování výše zmíněného interního předpisu pod pohrůžkou pracovněprávních, správněprávních a neřku-li trestněprávních sankcí; také zavedením institutu odborné zkoušky v § 14b až 14h provádí akreditovaná osoba zkoušky na základě zkouškových otázek připravených Českou národní bankou ve spolupráci s Ministerstvem financí a zaručuje tak maximální standard a míru transparency těchto subjektů.

<p>Jak často se o dané věci rozhoduje:</p> <ul style="list-style-type: none">- Rozhodnutí jsou vydávána průběžně na základě existence právních důvodů, jejich četnost je ovlivněna vznikem právních okolností esenciálních pro vydání souvisejících právních rozhodnutí.	<p>Známé postoje členů zájmové skupiny ke korupci (etické kodexy vs. korupční kauzy):</p> <ul style="list-style-type: none">- Vycházíme z presumpce absence latentních negativních zájmových postojů členů zájmových skupin, avšak není v silách předkladatele návrhu zákona proniknout do vnitřních myšlenkových procesů zainteresovaných subjektů. Předkladatel návrhu zákona má za to, že dodržáním legislativních postupů při jeho tvorbě bylo toto riziko minimalizováno.
<p>Zda vyžaduje předmětná agenda pro rozhodování, přezkum rozhodnutí, resp. kontrolu výkonu veřejné správy v dané oblasti specifické odborné znalosti:</p> <ul style="list-style-type: none">- Návrh zákona zohledňuje nutnost důkladné znalosti zákonů v oblasti dohledu a regulace finančních a kapitálových trhů, zejména správního řádu, občanského zákoníku, zákona o České národní bance, zákona o investičních společnostech a investičních fondech, zákona o dohledu v oblasti kapitálového trhu, zákona o podnikání na kapitálovém trhu a také evropské legislativy.	<p>Vázanost dotčených subjektů nebo jejich skupin na stát a veřejné instituce:</p> <ul style="list-style-type: none">- Návrh zákona nevytváří žádné instituty vázanosti dotčených subjektů nebo jejich skupin na stát a veřejné instituce, které by byly relevantní z korupčního hlediska. <p>Míra transparence dotčených subjektů:</p> <ul style="list-style-type: none">- Návrh zákona žádným způsobem nesnižuje míru transparentnosti dotčených subjektů oproti stávajícímu stavu.

3. Transparence a otevřená data

Návrh zákona není v rozporu se zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále také jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“). Návrh zákona respektuje uveřejňování údajů o dané problematice v dostatečném a patřičném rozsahu, a to předem, v průběhu i následovně. V případě, že návrh zákona obsahuje ustanovení o nezveřejnění informací předem, je tomu tak v plném souladu s českým právním řádem. Důvodnost existence takovýchto ustanovení byla v rámci legislativního procesu řádně přezkoumána dotčenými subjekty uvedenými v této důvodové zprávě v rámci připomínkových řízení. Systém zveřejňování údajů odpovídá zavedeným evropským a vnitrostátním modelům, zejména pak zákonu o svobodném přístupu k informacím. Data, na která se vztahují předpisy upravující povinnost mlčenlivosti, se nezveřejňují.

Návrh zákona si je vědom současné digitalizace společnosti a v duchu otevřené státní správy obsahuje řadu ustanovení umožňujících svobodný přístup k informacím

uveřejňovaným vzdáleným způsobem na internetových stránkách státních orgánů a institucí. Tento osvědčený model vzdáleného přístupu je nanejvýš uživatelsky přívětivý, využívání tohoto institutu tak není nikterak složité. V případě, že při poskytování informací prostřednictvím vzdáleného přístupu dojde k nutnosti registrace uživatele, je tomu tak z důvodu ochrany uživatele a poskytovatele informací, přičemž toto omezení je zcela proporcionální.

Informace uveřejňované poskytovatelem prostřednictvím vzdáleného přístupu zejména na internetových stránkách jsou aktualizované, jejich formát je zcela srozumitelný a otevřený k dalšímu zpracování.

Návrh zákona se jako celek shoduje se známou dobrou praxí a jeho postupy, procesy a sankce v něm obsažené se jeví přiměřené stávající legislativě.

Z praxe nejsou známy žádné korupční kauzy, které by se týkaly výkonu veřejné správy v oblasti návrhu zákona. Na základě obecných předpokladů tak lze konstatovat, že u takto provázaného systému výkonu veřejné správy založeného na přesně definovaných podmínkách podpory a kontroly vzniká poměrně malý prostor pro korupční jednání. Veškeré postupy správních orgánů jsou dostatečně upraveny přímo návrhem zákona nebo souvisejícími právními předpisy. Při realizaci systému návrhu zákona nedochází ke koncentraci pravomocí a je vykonávána kontrolní činnost.

M. Implementace doporučené varianty a vynucování

Vynucování

S ohledem na soukromoprávní povahu právní úpravy se ponechává ochrana ochráněných zájmů pouze soudní moci, zásadně bez zásahů exekutivy.

Přezkum účinnosti regulace

Přezkum účinnosti a vhodnosti nové úpravy za současného hodnocení dopadů regulace by měl být v souvislosti s vývojem finančního trhu průběžně prováděn Ministerstvem financí jako ústředním orgánem státní správy pro finanční trh. Zohledněny by měly být poznatky nabyté při vlastní úřední činnosti i připomínky dotčených subjektů, zejména pokud jde o praktické dopady na fungování českého kapitálového trhu.

Konzultace a zdroje dat

Návrh zákona byl konzultován s Českou národní bankou a se zástupci trhu, zejména s Asociací pro kapitálový trh ČR. Národní diskrece a možnosti změn národní úpravy byly konzultovány prostřednictvím několika konzultačních materiálů uveřejněných na internetových stránkách Ministerstva financí.

N. Zkratky

Seznam zkratk právních předpisů

CRD IV	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES
CSMAD	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/57/EU ze dne 16. dubna 2014 o trestních sankcích za zneužívání trhu (směrnice o zneužívání trhu).
MAD	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu)
MAR	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Evropské komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES
MiFID I	Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, ve znění pozdějších předpisů
MiFID II	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (přepracované znění)
MiFIR	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) č. 648/2012
SŘ	Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů
TD I	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, ve znění pozdějších předpisů
TD II	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/50/EU ze dne 22. října 2013, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování a směrnice Evropské komise 2007/14/ES, kterou se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením směrnice 2004/109/ES
ZDKT	Zákon č. 15/1998 Sb., o dohledu v oblasti kapitálového trhu a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů
ZISIF	Zákon č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech
ZPKT	Zákon č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů
ZoB	Zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů

ZoSP	Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
ZSÚD	Zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

Seznam ostatních zkratk

AKAT	Asociace pro kapitálový trh
ČNB	Česká národní banka
ČS	Česká spořitelna
PSE	Burza cenných papírů Praha
USF	Unie společností finančního zprostředkování a poradenství

II. ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K části první, Čl. I

K bodům 1 a 2 (poznámky pod čarou č. 1 a 2):

Výčet příslušných unijních předpisů uvedený v poznámkách pod čarou č. 1 a 2 se rozšiřuje o MiFID II, MiFIR a MAR a jejich prováděcí úpravu. Současně se ruší odkazy na zrušené směrnice (MiFID I a MAD) a je prováděcí směrnice a nařízení.

K bodům 3 a 4 (§ 1 odst. 3):

Působnost České národní banky a správní delikty jsou v ZPKT upraveny nově i v návaznosti na MiFIR a MAR.

K bodům 5 a 6 (§ 2 až 2g, poznámky pod čarou č. 2b a 2c):

V novém § 2 se v souladu s definicemi v MiFID II vymezují pojmy vyskytující se v ZPKT na vícero místech. V zájmu přehlednosti jsou pojmy řazeny abecedně. Pojmy, které se v zákoně vyskytují jen na jednom místě, jsou definovány na konci paragrafu svého prvního výskytu. Pojmy, které se týkají vedoucího orgánu a řídicího a kontrolního systému, byly inspirovány pojmy ve vyhlášce ČNB č. 163/2014 Sb. Pojmy, které byly převzaty z prováděcí směrnice k MiFID I, byly zrušeny bez náhrady a očekává se jejich definice v prováděcích nařízeních k MiFID II. Současně se přebírají pro účely tohoto zákona definice přímo použitelných předpisů EU, které zákon používá (s výjimkou pojmů, které jsou použity pouze ve správních deliktech, což řeší § 168 odst. 3). Zachovávají se některé národní pojmy, jako je „majetek zákazníka“ a „údaje o osobě“, které se ale revidují s ohledem na aktuálně platné právo (např. novou soukromoprávní úpravu). Pojem „převodní místo“ není definován, protože bude definován v prováděcím nařízení Komise, a to takto: *„For the purposes of this Article and Article 72, ‘execution venue’ means a regulated market, an MTF, an OTF, a systematic internaliser, or a market maker or other liquidity provider or an entity that performs a similar function in a third country to the functions performed by any of the foregoing.“* (oproti stávající úpravě nedochází ke změně, jen se doplňuje organizovaný obchodní systém)

Odstavec 2 písmeno e) upravuje pojem „zákazník“ a zařazení zákazníků do kategorií. Z praktických důvodů, zejména z důvodu složitosti souvětí, dochází k opuštění stávající terminologie „zákazník, který není profesionálním zákazníkem“ a jejímu nahrazení pojmem „neprofesionální zákazník“.

Vzhledem k tomu, že ustanovení týkající se kategorizace zákazníků a pravidel jednání se zákazníky se vztahují nejen na obchodníky s cennými papíry, ale též na další osoby vykonávající podnikatelskou činnost v oblasti finančních trhů, je žádoucí vztáhnout aplikaci těchto pravidel na tyto osoby přímo, a to zavedením souhrnného pojmu „poskytovatel investičních služeb“. Poskytovatelem investičních služeb se tak pro tyto účely rozumí nejen obchodník s cennými papíry, ale též investiční zprostředkovatel, investiční společnost poskytující uvedené investiční služby, organizátor regulovaného trhu při provozování mnohostranného obchodního systému nebo organizovaného obchodního systému a zahraniční osoba poskytující investiční služby v ČR prostřednictvím pobočky. Tento pojem je použit i u vázaného zástupce při vymezení „zastoupeného“.

Pro lepší porozumění nařízením EU a jejich snadnější aplikaci upozorňujeme, že používá-li přímo použitelný předpis Evropské unie pojem

- a) cenné papíry nahrazující jiné cenné papíry, rozumí se jím depozitní poukázky, odkazuje-li tento přímo použitelný předpis Evropské unie na čl. 4 odst. 1 bod 45 MiFID II,
- b) doplňkové služby, rozumí se jím doplňkové investiční služby, odkazuje-li tento přímo použitelný předpis Evropské unie na čl. 4 odst. 1 bod 3 MiFID II,
- c) finanční nástroj, rozumí se jím investiční nástroj, odkazuje-li tento přímo použitelný předpis Evropské unie na čl. 4 odst. 1 bod 15 MiFID II,
- d) fondem obchodovaným v obchodním systému, rozumí se jím fond ETF, odkazuje-li tento přímo použitelný předpis Evropské unie na čl. 4 odst. 1 bod 46 MiFID II,
- e) investiční podnik, rozumí se jím obchodník s cennými papíry, odkazuje-li tento přímo použitelný předpis Evropské unie na čl. 4 odst. 1 bod 1 MiFID II,
- f) investiční služby, rozumí se jím hlavní investiční služby, odkazuje-li tento přímo použitelný předpis Evropské unie na čl. 4 odst. 1 bod 2 MiFID II,
- g) místo pro provádění pokynů, rozumí se jím převodní místo (viz výše),
- h) obchodování párováním pokynů na vlastní účet, rozumí se jím párování pokynů na vlastní účet, odkazuje-li tento přímo použitelný předpis Evropské unie na čl. 4 odst. 1 bod 38 MiFID II,
- i) organizátor trhu, rozumí se jím organizátor regulovaného trhu, odkazuje-li tento přímo použitelný předpis Evropské unie na čl. 4 odst. 1 bod 18 MiFID II,
- j) povolenky na emise, rozumí se jím povolenky na emise skleníkových plynů,
- k) třetí země, rozumí se jím stát, který není členským státem Evropské unie, a
- l) Unie, rozumí se jím Evropská unie.

Vymezení pojmu „obchodní systém“ je vymezením pro celý právní řád, a je tudíž možno tento pojem používat i v jiných právních předpisech bez nutnosti odkazovat na ZPKT (to platí obdobně pro pojmy „evropský regulovaný trh“, „mnohostranný obchodní systém“, „organizovaný obchodní systém“, „obchodník s cennými papíry“, „investiční zprostředkovatel“ a podobně). Účastníkem obchodního systému se rozumí účastník obchodního systému bez ohledu na jeho označení, tzn. i člen nebo zákazník obchodního systému.

V zájmu zachování přehlednosti se dosavadní ustanovení § 2a až 2d nahrazují novou úpravou a zároveň se doplňují nové § 2e až 2g. Z převážné části se jedná o transpoziční ustanovení, jejichž předlohou se stala zejména Příloha II MiFID II, která pro účely této směrnice upravuje profesionální zákazníky, a ustanovení čl. 30 MiFID II zakotvující institut způsobilé protistrany.

Novelizačním bodem se zrušují poznámky pod čarou, jimiž se odkazuje na zrušené evropské předpisy.

Novým zněním ustanovení § 2a se mění struktura dosavadních ustanovení týkajících se profesionálních zákazníků s cílem zpřehlednit úpravu a více ji přiblížit systematické regulace v MiFID II. Toto ustanovení uvádí výčet osob, které jsou považovány za profesionální investory ve vztahu ke všem investičním službám a investičním nástrojům. Lze usuzovat, že mezinárodní institucí podle § 2a odst. 3 písm. c) se nad rámec uvedeného výčtu rozumí

i Evropský stabilizační mechanismus, byť tento není v MiFID II výslovně uveden. Nepřímo však tato skutečnost vyplývá i z recitálu 33 MiFID II.

V ustanovení § 2b se na rozdíl od původního znění odpovídajícího ustanovení výslovně upravuje institut způsobilé protistrany tak, aby adresáti normy snáze identifikovali jednotlivé kategorie a s nimi spojené práva a povinnosti, a to i ve vztahu k zahraničí. Explicitní úpravou tohoto institutu se jednoznačně stanoví, které osoby mají statut způsobilé protistrany, a odstraňují se tak dosavadní výkladové nejasnosti. Postup pro získání výslovného potvrzení podle odstavce 3 blíže upravuje čl. 77 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU), kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU.

Ustanovení § 2c stanoví předpoklady, při jejichž splnění jedná poskytovatel investičních služeb s neprofesionálním zákazníkem jako s profesionálním zákazníkem (tzv. profesionální zákazník na žádost), a to buď obecně, nebo ve vztahu k určité investiční službě či investičnímu nástroji.

Na základě ustanovení § 2d je poskytovatel investičních služeb povinen informovat zákazníka ještě před poskytnutím jakékoli služby, že ho na základě dostupných informací považuje za profesionálního zákazníka a bude s ním jako s takovým jednat. MiFID II tento požadavek nestanoví výslovně pro způsobilou protistranu, nicméně je žádoucí upravit obdobnou povinnost i ve vztahu k tomuto typu zákazníka. Důvodem je i skutečnost, že se tato kategorie částečně překrývá s kategorií profesionálního zákazníka. Obecně by měl být zákazník informován o tom, že byl zařazen do kategorie, která snižuje úroveň jeho ochrany. Zakotvení tohoto principu zcela odpovídá cílům MiFID II a lze ho považovat za součást zásady odborné péče, tedy požadavku jednat se zákazníky kvalifikovaně, čestně, spravedlivě a v jejich nejlepším zájmu.

Ustanovení § 2e umožňuje, aby se profesionální zákazník per se s poskytovatelem investičních služeb dohodl na jednání jako s neprofesionálním zákazníkem. Zároveň se staví najisto, že je na profesionálním zákazníkovi samotném, aby si požádal o vyšší úroveň ochrany, domnívá-li se, že není schopen řádně vyhodnotit nebo řídit příslušná rizika. Taková dohoda může být buď obecná, nebo se může týkat jen určité investiční služby, určitého obchodu, typu obchodu či investičního nástroje.

Ustanovení § 2f stanoví právo způsobilé protistrany požádat, aby vůči ní poskytovatel investičních služeb plnil povinnosti vyplývající z pravidel jednání se zákazníky. Rovněž zde se bude žádost vztahovat buď obecně na jakékoli investiční služby a investiční nástroje, nebo bude její rozsah omezen jen na určité služby či typ obchodů a produktů. Postupy pro žádosti podle § 2f blíže vymezuje čl. 77 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU), kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU.

§ 2g obsahuje společná ustanovení týkající se zařazení zákazníků do jednotlivých kategorií. Profesionální zákazník, způsobilá protistrana a profesionální zákazník na žádost mají poskytovatele investičních služeb informovat o jakékoli změně, která může ovlivnit jejich stávající zařazení. Poskytovatel investičních služeb v tomto směru není povinen nad rámec stanovených požadavků aktivně přezkoumávat, zda k takové změně došlo, nicméně dozví-li se o ní, musí přijmout odpovídající opatření. V případě profesionálního zákazníka na žádost je poskytovatel investičních služeb povinen podle § 2c nadto učinit veškeré přiměřené kroky k tomu, aby ověřil, že tento zákazník splňuje podmínky pro jeho zařazení jako profesionálního zákazníka na žádost. Logickou součástí takovýcho opatření pak může být právě průběžné ověřování, zda jsou tyto podmínky stále naplněny, tedy kontrola, zda

nedošlo ke změně, která by měla vliv na zařazení tohoto zákazníka. MiFID II totiž postavení profesionálního zákazníka na žádost nepovažuje za ekvivalentní profesionálnímu zákazníkovi, neboť se u něj výslovně nepředpokládají zkušenosti a odborné znalosti, jimiž disponuje právě profesionální zákazník. Detaily týkající se informací ohledně zařazení zákazníků do jednotlivých kategorií blíže vymezuje čl. 51 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU), kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU.

K bodům 7 až 21 (§ 3)

Provedenými úpravami se text ustanovení § 3 zpřesňuje a více se přibližuje své evropské předloze, zejména oddílu C Přílohy I MiFID II, který obsahuje výčet jednotlivých typů investičních nástrojů.

Ustanovení čl. 5 až 8 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU), kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, upravuje: deriváty uvedené v § 3 odst. 1 písm. h), které mají vlastnosti velkoobchodních energetických produktů a které musí být fyzicky vypořádány, energetické deriváty podle § 3 odst. 1 písm. h), deriváty podle § 3 odst. 1 písm. i), které mají vlastnosti jiných derivátů, a deriváty podle § 3 odst. 1 písm. j) a k), které mají vlastnosti jiných derivátů, s ohledem na to, zda jsou mimo jiné obchodovány na regulovaném trhu, v mnohostranném obchodním systému nebo v organizovaném obchodním systému.

Novelizačním bodem č. 21 se zrušuje ustanovení a poznámka pod čarou, jimiž se odkazuje na zrušené evropské předpisy.

K bodům 22 až 29 (§ 4):

Úpravami ustanovení § 4 se zapracovává text oddílu A a B Přílohy I MiFID II, které uvádějí jednotlivé typy investičních služeb a činností a doplňkových služeb. Zároveň se dotčená ustanovení normativně precizují tak, aby důsledněji sledovala znění směrnice.

K bodu 30 (§ 4a):

Novelizované ustanovení se uvádí do souladu se zněním čl. 5 odst. 1 MiFID II, který vyžaduje předchozí povolení pouze k poskytování hlavních investičních služeb, tj. hlavní investiční služby a činnosti.

K bodu 31 (§ 4b):

V souladu s čl. 2 odst. 1 MiFID II se upravují případy, kdy se povolení k poskytování hlavních investičních služeb nevyžaduje. Čl. 4 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU), kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, stanoví, kdy je činnost podle § 4b odst. 1 písm. c) vykonávána příležitostně. Prováděcí nařízení Komise (EU), kterými se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, upravuje pro účely § 4b odst. 1 písm. j) kritéria pro určení toho, kdy má být na úrovni skupiny určitá činnost považována za doplňkovou k hlavní podnikatelské činnosti.

K bodům 32 a 33 (nadpisy pod označením hlavy II a dílu 1 hlavy II v druhé části):

Jedná se o legislativně technickou opravu usnadňující orientaci v zákonném textu.

K bodu 34 (§ 5 odst. 1):

Novelizační bod precizuje toto ustanovení.

K bodům 35 a 205 (§ 5 odst. 2 a § 135b odst. 1):

Novelizační bod je legislativně technickou opravou.

K bodu 36 (§ 5 odst. 3):

Novelizační bod staví najisto, že OCP se v tomto zákoně rozumí také banka, ačkoli nemá samostatné povolení k činnosti OCP.

K bodu 37 (nadpis pod § 6):

Jedná se o legislativně technickou opravu usnadňující orientaci v zákonném textu.

K bodu 38 (§ 6 odst. 1):

Novelizační bod zavádí nové znění odstavce 1, které stanoví požadavky, které musejí být splněny, aby ČNB udělila povolení k činnosti obchodníka s cennými papíry, přičemž nově zákon stanoví, že žadatel může být i zakladatel společnosti. Novelizační bod v požadavku stanovenému v písm. a) nově neuvádí povinnost, pokud se jedná o akciovou společnost, aby vydávala pouze listinné akcie na jméno nebo zaknihované akcie, neboť na tuto problematiku dopadá zákon č. 134/2013 Sb., o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností a o změně dalších zákonů.

K písm. b) – ustanovení bylo v ZPKT v § 6 odst. 1 písm. b), zároveň se jedná o požadavek MiFID II.

K písm. c) a d) – tato ustanovení v § 6 ZPKT již jsou, písm. d) je nově naformulované.

K písm. e) až h) - jde o transpozici čl. 7 odst. 2 MiFID II, podle kterého OCP poskytne veškeré informace nezbytné k tomu, aby se mohl příslušný orgán (tedy ČNB) přesvědčit, že OCP k okamžiku prvního udělení povolení přijal veškerá opatření nutná ke splnění svých povinností. Součástí takových informací je i plán obchodních činností, v němž jsou mimo jiné uvedeny typy předpokládaných obchodních činností a organizační struktura, nezbytné k tomu, aby se mohl příslušný orgán (tedy ČNB) přesvědčit, že OCP k okamžiku prvního udělení povolení přijal veškerá opatření nutná ke splnění svých povinností.

Novela v písmeni i) reflektovala změny v § 10 a 10a, které upravují požadavky na vedoucí orgán a jeho členy. Toto ustanovení je zároveň transpozicí čl. 9 odst. 6 MiFID II.

Ustanovení písmene k) je transpozicí čl. 18 odst. 1 až 3 MiFID II a reflektuje požadavky kladené na provozovatele mnohostranného obchodního systému.

Ustanovení písmene l) je transpozicí čl. 20 odst. 7 MiFID II a týká se zavedení nového typu obchodního systému, a to tzv. organizovaného obchodního systému (§ 73d a násl. ZPKT).

K bodu 39 (§ 6 odst. 2 věta první):

Novelizační bod precizuje toto ustanovení tím, že doplňuje slova „ve výroku rozhodnutí o udělení“.

K bodu 40 (§ 6 odst. 2 věta třetí):

V souladu s požadavkem čl. 59 odst. 2 MiFID II byla do ZPKT doplněna věta, že součástí povolení OCP může být i činnost poskytovatele služeb hlášení údajů. ČNB tedy v případě

kladně posouzené žádosti podle § 75 odst. 4, nevydá nové povolení OCP, ale povolení OCP rozšíří.

K bodu 41 (§ 6 odst. 3 a 4):

Novelizační bod vychází z požadavku MiFID II, který v čl. 21 odst. 1 stanoví povinnost, aby OCP trvale dodržoval požadavky uvedené v odst. 1 a v čl. 21 odst. 2, aby oznámil každou významnou změnu týkající se požadavků na obchodníky s cennými papíry.

K bodu 42 (nadpis pod § 6a):

Toto ustanovení zpřesňuje nadpis pod § 6a, čímž novela sleduje usnadnění orientace v textu zákona.

K bodu 43 [§ 6a odst. 2 písm. a)]:

Jedná se o legislativně technickou změnu vyvolanou skutečností, že nově již není možné uzavírat penzijní připojištění.

K bodu 44 (§ 6a odst. 5):

Jedná se o legislativně technickou změnu, kterou se napravuje odkaz v zákoně.

K bodu 45 (§ 6a odst. 7):

Novelizační bod ruší ustanovení, neboť jeho obsah byl přesunut do § 145, kam obsahově náleží. Novela tímto sleduje zpřehlednění textu zákona.

K bodu 46 (§ 6b):

Ustanovení byla zrušena pro nadbytečnost.

K bodu 47 (§ 7):

Novelizační bod transponuje do českého právního řádu čl. 7 odst. 3 MiFID II, který stanoví lhůtu pro rozhodnutí o žádosti o povolení k činnosti obchodníka s cennými papíry. Ustanovení dále zjednodušuje a zlevňuje proces podání žádosti, neboť obligatorně stanoví pouze elektronickou formu žádosti. Náležitosti žádosti stanoví prováděcí nařízení Komise (EU), kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU.

K bodu 48 (§ 7a a § 8):

Novelizační bod ruší toto ustanovení, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu tohoto ustanovení do § 149m až 149p.

K bodům 49, 95, 108, 189 a 190 (§ 8a odst. 2 a 3, § 19 odst. 3, § 33 odst. 1, § 122a odst. 4, § 122a odst. 6):

Jedná se o terminologické sjednocení zákona a úpravy odkazů v zákoně.

K bodům 50 a 86 [§ 9aj odst. 1, § 16a odst. 5 písm. b) a c)]:

Jedná se o legislativně technické úpravy, které mají za cíl sjednotit užívanou terminologii se zákonem o účetnictví.

K bodům 51 a 52 (§ 9ap odst. 1 a 5):

Novelizačním bodem se zavádí odkaz na Evropské orgány dohledu, konkrétně na Evropský orgán pro bankovníctví a Evropskou radu pro systémová rizika.

K bodu 53 (oddíl 3):

Novelizační bod v souladu s požadavky MiFID II nahrazuje ustanovení o vedoucích osobách úpravou vedoucího orgánu. Je transpozicí čl. 9 MiFID II a dále vychází z požadavků čl. 88 odst. 1 a čl. 91 odst. 2 a 3 CRD IV.

§ 10a v souladu s čl. 9 MiFID II upravuje další požadavky na vedoucí orgán a jeho jednotlivé osoby a zároveň ukládá obchodníkovi s cennými papíry povinnost oznamovat ČNB změnu týkající se členství vedoucího orgánu.

Náležitosti žádosti podle § 10 a § 10a bude nově upravovat prováděcí nařízení Evropské komise. Vzor a způsob oznámení podle § 10a odst. 5 upravuje prováděcí nařízení Komise (EU), kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU. Obsah oznámení podle § 10a odst. 1 upravuje prováděcí nařízení Komise (EU), kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU.

ČNB nemá nadále pravomoc vedoucí osoby schvalovat, avšak dohlíží, zda obchodníci s cennými papíry trvale splňují požadavky kladené ZPKT, tedy i co se požadavků na vedoucí orgán a jeho člena týká. Česká národní banka má v první řadě povinnost upozornit OCP, že chystaná změna ve vedoucím orgánu vede k domněnce, že OCP nebude nadále splňovat požadavky ZPKT.

K bodům 54 a 55 (§ 10d odst. 3):

Novelizační bod transponuje ustanovení čl. 12 odst. 2 MiFID II, které mimo jiné stanoví, že příslušné orgány (tedy ČNB) mohou vznést další žádost o doplnění nebo objasnění informací, ale takový postup nesmí vést ke stavení lhůty pro posouzení. ČNB má možnost žádat o doplnění informací vícekrát, ale lhůtu pro posouzení je možné stavit pouze jednou.

Zároveň novela upravuje nesprávně uvedený termín a jednotně nadále používá termín „stavení lhůty“, nikoli její přerušení.

K bodu 56 (§ 10d odst. 4):

Ustanovení zjednodušuje a zlevňuje proces podání žádosti, neboť obligatorně stanoví pouze elektronickou formu žádosti. Náležitosti žádosti stanoví prováděcí nařízení Komise (EU), kterými se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU.

K bodu 57 (§ 10d odst. 6):

Novelizační bod precizuje ustanovení tím, že do návětí tohoto ustanovení vkládá slova „s ohledem na zajištění řádného a obezřetného vedení obchodníka s cennými papíry nejsou důvodné obavy z“, čímž zároveň harmonizuje toto ustanovení s čl. 13 odst. 1 písm. a) MiFID II. Podmínky, které musejí být splněny, aby Česká národní banka žádosti podle odstavce 6 vyhověla, upraví prováděcí nařízení Evropské komise k MiFID II.

K bodu 58 [§ 10d odst. 6 písm. b)]:

Ustanovení písmene b) reflektuje změny v § 10 a § 10a, který upravuje vedoucí orgán.

K bodu 59 (nadpis dílu 3 v části druhé hlavě II):

Jedná se o legislativně technickou opravu usnadňující orientaci v zákonném textu.

K bodu 60 (zrušení oddílu 1 části druhé hlavě II):

Novelizačním bodem se zrušuje ustanovení stanovující povinnost obchodníka s cennými papíry poskytovat investiční služby s odbornou péčí. Nově je tato povinnost stanovena u jednotlivých subjektů. Konkrétně se jedná o: obchodníka s cennými papíry, který vykonává činnost prostřednictvím jiné osoby (§ 12d), vázaného zástupce (§ 32a), organizátora regulovaného trhu (§ 41), poskytovatele služeb hlášení obchodů (§ 76) a provozovatele vypořádacího systému (§ 90). Obecně je tato povinnost i zahrnuta mezi obecné povinnosti při jednání se zákazníky (§ 15).

K bodu 61 (§ 12 až 12b):

K § 12:

Dochází k harmonizaci úpravy řídicího a kontrolního systému podle ZPKT s jinými sektorovými zákony (např. ZISIF) a novelizačním bodem zároveň dochází k transpozici čl. 16 odst. 1 MiFID II a precizaci transpozice čl. 109 odst. 1 CRD IV.

K § 12a:

Dochází k harmonizaci úpravy řídicího a kontrolního systému podle ZPKT s jinými sektorovými zákony (např. ZISIF). Převážně nedochází ke stanovení nových povinností, ale jde o přesun již stávajících povinností týkajících se řídicího a kontrolního systému. Dále dochází ke změně směřující k usnadnění orientace v zákoně, kdy se pod označením paragrafu nově zavádí nadpis.

Odstavec 1 stanovuje, co vše je povinnou součástí řídicího a kontrolního systému obchodníka s cennými papíry. Jedná se zároveň o transpozici čl. 16 odst. 2 a druhého pododstavce odst. 5 MiFID II. Odstavec 2 stanovuje další obligatorní náležitosti řídicího a kontrolního systému a jedná se o transpozici čl. 16 odst. 3 prvního pododstavce, odst. 4 a odst. 5 třetího pododstavce a čl. 23 odst. 1 MiFID II. Dále dochází ke zpřesnění transpozice čl. 88 odst. 1 a čl. 91 odst. 1 a 7 CRD IV. Řídicí a kontrolní systém musí zahrnovat strategické a operativní řízení, organizační uspořádání (a to včetně například řádných administrativních a účetních postupů a vnitřních předpisů), systém řízení rizik a vnitřní kontroly, systém vnitřní a vnější komunikace, systém řízení střetů zájmů, kdy v ustanovení odstavce 2 písmene c) dochází ke zpřesnění transpozice čl. 88 CRD IV, jelikož jeho transpozice není úplná. Obchodník s cennými papíry doposud není explicitně povinen rozpoznávat a řídit možné střety zájmů (např. střet zájmů zaměstnance vzhledem k jeho členství v orgánu jiné podnikatelské právnické osoby s obdobnou činností, jakou má obchodník s cennými papíry), zároveň se do odstavce 2 písmene c) transponuje čl. 16 odst. 5 třetí pododstavec a čl. 23 odst. 1 MiFID II, který stanovuje, že pravidla vnitřní kontroly zahrnují i kontinuální opatření týkající se zabezpečení a prověřování prostředků pro přenos informací a ochrany dat, včetně zamezení jejich úniku či neautorizovaného přístupu k nim, a to za účelem zachování důvěrnosti dat), kontrolní a bezpečnostní opatření při zpracování a evidenci informací, vyřizování stížností, zajišťování důvěryhodnosti a odborných znalostí osob, pomocí kterých obchodník s cennými papíry vykonává svou činnost, pravidla pro uzavírání obchodů apod.

Odstavec 3 je transpozicí čl. 74 odst. 2 CRD IV a nejedná se o stanovení nové povinnosti, ale pouze o přesun ustanovení ze stávajícího znění § 12a odst. 2. Stejně tak odstavce 4 a 5 jsou transpozicí čl. 88 odst. 1 a čl. 92 a násl. CRD IV a nejedná se o stanovení nových povinností, ale pouze o přesun ustanovení ze stávajícího § 12a odst. 6 a § 12b odst. 3.

Prováděcí nařízení Evropské komise k MiFID II, upravuje další požadavky na řídicí a kontrolní systém a řízení střetů zájmů. Konkrétně další požadavky na řídicí a kontrolní systém upravují čl. 20 až 38, 41, 43 a 78 až 81 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU), kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, a další požadavky týkající se řízení střetů zájmů upravují čl. 39 a 40 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU), kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU.

K § 12b:

Dochází k harmonizaci úpravy řídicího a kontrolního systému podle ZPKT s jinými sektorovými zákony (např. ZISIF) a ke zpřesnění transpozice čl. 109 odst. 2 a 3 CRD IV. Dále dochází ke změně směřující k usnadnění orientace v zákoně, kdy se pod označením paragrafu nově zavádí nadpis.

K bodu 62 (§ 12ba a 12bb):

K § 12ba:

Novelizačním bodem dochází k transpozici čl. 16 odst. 3 druhého až šestého pododstavce MiFID II. Odstavce 1 až 3, stanovují povinnost obchodníků s cennými papíry udržovat, uplatňovat a přezkoumávat postupy pro schvalování investičních nástrojů (včetně jejich významných změn) před jejich uvedením na trh či nabídnutí zákazníkům. Postupy zahrnují i povinnost obchodníka s cennými papíry určit cílový trh, tedy cílovou skupinu koncových zákazníků v příslušné kategorii zákazníků, která bude stanovena pro každý investiční nástroj a bude zohledňovat posouzení veškerých rizik souvisejících s daným cílovým trhem a soulad zamýšlené distribuční strategie s tímto cílovým trhem.

Odstavec 4 stanoví, že při nabízení investičních nástrojů (nebo jejich uvádění na trh), musí obchodník s cennými papíry průběžně zohledňovat veškeré skutečnosti, které mají potenciál ovlivnit rizika spojená s trhem, na kterém jsou tyto investiční nástroje umístěvány, a zároveň posuzuje skutečnost, zda dané investiční nástroje splňují potřeby trhu a zda jsou v souladu s distribuční strategií daného trhu.

Dle odstavce 5 obchodník s cennými papíry, který vytváří investiční nástroj, má povinnost poskytnout distributorovi veškeré informace související s investičním nástrojem a postupem jeho schvalování. Další požadavky na řízení produktů podle § 12ba odst. 1 až 5 upravují čl. 45 a 46 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU), kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU.

K § 12bb:

Dle nového § 12bb (který je transpozicí čl. 16 odst. 3 třetí pododstavec MiFID II) za předpokladu, že obchodník s cennými papíry nabízí investiční nástroj, který sám nevytváří, či nabízí poradenství týkající se takového investičního nástroje, má povinnost zavést vhodné postupy k získání výše popsanych informací a dále se s těmito informacemi seznamovat.

K bodům 63 až 65 (nadpis pod § 12c, § 12c):

Jedná se o legislativně technickou opravu usnadňující orientaci v zákonném textu, kdy se pod označení paragrafu nově vkládá nadpis. Dále se doplňuje vedení evidence imobilizovaných cenných papírů.

K bodům 66 až 68 (§ 12d odst. 1, 2 a úvodní část odst. 5)

Novelizačním bodem dochází k harmonizaci úpravy řídicího a kontrolního systému podle ZPKT s jinými sektorovými zákony (např. ZISIF). Zároveň dochází k zpřesnění transpozice čl. 16 odst. 5 prvního pododstavce věty první a druhé týkající se outsourcingu.

K bodům 69 a 87 [§ 12e odst. 3 a § 16a odst. 10 písm. d)]:

Jedná se o legislativně technické změny, jimiž dochází ke sjednocení terminologie v celém textu zákona, pokud jde o označení „auditor“.

K bodu 70 (§ 12f):

Novelizačním bodem dochází k úpravě zmocnění České národní banky k vydání prováděcího právního předpisu v souvislosti s nově transponovanými články MiFID II. Dále se jedná o legislativně technickou opravu usnadňující orientaci v zákonném textu, kdy se pod označení paragrafu nově vkládá nadpis.

K bodům 71 až 73 [nadpis pod § 12g, § 12h a § 12i]:

Jedná se o legislativně technickou opravu usnadňující orientaci v zákonném textu, kdy se pod označení paragrafu nově vkládá nadpis.

K bodům 74 a 75 (§ 12i):

Novelizační bod si klade za cíl zpřehlednit text zákona vložím nového nadpisu pod § 12i, který upravuje materii *whistleblowingu*, tedy postupu ochrany osob, které hlásí podezření na porušení zákona a jiných předpisů.

Novelou se dále na základě požadavku MiFID II vkládají MAR a MiFIR mezi výčet předpisů, jejichž dodržování zákon prostřednictvím *whistleblowingu* vyžaduje a podporuje.

K bodu 76 (§ 12j a poznámky pod čarou č. 57 a 58):

K odstavci 1

Pravidla pro rozhodování valné hromady o odměňování jsou stanovena v zákoně. Pouze valná hromada a pouze na návrh statutárního orgánu vypracovaný podle nařízení Evropské komise v přenesené pravomoci (EU) č. 604/2014 může rozhodovat o vyšších variabilních odměnách. Oproti dosavadní úpravě není již potřeba upravovat odměňování ve stanovách. Rovněž se ruší dosavadní § 12j písm. b) ZPKT, když i u společností s německým modelem a u společností s monistickým systémem vnitřní struktury se zakládá výlučná působnost valné hromady k rozhodování o variabilních odměnách. Pokud jde o stanovení osob s rizikovým profilem na činnost obchodníka s cennými papíry, odkazuje se na přímo použitelné nařízení Evropské komise (EU) č. 604/2014. Nařízení upravuje, kdo je takovou osobou (např. to vyplývá z členství v orgánu) nebo jak takovou osobu určit.

K odstavci 2

Valná hromada může rozhodovat pouze na návrh statutárního orgánu, který může takový návrh se znalostí situace v obchodníkovi s cennými papíry a v souladu s nařízením Evropské

komise v přenesené pravomoci (EU) č. 604/2014 zpracovat. Výslovně se vylučuje předložení návrhu jiným svolatelem. Jiný svolatel nemůže identifikovat osoby s rizikovým vlivem. Obsah odůvodnění návrhu je stanoven v souladu s čl. 94 odst. 1 písm. g) CRD IV. Ustanovení § 12j odst. 2 předpokládá, že pravidla odměňování schvalována valnou hromadou se mohou u jednotlivých osob, resp. skupin osob s rizikovým profilem lišit (jinak u výkonné funkce, jinak u člena kontrolního orgánu apod.).

K odstavci 3

Odstavec 3 upravuje proces schvalování rozhodnutí valné hromady o vyšších variabilních odměnách. Transponuje čl. 94 odst. 1 písm. g) bod (ii) druhá a šestá alinea CRD IV. Vylučují se ustanovení zákona o obchodních korporacích o právu akcionáře uplatňovat návrhy a protinávry, případně zvláštní úprava ve stanovách. Společníci hlasují o návrhu statutárního orgánu en bloc a nemají možnost na návrhu nic měnit. Tímto způsobem je zajištěno, že budou schváleny vyšší variabilní odměny pro osoby s rizikovým vlivem v souladu s evropskou regulací a zabráněno nepromyšleným změnám navrženým akcionáři.

K odstavci 4

V odstavci 4 se upravuje způsob, jakým lze revokovat rozhodnutí valné hromady. Lze měnit dílčí parametry (např. nové vymezení osob s rizikovým vlivem nebo jiná výše stropu pro osoby s rizikovým vlivem, pokud neodporuje hranici stanovené v CRD IV), ale v takovém případě podá statutární orgán nový odůvodněný návrh a uplatní se postup podle odstavce 1 až 3. Valné hromadě je tímto ustanovením umožněno revokovat své dřívější rozhodnutí i tak, že rozhodnutí zruší en bloc, a to i bez návrhu statutárního orgánu. V takovém případě může nechat svolat valnou hromadu také kvalifikovaný akcionář.

K odstavci 5 a 6

Ustanovení řeší situaci, kdy bude existovat nové rozhodnutí valné hromady o výši odměn. Pokud obchodník s cennými papíry přestane splňovat kapitálové požadavky, statutární orgán svolá valnou hromadu, která zruší navýšení odměn. Osoby s rizikovým vlivem by ovšem mohly odmítnout souhlasit se změnou smlouvy, proto se u smluv o výkonu funkce předpokládá pozbytí účinnosti ustanovení, které stanoví poměr mezi pevnou a pohyblivou složkou, pokud valná hromada přijme nové rozhodnutí (ať už modifikaci předchozího, nebo jeho zrušení en bloc). U osob v pracovním poměru existuje značná variabilita stanovení odměn (např. vnitřním předpisem, mzdovým výměrem, tabulkami apod.). Pokud by splnily podmínky stanovené obchodníkem s cennými papíry pro přiznání odměn, pak by odměny bylo nutné vyplácet a nové rozhodnutí valné hromady by se použilo až u nově uzavíraných pracovních smluv. Navržené ustanovení je reakcí na tento problém. Právní jednání, kterým se stanoví výše odměny zaměstnance, lze po uplynutí jednoho roku ze strany obchodníka s cennými papíry jednostranně změnit.

K bodu 77 (§ 13 odst. 3 a poznámka pod čarou č. 3a):

Novelizačním bodem dochází k vypuštění úpravy obsažené v prováděcím nařízení Evropské komise k MiFID I. Lze očekávat, že toto nařízení prováděcí nařízení Evropské komise bude zrušeno v souvislosti s přijetím nové úpravy obsažené v MiFID II a MiFIR.

K bodu 78 (nadpis dílu 3, v části druhé hlavě II):

Jedná se o legislativně technickou opravu, kterou se precizuje nadpis dílu.

K bodu 79 (§ 14 včetně nadpisu):

Ustanovení týkající se členů vedoucího orgánu byly přesunuty do § 10. Ustanovení se nově vztahuje na všechny poskytovatele investičních služeb. Pro osoby, které se nepodílejí na distribuci, zůstává v platnosti stávající úprava, ovšem ruší se zmocnění na vyhlášku ČNB. V případě osob, které přímo podílejí na distribuci [distribuce je vymezena jako poskytování hlavních investičních služeb uvedených v § 4 odst. 2 písm. a) nebo e)] je pak vyžadována maturita a odborná zkouška (jde o harmonizaci požadavků na distribuci finančních produktů prováděnou i v jiných zákonech, například v zákonu o úvěrech pro spotřebitele, která zatím funguje v oblasti distribuce penzijních produktů). Mezi osoby podílející se na distribuci jsou zařazeni i vedoucí osoby, které za distribuci odpovídají (aniž by produkty přímo nabízely).

K bodu 80 (§ 14b až 14h):

Specificky a nově je upravena odborná způsobilost. S ohledem na dosavadní zkušenosti s ověřováním odborné způsobilosti v sektoru financí, které ukazují na silnou formálnost nezaručující kvalitu, stát deleguje zkušební systém na soukromoprávní subjekt a zřizuje tak, obdobně jako v případě pojišťovacích zprostředkovatelů, zprostředkovatelů penzijního spoření či poskytovatelů spotřebitelského úvěru, nový subjekt, tzv. akreditovanou osobu, jež má výlučné oprávnění pořádat zkoušky zaměřené na prokázání odborné způsobilosti v oblasti poskytování investičních služeb.

Získání akreditace nebude nijak institucionálně omezené, pořádat odborné zkoušky bude moci každá osoba, a to jak právnická, tak fyzická, která splní zákonem stanovené požadavky. Možné omezení dostupnosti licence akreditované osoby pouze na určité typy institucí (profesní asociace, vzdělávací zařízení) by bylo nedůvodně diskriminační a zřejmě by bylo naplňováno pouze formálně. Činnost akreditované osoby bude moci vykonávat i samotný poskytovatel investičních služeb, avšak v souladu s podmínkami stanovenými zákonem, na jehož základě získal oprávnění k činnosti poskytovatele investičních služeb.

Náklady spojené s provozem tohoto systému ponese plně subjekty na trhu. Vzhledem ke skutečnosti, že již dnes některé banky, resp. jejich distribuční sítě fakticky fungují jako akreditované osoby, tj. mají určitým způsobem upraven proces vzdělávání a školení svých zaměstnanců resp. obchodníků, očekávají se dodatečné náklady na implementaci a provoz nového systému v relativně nižší míře než v případě, kdyby takové systémy zavedeny neměli. Vzhledem k potenciálním přínosům se jeví vynaložení nákladů za účelem standardizace vstupu do odvětví jako účelné. Vlastní cenu odborné zkoušky vykonané u budoucí akreditované osoby lze v tuto chvíli předjímat pouze řádově (tj. cca ve výši jednotek tisíc Kč). Lze totiž očekávat, že se bude lišit např. v závislosti na rozsahu zkoušky (lze očekávat, že zkouška bude obsahovat různé moduly, například podle toho, zda daná osoba nabízí investice do fondů kvalifikovaných investorů), na renomé zkušebny apod. Rovněž je potřeba brát v potaz, že povinné osoby budou zkoušku skládat v rámci své pracovní náplně, je tedy třeba brát v potaz i ušlý zisk.

Stanoví se základní pravidla týkající se složení odborné zkoušky, jako je včasné zveřejnění termínů konání odborné zkoušky včetně počtu míst, úplaty za tuto zkoušku a zkuškového řádu na internetu. Požadavky na zkuškový řád a požadavky na průběh, formu, rozsah a způsob hodnocení odborné zkoušky stanoví prováděcí právní předpis.

O výsledku odborné zkoušky je akreditovaná osoba povinna zkoušeného informovat bez zbytečného odkladu a v případě jejího úspěšného složení také povinna vydat zkoušenému osvědčení o úspěšném vykonání odborné zkoušky se stanovenými údaji.

S ohledem na zajištění řádného výkonu dohledu nad činností akreditovaných osoba a celým systémem ověřování odbornosti, resp. i nad plněním podmínky odborné způsobilosti povinnými osobami, se akreditovaným osobám, včetně jejich právních nástupců, stanoví povinnost uchovávat po zákonem stanovenou dobu dokumenty týkající se provádění odborných zkoušek.

Tato úprava obsahuje řadu zmocnění k vydání vyhlášek, očekává se však jen přizpůsobení vyhlášky č. 215/2012 Sb., o odborné způsobilosti pro distribuci některých produktů na finančním trhu, respektive pouhé rozšíření její působnosti. Nákladné pro Českou národní banku ale bude připravit jednotný set otázek.

K bodu 81 (nový oddíl 4 v části druhé hlavě II dílu 3):

MiFID II v mnoha ohledech přináší řadu změn, které vyžadují patrnější zásahy do stávajícího znění pravidel jednání se zákazníky. V zájmu zachování přehlednosti se proto celý dosavadní oddíl 5 nahrazuje novým textem. Pravidla jednání se zákazníky se dále výslovně vztahují i na jiné poskytovatele investičních služeb, než jen na obchodníky s cennými papíry. V ustanoveních týkajících se pravidel jednání se promítají zejména čl. 24 až 28 MiFID II. S výjimkou § 15n jsou povinnosti ukládány poskytovateli investičních služeb, nicméně z povahy věci je zřejmé, že pravidla týkající se provádění pokynů se vztahují pouze na takové poskytovatele investičních služeb, kteří tuto investiční službu mohou poskytovat.

V ustanovení § 15 je zakotvena stěžejní zásada pravidel jednání se zákazníky, a to povinnost poskytovatele investičních služeb poskytovat investiční služby s odbornou péčí, tedy jednat ve vztahu k zákazníkům kvalifikovaně, čestně, spravedlivě a v jejich nejlepší zájmu. K dodržení této obecné zásady je nezbytné postupovat zejména v souladu s požadavky vyplývajícími z oddílu 4 hlavy II dílu 3 části druhé ZPKT. Zároveň se staví najisto, že určitá pravidla jednání se zákazníky se dodržují i vůči potenciálním zákazníkům. Rovněž jsou stanoveny výjimky v případech, kdy se z povahy věci požadavek na dodržování určitých pravidel jeví bezdůvodným. Předně se jedná o situaci, kdy dochází k uzavírání obchodů mezi členy či účastníky mnohostranného obchodního systému nebo evropského regulovaného trhu. U výjimky pro členy nebo účastníky evropského regulovaného trhu se jedná o transpozici čl. 53 odst. 4 MiFID II.

Ustanovením § 15 odst. 3 až 5 se transponuje čl. 16 odst. 7 čtvrtý až šestý a devátý pododstavec a odst. 10 MiFID II, který ukládá poskytovatelům investičních služeb (tedy i obchodníkům s cennými papíry) povinnost ve vztahu k zákazníkům dodržovat povinnosti podle ustanovení § 15 a násl. a zakazuje jim uzavřít smlouvu o finančním zajištění převodem vlastnického práva za účelem zajištění dluhů zákazníka s neprofesionálním zákazníkem. Dále zmiňované ustanovení ukládá poskytovateli investičních služeb povinnost upozornit zákazníka na skutečnost, že komunikace týkající se pokynů je zaznamenávána. Nebude-li zákazník předem upozorněn na tuto skutečnost, nesmí mu poskytovatel investičních služeb poskytnout službu, která by zahrnovala přijetí, předání nebo provedení jeho pokynů. Na žádost poskytne obchodník s cennými papíry zákazníkovi záznamy podle ustanovení § 17 odst. 2 až 5.

Smyslem ustanovení § 15a je v souladu s požadavky evropské předlohy zakotvit povinnost poskytovatele investičních služeb zajistit, aby jím vytvářené a distribuované investiční nástroje odpovídaly potřebám a zájmům cílového trhu, tedy určené cílové skupiny koncových zákazníků. Nabízí-li nebo doporučuje-li poskytovatel investičních služeb produkty, které sám nevytvořil, musí mít zavedeny vhodné postupy pro získání a pochopení relevantních informací týkajících se postupu schválení produktu, včetně cílového trhu a povahy tohoto produktu. Povinnost stanovená v § 15a platí bez ohledu na hodnocení přiměřenosti nebo vhodnosti, které poskytovatel investičních služeb provádí následně v rámci poskytování investičních služeb ve vztahu k jednotlivým zákazníkům na základě jejich osobních potřeb, vlastností a cílů.

Ustanovení § 15b zakazuje, aby poskytovatel investičních služeb motivoval své zaměstnance prostřednictvím odměny či hodnocení výkonnosti k jednání, které by nebylo v souladu s jeho povinností jednat v nejlepším zájmu svých zákazníků.

V ustanovení § 15c se promítá důvod existence institutu způsobilé protistrany, která s ohledem na svou povahu nepotřebuje tak vysokou úroveň ochrany, jaká je poskytována jiné kategorii zákazníků. Trvání na totožné úrovni ochrany by v tomto případě bylo pro poskytovatele investičních služeb navíc nepřiměřeně zatěžující a neopodstatněné. Poskytovatel investičních služeb proto není povinen dodržovat pravidla jednání ve vztahu ke způsobilé protistraně, s výjimkou výslovně uvedených ustanovení. Nicméně i vůči tomuto typu zákazníka musí vždy jednat kvalifikovaně, čestně a spravedlivě a nesmí při komunikaci s ním používat nejasné, nepravdivé, zavádějící nebo klamavé informace.

Ustanovení § 15d vyžaduje, aby poskytovatel investičních služeb při komunikaci se zákazníkem nepoužíval nejasné, nepravdivé, zavádějící nebo klamavé informace. Podmínky, jež musí informace splňovat, aby nebyla považována za nejasnou, nepravdivou nebo klamavou, upravuje čl. 50 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU), kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU.

Na základě § 15e je poskytovatel investičních služeb povinen poskytnout včas základní informace o své osobě, poskytovaných investičních službách, investičních nástrojích, navrhovaných investičních strategiích, převodních místech a veškerých nákladech. Poskytuje-li investiční poradenství týkající se investičních nástrojů, musí mimo jiné poskytnout také informaci o tom, zda se jedná o nezávislé poradenství či nikoli. Požadované informace je třeba poskytnout takovým způsobem, aby byl zákazník schopen pochopit podstatu a rizika nabízené služby a nabízeného investičního nástroje, a následně tak mohl učinit informované investiční rozhodnutí. Detaily obsahu informací poskytovaných podle § 15e upravují čl. 50 až 57 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU), kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU.

Ustanovení § 15f stanoví výjimku z aplikace § 15e a 15d, kterou se zamezuje zdvojení požadavků na poskytovatele investičních služeb. Uvedená ustanovení se tak nepoužijí v případě, kdy je investiční služba nabízena jako součást finančního produktu, na který se již vztahují jiná ustanovení upravující poskytování informací bankami nebo spořitelními a úvěrními družstvy a poskytování informací v souvislosti se spotřebitelským úvěrem.

Ustanovení § 15g klade speciální požadavky na poskytovatele investičních služeb, který zákazníka informoval o tom, že poskytuje nezávislé investiční poradenství a obhospodařování majetku. Předně je poskytovatel investičních služeb povinen posoudit dostatečně širokou škálu investičních nástrojů dostupných na trhu, přičemž se nesmí omezit

jen na produkty vydané či poskytované jím samotným. Zároveň se také musí vyvarovat přijetí či ponechání si pobídky poskytnuté ve vztahu k poskytování této investiční služby zákazníkům. Kritéria posouzení dostatečné škály investiční nástrojů dostupných na trhu upravuje nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU), kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU. Kritéria pro posuzování přípustnosti pobídky vymezuje čl. 48 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU), kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU.

Ustanovení § 15h obecně zakazuje pobídky a zároveň stanoví podmínky, za nichž jsou pobídky přípustné. Poskytovatel investičních služeb je navíc povinen zákazníka informovat o existenci, povaze a výši přípustné pobídky. Kritéria pro posuzování přípustnosti pobídky vymezuje čl. 47 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU), kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU.

§ 15i pak upravuje informační povinnosti v případě vázaného prodeje, tj. za situace, kdy je investiční služba nabízena spolu s jinou službou či produktem jako součást složeného produktu nebo jako podmínka pro uzavření téže smlouvy či nabytí složeného produktu. Ze strany poskytovatele investičních služeb musí být zákazník informován o tom, zda je možné jednotlivé produkty či služby v balíčku zakoupit odděleně a v takovém případě musí též uvést náklady zvlášť pro jednotlivé součásti tohoto složeného produktu. Informace musí být poskytnuty i ve vztahu k rizikům spojeným se složeným produktem a jeho jednotlivými složkami.

V § 15j a 15k se upravuje obligatorní hodnocení vhodnosti a přiměřenosti produktu pro zákazníka. Hodnocení vhodnosti se uplatní v případě poskytování investičních služeb s poradenským prvkem, tj. u investičního poradenství a obhospodařování majetku zákazníka. Cílem je získat uvedené nezbytné informace o zákazníkovi v rozsahu, který poskytovateli investičních služeb umožní doporučit tomuto zákazníkovi pouze takové produkty, které jsou pro něj vhodné. Hodnocení přiměřenosti se provádí při poskytování ostatních investičních služeb, přičemž poskytovatel investičních služeb má povinnost požádat zákazníka o stanovené informace. Opět tak musí učinit v rozsahu, který mu umožní vyhodnotit, zda je takový produkt pro zákazníka přiměřený. Dospěje-li poskytovatel investičních služeb při hodnocení k závěru, že daný produkt není pro zákazníka přiměřený, musí ho na toto zjištění upozornit. Jestliže zákazník neposkytne požadované informace, popřípadě je poskytne v nedostatečném rozsahu, je poskytovatel investičních služeb povinen tohoto zákazníka upozornit na skutečnost, že není schopen určit přiměřenost produktu. Otázky týkající se získávání informací od zákazníka v souvislosti s prováděním testu vhodnosti a přiměřenosti blíže upravuje čl. 60 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU), kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU.

Z povinného hodnocení přiměřenosti existuje výjimka, která je upravena v ustanovení § 15l. Tato výjimka (tzv. *execution only*) se uplatní pouze při poskytování investiční služby přijímání a předávání pokynů týkajících se jednoduchých investičních nástrojů nebo provádění pokynů týkajících se jednoduchých investičních nástrojů na účet zákazníka, a to pouze za splnění stanovených podmínek.

Ustanovení § 15m vyžaduje, aby poskytovatel investičních služeb dodržoval § 1843 občanského zákoníku stanovující informační povinnosti v souvislosti s uzavíráním smlouvy o finančních službách.

V ustanovení § 15n se pak upravuje odpovědnost při poskytování investičních služeb prostřednictvím jiného obchodníka s cennými papíry.

Ustanovení § 15o zakotvuje stěžejní pravidlo pro provádění pokynů zákazníka - povinnost poskytovatele investičních služeb provádět zákaznickovy pokyny za nejlepších podmínek (tzv. *best execution*), a to s ohledem na cenu, náklady, rychlost, pravděpodobnost provedení pokynu a vypořádání, objem, povahu nebo jakýkoli jiný faktor mající význam pro provedení pokynu. Z pravidla *best execution* existuje výjimka v případě, kdy poskytovatel investičních služeb obdrží ve vztahu k provedení pokynu specifické instrukce od zákazníka. Od své povinnosti provést pokyn za nejlepších podmínek se však poskytovatel investičních služeb smí odchýlit pouze v mezích těchto instrukcí. Kritéria „*best execution*“ blíže vymezuje čl. 70 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU), kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU. Povinnosti týkající se provádění pokynů upravují zejména čl. 17 a 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 a čl. 19 a 20 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU), kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014. § 15p pak poskytovateli investičních služeb zakazuje přijetí pobídky v souvislosti se směřováním pokynů do konkrétního obchodního systému nebo konkrétního převodního místa. § 15q pak vyžaduje zpřístupňování uvedených údajů a informací týkajících se zejména kvality prováděných obchodů. Tyto povinnosti jsou uloženy nejen poskytovateli investičních služeb, ale též provozovateli obchodního systému a provozovateli převodního místa. Obsah, formát a periodicitu zpřístupňování údajů podle § 15q odst. 1 upravuje prováděcí nařízení Komise (EU), kterými se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU. K zajištění povinností spojených s prováděním pokynů za nejlepších pokynů musí poskytovatel investičních služeb zavést a uplatňovat pravidla pro provádění pokynů podle § 15r. Poskytovatel investičních služeb navíc musí získat předchozí souhlas svých zákazníků s těmito pravidly. V případě, že tato pravidla umožňují, aby byl pokyn proveden mimo obchodní systém, musí být o tom zákazník informován, a k realizaci pokynu mimo obchodní systém je dále nezbytný předchozí výslovný souhlas zákazníka podle § 15s. Otázky týkající se pravidel pro provádění pokynů blíže upravuje čl. 72 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU), kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU. S cílem zvýšit ochranu investorů a umožnit jim snáze pochopit způsob provedení pokynů, jakož i sledovat soulad poskytovatele investičních služeb s pravidlem *best execution*, se v návaznosti na požadavky MiFID II v § 15t stanoví, že poskytovatel investičních služeb, který provádí pokyny zákazníků, uveřejní každý rok přehled pěti nejlepších převodních míst, na nichž prováděl pokyny svých zákazníků v posledním kalendářním roce, a to z hlediska objemu obchodů. Zároveň musí informovat i o kvalitě provedení pokynů. Obsah a formát informace týkající se přehledu pěti nejlepších převodních míst blíže upravuje prováděcí nařízení Komise (EU), kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU. § 15u pak vyžaduje, aby poskytovatel investičních služeb České národní bance na její žádost prokázal, že postupuje v souladu s povinnostmi podle § 15o až 15t.

Ustanovení § 15v vyžaduje, aby poskytovatel investičních služeb s povolením k poskytování investiční služby provádění pokynů týkajících se investičních nástrojů zavedl a aplikoval postupy pro zajištění neprodleného, spravedlivého a rychlého provedení pokynů zákazníka vzhledem k pokynům jiných zákazníků nebo obchodním zájmům poskytovatele investičních služeb. Předně by tyto postupy měly zajistit, aby jinak srovnatelné pokyny zákazníků byly provedeny podle okamžiku, kdy byly poskytovatelem investičních služeb přijaty.

Ustanovení § 15w upravuje postup poskytovatele investičních služeb v případě, kdy se limitní pokyn zákazníka stal neproveditelným vlivem aktuálně převažujících podmínek na trhu. S cílem usnadnit co nejrychlejší možné provedení pokynu vyžaduje čl. 28 odst. 2 MiFID II, aby poskytovatel investičních služeb za této situace okamžitě uveřejnil pokyn způsobem snadno přístupným pro ostatní účastníky trhu. Zároveň se v MiFID II nabízí členským státům diskrece, která umožňuje stanovit, že tato povinnost se splní postoupením limitního pokynu obchodnímu systému. Navrhovaným ustanovením § 15w dochází k využití této diskrece. Otázky týkající se zpracování pokynů jsou blíže vymezeny v čl. 74 až 76 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU), kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU.

§ 15x a § 15y upravují rozsah a obsah informací povinně poskytovaných zákazníkům na trvalém nosiči dat. Jedná se zejména o informace o poskytovaných službách, pravidelné komunikaci se zákazníkem, jakož i prohlášení o vhodnosti. Otázky týkající se pravidelné komunikace jsou blíže vymezeny v čl. 65 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU), kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU.

§ 15z vyjímá některá ustanovení o pravidlech jednání se zákazníky v případě investiční služby poskytované zákazníkovi ve vztahu k hypotečním zástavním listům vydaným za účelem zajištění financování smlouvy o spotřebitelském úvěru na bydlení.

K bodu 82 (poznámky pod čarou č. 3b, 3c, 3d a 3e):

Novelizačním bodem se zrušují poznámky pod čarou, jimiž se odkazuje na zrušené evropské předpisy.

K bodu 83 (nový oddíl 5 části druhé hlavě II dílu 3):

Jedná se o legislativně technickou změnu provedenou z důvodu přehlednosti zákona, která si klade za cíl precizaci textu ustanovení § 16 v souvislosti s transpozicí MiFID II zůstává obsahově totožný s dosavadním ustanovením § 16.

K bodům 84, 85, 211, 209, 211 a 246 [§ 16a odst. 2 písm. b) a c), § 135b odst. 1, § 136 odst. 2 písm. f) a n), § 152a odst. 1 písm. b)]:

Jedná se o legislativně technickou úpravu odkazů v zákoně.

K bodu 88 (§ 16c):

Z důvodů adaptace ZPKT na čl. 20 odst. 1 a 2 MiFIR dochází k zrušení stávajícího znění ustanovení § 16c upravující uveřejňování údajů o obchodech. Uveřejňování údajů o obchodech je upraveno v čl. 20 MiFIR.

K bodu 89 (§ 17):

Novelizačním bodem dochází nejdříve k transpozici šestého odstavce čl. 16 MiFID II do nového znění odstavce 1 § 17, stanovující povinnost uchovávání záznamů týkajících se investičních služeb a obchodů tak, aby Česká národní banka mohla sledovat dodržování požadavků stanovených ZPKT, trestním zákonem, MAR a MiFIR.

Dále dochází k transpozici prvního, druhého, třetího, sedmého osmého a devátého pododstavce čl. 16 odst. 7 MiFID II do nových odstavců 2 až 5 v § 17, které specifikují, co vše je součástí záznamů komunikace se zákazníkem týkající se poskytnuté investiční služby

a jakým způsobem mohou zákazníci sdělovat své pokyny. Záznamy je obchodník s cennými papíry povinen uchovávat po dobu pěti let, a to platí i pro toto, komu bylo odejmuto povolení (či jeho povolení zaniklo), včetně právního nástupce, insolvenčního správce nebo i likvidátora. Česká národní banka může požádat obchodníka s cennými papíry, aby tyto záznamy uchovával po dobu delší, než je stanoveno v zákoně, a to až po dobu sedmi let. Novelizačním bodem dále dochází k transpozici čl. 25 odst. 5 MiFID II do nového znění odstavce 6 stanovující povinnost obchodníkovi s cennými papíry uchovávat dokumenty, ze kterých vyplývají vzájemná práva a povinnosti mezi tímto obchodníkem a jeho zákazníkem.

Nové znění odstavců 7 a 8 je totožné se stávajícím zněním odstavců 3 a 4 dosavadního § 17.

K bodům 90 až 92 (nadpis oddílu 9 v části druhé hlavě II dílu 3, § 17a a 17b a zrušení § 17c a 17d a poznámky pod čarou č. 6a, 6b, 6c, 6d, 6e, 6f, 6g, 6h, 6i a 6j):

Z důvodu adaptace ZPKT na čl. 14, čl. 15 odst. 1 a 4 a čl. 17 MiFIR dochází ke zrušení § 17a až 17d, včetně poznámek pod čarou a odkazů na ně, které odkazují na úpravu obsaženou v prováděcím nařízení Evropské komise k MiFID I (jelikož lze očekávat, že toto prováděcí nařízení Evropské komise bude zrušeno v souvislosti s přijetím nové úpravy obsažené v MiFID II a MiFIR). Nové znění § 17a je transpozicí čl. 4 odst. 1 bodu 20 MiFID II, a tedy definice systematického internalizátora. § 17b je implementací čl. 15 odst. 1 druhého pododstavce věty první, čl. 18 odst. 4 věty první MiFIR, který členským státům stanovuje povinnost určit, že o zahájení nebo ukončení činnosti systematického internalizátora je potřeba písemně informovat bez zbytečného odkladu národní orgán dohledu. Povinnosti systematického internalizátora upravují zejména čl. 14, 15, 17 a 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 a čl. 10 až 20 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU), kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU.

K bodu 93 (§ 17c až § 17i):

Jedná se o transpozici čl. 17 MiFID II – algoritmické obchodování. Tato zcela nová opatření mají za cíl zajistit integritu trhu a kontinuálnost obchodování a to i s ohledem na současný rozvoj vysokofrekvenčního a algoritmického automatického obchodování v obchodních systémech. Navrhovaná právní úprava si klade za cíl implementaci evropských předpisů do českého právního řádu tak, aby byl tento v souladu s evropskou regulací kapitálového trhu.

Obsah a formát schválené podoby záznamů podle § 17e odst. 1 a dobu, po kterou musí obchodník s cennými papíry uvedený v odstavci 1 tyto záznamy uchovávat, upravuje prováděcí nařízení Komise (EU), kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU.

Okolnosti, za nichž je obchodník s cennými papíry, který provádí algoritmické obchodování, povinen uzavřít dohodu o tvorbě trhu uvedenou v § 17f odst. 1 písm. b), a obsah takové dohody, včetně části doby obchodování obchodního systému podle § 17f odst. 1 písm. a), upravuje prováděcí nařízení Komise (EU), kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU. Situace, které představují mimořádné okolnosti podle § 17f odst. 1 písm. a) upravuje prováděcí nařízení Komise (EU), kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, a to včetně okolností souvisejících s mimořádnými výkyvy trhu, politickými a makroekonomickými otázkami a systémovými a provozními záležitostmi a dále okolností, které obchodníkovi s cennými papíry, který provádí

algoritmické obchodování, znemožňují udržovat a uplatňovat postupy obezřetnostního řízení rizik podle § 17c.

Podrobné organizační požadavky stanovené v § 17c až 17i, které mají být kladeny na obchodníka s cennými papíry s ohledem na jím poskytované investiční služby a jejich kombinace, upravuje prováděcí nařízení Komise (EU), kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, a to zejména s ohledem na to, zda tento obchodník s cennými papíry provádí algoritmické obchodování, algoritmické obchodování s vysokou frekvencí, algoritmické obchodování za účelem uskutečňování strategie tvorby trhu, poskytuje přímý elektronický přístup k obchodnímu systému, nebo jako všeobecný člen clearingového systému poskytuje služby clearingů jiným osobám.

K bodu 94 (§ 19 odst. 2):

Novelizační bod zavádí povinnost podat žádost podle § 19 pouze elektronicky, což sníží náklady žadatelů a celé řízení o žádosti urychlí.

K bodu 96 (§ 20 odst. 2):

Ustanovení zjednodušuje a zlevňuje proces podání žádosti, neboť obligatorně stanoví pouze elektronickou formu žádosti.

K bodu 97 (§ 23):

Novela zrušuje toto ustanovení, přičemž zároveň jeho věcný obsah přesouvá do části desáté, hlavy I, dílu 5 ZPKT. Tato část upravuje informační povinnosti ČNB ve vztahu k jiným orgánům, jež vyplývají z požadavků MiFID II.

K bodu 98 [§ 24 odst. 5 písm. b)]:

Novelizačním bodem dochází k nápravě odkazů v souvislosti s adaptací ZPKT na čl. 20 odst. 1 a 2 MiFIR.

K bodu 99 [zrušení § 24 odst. 5 písm. c) a d)]:

Novelizačním bodem dochází k vypuštění stávajícího písmene c) a d) z ustanovení § 24 odst. 5 z důvodu adaptace ZPKT na čl. 26 MiFIR. Úprava plnění povinností pro hlášení obchodů již nebude upravena v zákoně ale ve výše zmiňovaném přímo použitelném předpise EU. Dále dochází k legislativně technické změně, a to k změně označení stávajících písmen odstavce 5.

K bodu 100 [§ 24 odst. 5 písm. d)]:

Novelizačním bodem dochází k legislativně technické úpravě odkazu v souvislosti s adaptací ZPKT na čl. 14, 15 a 17 MiFIR.

K bodu 101 (§ 24a odst. 1):

Novelizačním bodem dochází ke sjednocení terminologie používané v zákoně.

K bodu 102 (nadpis pod § 26):

Novela mění nadpis s ohledem na obsahové změny v tomto paragrafu.

K bodu 103 (§ 26):

Novela zrušuje odstavce 1 až 4 tohoto ustanovení, přičemž jejich věcný obsah přesouvá do části desáté, hlavy I, dílu 5 ZPKT, která upravuje informační povinnosti ČNB ve vztahu k jiným orgánům, jež vyplývají z požadavků MiFID II.

K bodu 104 (nadpis hlavy IV v části druhé):

Legislativně technickou změnou dochází ke zpřesnění nadpisu pod hlavou IV usnadňující orientaci v zákoně.

K bodům 105 a 106 (§ 28 až § 28b):

Jedná se o transpozici čl. 39 MiFID II. Čl. 39 odst. 1 MiFID II nově přiznává členským státům možnost (diskreci) vyžadovat, aby podnikatel ze třetí země, jenž hodlá na jejich území poskytovat investiční služby nebo vykonávat investiční činnosti společně s poskytováním nebo bez poskytování doplňkových služeb pro zákazníky, kteří nejsou profesionálními zákazníky, nebo profesionálními zákazníky na žádost, založil v daném členském státě pobočku. Jedná se o zcela nové ustanovení, které původní úprava v MiFID I neobsahovala. MiFID I navíc ani poskytování investičních služeb podnikateli ze třetích zemí výslovně neupravoval. V otázce diskrece při zřizování pobočky byl vysloven jednoznačný názor zainteresovaných subjektů, které v tomto směru preferují využití diskrece, tedy zachovat požadavek na založení pobočky, hodlá-li zahraniční osoba ze země mimo EU poskytovat investiční služby zákazníkům, kteří nejsou profesionálními zákazníky, a profesionálním zákazníkům na žádost. Tím by došlo k zachování určité kontinuity právní úpravy z hlediska přístupu k uvedeným osobám, protože nejsou zřejmé důvody, pro které by se dosavadní úprava měla v tomto ohledu změnit.

K založení pobočky je třeba povolení orgánu dohledu tohoto členského státu, které se udělí při splnění následujících podmínek:

- na poskytování služeb, pro něž podnikatel ze třetí země žádá o povolení, se vztahuje povolení a dohled ve třetí zemi, kde má tento žadatel sídlo nebo bydliště a řádné povolení,
- orgán dohledu náležitě zohlednil doporučení Finančního akčního výboru proti praní peněz a financování terorismu v souvislosti s praním peněz a bojem proti financování terorismu,
- existuje dohoda o spolupráci mezi orgánem dohledu v členském státě, v němž má být pobočka založena, a orgánem dohledu jiného státu, v němž má žadatel sídlo nebo bydliště, přičemž tato dohoda upravuje výměnu informací pro účely zachování integrity trhu a ochrany investorů,
- žadatel má dostatečný počáteční kapitál,
- jsou jmenovány jedna nebo dvě osoby odpovědné za vedené pobočky, které splňují požadavek stanovený v čl. 9 odst. 1 MiFID II,
- třetí země, v níž má žadatel sídlo nebo bydliště, uzavřela s členským státem, v němž má být pobočka založena, dohodu, která zcela splňuje normy stanovené v článku 26 vzorové úmluvy OECD o daních z příjmu a majetku a zajišťuje účinnou výměnu informací v daňových otázkách, včetně případných mnohostranných daňových dohod,

- žadatel se účastní záručního systému, ze kterého se vyplácejí náhrady zákazníkům, jenž je povolen a uznán v souladu se směrnicí o systémech pro odškodnění investorů.

Dále se jedná o implementaci čl. 46 odst. 5 druhého pododstavce MiFIR, který členským státním stanovuje povinnost zajistit, aby se na určité subjekty neaplikoval zmiňovaný článek přímo použitelného předpisu Evropské unie.

K bodu 107 (§ 29 až 32i):

K § 29 až 31

Přepracování celé úpravy je investičního zprostředkovatele vyvoláno zejména transpozicí čl. 3 odst. 1 a 2 (a souvisejících) MiFID II. Ta i nadále v čl. 3 povoluje existenci osob mimo režim MiFID II, které mohou poskytovat investiční služby přijímání a předávání pokynů a investiční poradenství týkající se investičních cenných papírů a cenných papírů kolektivního investování, pokud nepřijímá peněžní prostředky nebo investiční nástroje zákazníků a neuzavírá se svými zákazníky smlouvy, ze kterých by mu mohl vzniknout dluh. Rovněž je zohledněna snaha o sjednocení podmínek distribuce finančních produktů.

Oproti MiFID II je nově stanoveno, že takovéto osoby musí při své činnosti alespoň obdobně splňovat mnohá ustanovení MiFID II. Dále je ve směrnici stanoveno, že takové osoby musí být pokryty buď v garančním schématu, případně kryty adekvátním pojištěním (viz RIA).

V § 29 odst. 3 jsou nově vymezeny investiční nástroje, kterých se uvedené služby mohou týkat, s ohledem na odbornost samotných investičních zprostředkovatelů a jejich zákazníků. Nové vymezení zahrnuje cenné papíry vydávané investičními fondy a některé dluhopisy (po možnosti nabízet akcie nebyla poptávka, naopak velká poptávka je po možnosti nabízet fondy kvalifikovaných investorů, zejména v situaci, kdy se snižuje výše minimální investice do těchto fondů - viz návrh úpravy § 272 ZISIF tímto zákonem). V § 29 odst. 4 jsou upraveny osoby, kterým mohou být investičními zprostředkovateli předávány pokyny. Tyto jsou oproti předchozí úpravě mírně zredukovány pouze na tuzemské subjekty s ohledem na obtížnost dohledu zahraničních osob. V § 30 odst. 1 jsou obdobně jako v § 6 upraveny předpoklady pro udělení povolení k činnosti investičního zprostředkovatele v případě právnických osob. Nově není možné, aby investičním zprostředkovatelem bylo družstvo, tato možnost však v praxi nebyla využívána. Dále jsou vloženy další nové požadavky vyplývající z MiFID II.

V § 30 odst. 2 jsou upraveny předpoklady pro fyzické osoby. Také zde jsou vloženy požadavky vyplývající z MiFID II. Dle diskrece MiFID II je zohledněna situace, že fyzická osoba nebude mít 2 členy řídicího orgánu. Nově je vložena povinnost zřízení datové schránky, když investiční zprostředkovatel nemusí být držitelem živnostenského oprávnění a tedy nemusí mít zřízenou datovou schránku. Komplikace při doručování papírovou poštou pak v praxi znesnadňují dohled.

V dalších odstavcích je nově vložena povinnost výše uvedené podmínky trvale dodržovat a změny hlásit ČNB. Toto vyplývá z MiFID II a obdobná úprava je i u OCP či organizátora regulovaného trhu.

V § 30a jsou upraveny náležitosti žádosti o udělení povolení k činnosti investičního zprostředkovatele. Upraven je taktéž proces rozhodování o žádosti, oproti současné úpravě se vzhledem k novým požadavkům výrazně prodlužuje lhůta pro rozhodnutí o žádosti. O žádosti se rozhoduje ve správním řízení. Návrh zákona vymezuje odchylky od obecné právní úpravy správního řízení podle správního řádu, zejména delší lhůtu pro vydání

povolení (lze ale předpokládat, že tato lhůta nebude Českou národní bankou využita v plném rozsahu, zejména u fyzických osob).

V § 30b je upraveno roční trvání povolení, které se automaticky prodlužuje zaplacením příslušného správního poplatku. Jedná se o jednu z klíčových norem harmonizace napříč sektory finančního trhu. Cílem je, aby registry a seznamy vedené Českou národní bankou neobsahovaly údaje o osobách, které činnost aktivně nevykonávají (dnes se odhaduje, že až 70 % těchto osob je neaktivních). Činnost dohledového orgánu bude tak přesněji cílená a bude soustřeďovat jen na osoby, které svou činnost aktivně vykonávají. Upraven je taktéž zánik povolení ve vazbě na nezaplacení správního poplatku za prodloužení povolení.

V § 30c se stanovuje se, jakými osobami může investiční zprostředkovatel vykonávat činnost, odpovědnost za jednání těchto osob a povinnost jednání těchto osob kontrolovat.

V § 30d se stanoví mírně odlišně od § 2914 občanského zákoníku odpovědnost investičního zprostředkovatele za provozování jeho činnosti. Ačkoli totiž investiční zprostředkovatel zdánlivě zastupuje osoby podle § 29 odst. 4, ve skutečnosti jedná na vlastní odpovědnost.

V § 31 je upraveno povinné pojištění odpovědnosti investičních zprostředkovatelů. MiFID II stanovuje, že je povinná účast osob podle čl. 3 odst. 1 (v naší úpravě tedy investičních zprostředkovatelů) v garančním schématu, kterou je možno nahradit tímto pojištěním. Byla zvolena varianta pojištění a to zejména s ohledem na to, že současné garanční schéma dle ZPKT (garanční fond obchodníků s cennými papíry dle § 128 a násl.) nepočítá s osobami, které nedrží majetek zákazníka. Nastavení výše limitů je stále předmětem diskuse, konečná výše se tak může lišit od té aktuálně navrhované. Navrhovaná výše zohledňuje obdobný požadavek u obchodníka s cennými papíry a u pojišťovacích zprostředkovatelů. Obdobně jako u obchodníků s cennými papíry se počítá s nižšími limity pojistného plnění u subjektů, které jsou pojištěny podle zákona o pojišťovacích zprostředkovatelích. Odstavec 3 pak zajišťuje, aby pojištění bylo skutečně funkční a nikoliv pouze formální. Povinně smluvní pojištění pro osoby obdobné investičním zprostředkovatelům je již dnes povinné v Německu a Rakousku s minimálním limitem plnění je ve výši 1 100 000 EUR na jednu pojistnou událost a 1 600 000 EUR na všechny pojistné události v jednom pojistném roce. Pro pojišťovny se jedná o činnost s vyšším rizikem a potažmo s vyššími sazbami pojistného (kalkulace obdobného pojištění v Rakousku jsou dostupné na <http://www.vsh-makler.at/index.php/rechenmodule>). Kvalifikovaný analogický odhad MF je, že pojistné se pohybuje v procentech z limitu plnění a nikoliv v promilích. Předpokládáme, že v Německu a Rakousku bude sazební politika pojišťoven obdobná jako v České republice (jiné typy profesních odpovědností, tzn. do sazby pojistného, vstupuje výše obratu/příjmů, počet investičních zprostředkovatelů, oblast investičního zprostředkování, výše spoluúčasti a výše a počet vznesených nároků na náhradu škody/újmů).

V § 32 je vzhledem k MiFID II stanoveno obdobné plnění některých povinností jako v případě OCP. V této souvislosti je důležité je zejména zavedení pojmu „poskytovatel investičních služeb“, který zahrnuje i investičního zprostředkovatele, což má význam zejména ve vztahu k pravidlům jednání, ale rovněž u odbornosti osob. Byl zrušen odkaz na plnění informačních povinností obdobně podle § 16, protože toto nebylo nikdy Českou národní bankou vyžadováno.

K § 32a

Změny v tomto ustanovení souvisejí se změnami ve strukturování hlavy VI, které se provádějí za účelem její větší přehlednosti. V odst. 1 je uveden základní definiční znak vázaného zástupce, kde se provádí upřesnění s ohledem na terminologii MiFID II (která se sice od MiFID I nezměnila, avšak nebyla transponována zcela přesně). Také následující odstavce uvádí další důležité definiční znaky vázaného zástupce. V odstavci 5 je převzat dosavadní § 32a odst. 7, podobně odstavec 6 vychází ze současného § 32a odst. 8. Ačkoli se v MiFID II úprava vázaných zástupců nezměnila, česká úprava nebyla čistou transpozicí a obsahoval řadu národních úprav. Úprava se rovněž harmonizuje s ohledem na harmonizaci podmínek distribuce finančních produktů.

K § 32b

Upraveno je ukončení zastoupení, kdy tato úprava vychází ze současného § 32d.

K § 32c

V souladu s jinými předpisy regulujícími finanční trh se stanoví podmínky zápisu osoby vázaného zástupce do registru. Vázaný zástupce nepodává žádost o zápis (které činí oznámením) sám, ale činí tak jeho zastoupený.

Pro zápis do registru musí vázaný zástupce splňovat některé požadavky. Tyto jsou stanoveny zejména v § 32d odst. 1. Návrh zákona se při formulaci těchto požadavků snaží v rámci možností používat obdobná vyjádření, jaká se používají v ostatních zákonech upravujících finanční trh.

Oznámení podává zastoupený, který je také odpovědný za správnost a úplnost údajů uvedených v žádosti, ale především za ověření splnění podmínek, které zákon stanoví pro provozování činnosti vázaného zástupce. Česká národní banka tedy v rámci správního řízení nezkoumá splnění těchto podmínek, na rozdíl od správního řízení o udělení oprávnění k provozování činnosti samostatného zprostředkovatele. Tato úprava registrace vázaného zástupce jde ruku v ruce s celkovou koncepcí vztahu mezi vázaným zástupcem a zastoupeným a plné odpovědnosti zastoupeného za činnost vázaného zástupce a plnění zákonem stanovených podmínek. Za této situace není nutné vést o zápisu vázaného zástupce do registru stejně rozsáhlé správní řízení jako o udělení oprávnění k provozování činnosti samostatného zprostředkovatele. Tímto opatřením dojde k odstranění zbytečné administrativní zátěže pro Českou národní banku a zrychlení celého procesu registrace. Kontrola plnění podmínek stanovených zákonem pro provozování činnosti vázaného zástupce se pak ze strany České národní banky děje ex post v rámci výkonu dohledu.

Odchylně od správního řádu je stanovena lhůta pro zápis vázaného zástupce do registru, a to na 5 pracovních dnů od podání oznámení. Upraveny jsou taktéž údaje, které se do seznamu zapisují, a odstavec 6 stanovuje důležitou zásadu dobré víry pro všechny, kteří ze zápisu v seznamu vycházejí.

K § 32d

Stanoví se náležitosti oznámení, na základě kterého je vázaný zástupce zapisován do registru.

Ruší se vazba na podmínky výkonu činnosti podle živnostenského zákona. Oprávnění k činnosti je podmíněno svéprávností, důvěryhodností a odbornou způsobilostí. Vymezení v odst. 1 písm. c) přispívá k harmonizaci napříč sektory finančního trhu. Z důvodu

přehlednosti systému nebude možné, aby tatáž osoba byla poskytovatelem investičních služeb a vázaným zástupcem, či jinou osobou v blízkém vztahu k investičnímu zprostředkovateli. Zákon výslovně stanoví, že se oznámení podává pouze elektronicky. Zakotvení výhradně elektronické formy podání vychází z ověřené praxe na kapitálovém trhu. Jejím výhodou je snížení administrativní zátěže jak na straně žadatelů o udělení oprávnění k činnosti, resp. o zápis do registru, tak na straně České národní banky, nižší náklady a také snazší zápis vázaných zástupců do registru, který vzhledem k elektronické podobě žádosti může probíhat zcela automatizovaně. Obecné možnosti elektronického podání jsou upraveny ve správním řádu a zákoně č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a automatické konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů. Prováděcí právní předpis stanoví náležitosti žádosti, resp. oznámení, formáty a další technické náležitosti podání a obsah jejich příloh.

K § 32e a 32f

Podrobně je upraven vznik i zánik oprávnění k činnosti vázaného zástupce.

K § 32g

Stanoví se, pomocí jakých fyzických osob může vázaný zástupce vykonávat svoji činnost a odpovědnost vázaného zástupce za jednání těchto osob. De facto se zakazuje outsourcing předmětu podnikání vázaného zástupce.

K § 32h

Stanoví se veřejnoprávní odpovědnost zastoupeného, jehož jménem vázaný zástupce jedná, za činy jeho vázaného zástupce, které naplňují znaky správních deliktů. Znění je převzato z § 18 návrhu zákona o přestupcích, ve znění, ve kterém byl tento zákon předložen vládě. Platí přitom, že zastoupený je povinen zajistit soulad činnosti vázaného zástupce se zákonem a zavést za tímto účelem pravidla kontroly jeho činnosti.

K § 32i

Speciální ustanovení o soukromoprávní odpovědnosti za činnost vázaného zástupce sice vylučuje § 2914 občanského zákoníku, ale příliš se od něj neliší. Důvodem tohoto speciálního ustanovení je tak pouze jeho jasnější formulace pro potřeby vyjádření vztahu zastoupeného a zástupce na finančním trhu. Zastoupený, jehož jménem vázaný zástupce jedná, odpovídá za činnost vázaného zástupce. Zastoupený je přitom povinen zajistit soulad činnosti vázaného zástupce se zákonem a zavést za tímto účelem pravidla kontroly jeho činnosti.

K bodům 109 až 112, 183, 184 a 188 [§ 34 odst. 3, § 34 odst. 4 písm. e) a f), § 35 odst. 3, § 36a odst. 1 písm. b) úvodní ustanovení a bod 2, § 119c odst. 2 písm. a), § 120 odst. 2 písm. b) a § 122a odst. 3]:

Jedná se o legislativně technické úpravy v návaznosti na nové § 2a až 2g.

K bodu 113 (§ 36f odst. 1):

Novelizačním bodem se zavádí odkaz na Evropský orgán dohledu, konkrétně na Evropský orgán pro cenné papíry a trhy.

K bodům 114 a 115 (§ 36g odst. 3 a 4):

Jedná se o legislativně technickou změnu, kterou se napravuje pravopisná chyba v textu zákona.

K bodu 116 (nadpis části páté):

Nadpis se mění v souvislosti s novou definicí obchodního systému v § 2 odst. 3 vyvolanou transpozicí čl. 4 odst. 1 bod 24 MiFID II.

K bodu 117 (§ 37):

Novelizační bod precizuje toto ustanovení a uvádí ho do souladu s MiFID II.

K bodu 118 (§ 38):

Vzhledem k množství změn se celý paragraf nahrazuje novým zněním. Návěti odst. 1 je upřesněno s tím, že povolení se vydává na základě žádosti, nově se taktéž počítá se situací, kdy společnost ještě není zapsána v obchodním rejstříku.

Písmena v odstavci 1 jsou přeuspořádána, některá jsou sloučena. Dochází však také k některým faktickým posunům.

V odst. 1 písm. a) se část ustanovení ruší, neboť na tuto problematiku dopadá zákon č. 134/2013 Sb., o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností a o změně dalších zákonů. Možné právní formy jsou přesunuty z návětí.

V odst. 1 písm. b) je taktéž nově reflektována situace, kdy společnost ještě není zapsána v obchodním rejstříku.

V odst. 1 písm. d) se oproti současné úpravě [písm. c)] výše 730 000 EUR stanovuje pro celý počáteční kapitál, nikoliv pouze základní kapitál.

V odst. 1 písm. f) a i) se přibližuje text tohoto ustanovení znění ZISIF, neboť se předkladatel zákona domnívá, že by zákony v oblasti kapitálového trhu měly být stylisticky souladné.

V odst. 1 písm. g) je vložen požadavek na plán obchodní činnosti, který vyplývá ze směrnice MiFID II a je taktéž požadován i u jiných subjektů (např. OCP, IZ).

V odst. 1 písm. k) je transponován čl. 45 směrnice MiFID II, tento požadavek je shodný taktéž pro další subjekty jako OCP a IZ.

Nové písmeno m) v odst. 1 je vyvoláno novou úpravou organizovaného obchodního systému (viz níže).

Odstavec 2 stanoví, že nově lze podat žádost pouze elektronicky, což sníží náklady na správní řízení na straně žadatele a zároveň toto řízení urychlí.

V odstavci 3 se v souladu s požadavkem čl. 59 odst. 2 MiFID II stanoví, že součástí povolení organizátora regulovaného trhu může být i činnost poskytovatele služeb hlášení údajů. ČNB tedy v případě kladně posouzené žádosti podle § 75 odst. 4, nevydá nové povolení, ale povolení tohoto organizátora rozšíří. Taktéž se doplňuje uvedení organizovaného obchodního systému.

Nové odstavce 4 a 5 jsou transpozicí čl. 44 MiFID II a obdobnou povinnost má i OCP a poskytovatel služeb hlášení údajů. Nový odstavec 6 je transpozicí čl. 45 odst. 1 až 3 MiFID II. Vzhledem k tomu, že text příslušného článku směrnice je prakticky totožný s požadavky

CRD IV na obchodníky s cennými papíry, je odkázáno na příslušná ustanovení, který CRD IV v ZPKT transponují. Odkaz na ustanovení § 10a nahrazuje současný § 43, na rozdíl od předchozí úpravy jde ovšem o kontrolu ex post.

K bodu 119 [§ 39 odst. 2 písm. a):

Upřesňuje se, že činnost komoditní burzy je upravena jiným zákonem, konkrétně pak zákonem č. 229/1992 Sb., o komoditních burzách.

K bodu 120 [§ 39 odst. 2 písm. c):

Změna je vyvolána zavedením nového typu obchodního systému – organizovaného obchodního systému.

K bodu 121 (§ 39 odst. 5):

Novelizační bod stanoví, že nově lze podat žádost pouze elektronicky, což sníží náklady na správní řízení na straně žadatele a zároveň toto řízení urychlí.

K bodu 122 (§ 39 odst. 8):

Novelizační bod reaguje na změnu v § 145 odst. 7, kam byla povinnost České národní banky zrušit registraci na základě žádosti vložena.

K bodu 123 (§ 40 odst. 2):

Novelizační bod zrušuje toto ustanovení pro nadbytečnost.

K bodu 124 (§ 41 odst. 1):

Ustanovení sjednocuje úpravu odborné péče napříč zákonem, sblíží se tak s obdobnou úpravou OCP a poskytovatelů investičních služeb obecně.

K bodu 125 (§ 41 odst. 2):

Ustanovení je transpozicí čl. 47 odst. 2 MiFID II. Znamená větší rozlišování mezi jednotlivými obchodními systémy.

K bodu 126 (§ 43)

§ 43 je transpozicí čl. 45 odst. 4 a 5 MiFID II. Výbor pro jmenování není v našem právním řádu novinkou, když je upraven již u obchodníků s cennými papíry v příloze vyhlášky č. 163/2014 Sb. Text této vyhlášky vychází ze CRD IV, když obdobné část MiFID II vychází právě z textu CRD IV. Znění tohoto ustanovení tedy respektuje znění této vyhlášky, když není důvodné, aby se úprava stejného výchozího textu lišila.

K bodům 127 až 129 (§ 45 odst. 2, § 46 odst. 2 a § 47 odst. 1):

Novelizační body stanoví, že nově lze žádost podat pouze elektronicky, což sníží náklady na správní řízení na straně žadatele a zároveň toto řízení urychlí. Další změny jsou vyvolány úpravami v § 10 a následujících.

K bodům 130, 187, 191 až 195 [§ 48 odst. 1 písm. i) bod 3, § 121b, Hlava IV části deváté, § 127 odst. 1, § 127a odst. 2 a odst. 3 a poznámky pod čerou č. 14a, 14b, 14c, 15, 16, 17 a 17a]:

V rámci adaptace ZPKT na MAR se stávající § 124 až 126 zrušují, neboť oblast ochrany před zneužitím trhu je upravena v MAR. V návaznosti na zrušení § 124 a 126 byly provedeny legislativně technické změny v dalších ustanoveních. V případě nově doplněného odstavce 3 v § 127a je využita diskrece poskytnutá čl. 19 odst. 3 třetím pododstavcem MAR, na jejímž základě se stanoví, že je to Česká národní banka, kdo uveřejní oznámení o manažerské transakci, a to namísto emitenta nebo účastníka trhu s povolenkami na emise.

K bodu 131 [§ 48 odst. 1 písm. i) bod 4]:

Dochází ke sjednocení terminologie.

K bodu 132 [§ 48 odst. 1 písm. i) bod 5]:

Jedná se o transpozici čl. 45 odst. 1 MiFID II.

K bodu 133 [(§ 48 odst. 1 písm. j)]:

Jedná se o transpozici čl. 54 odst. 1 MiFID II a adaptaci MiFIR.

K bodu 134 [§ 48 odst. 1 písm. l)]:

Jedná se o transpozici čl. 48 odst. 3 MiFID II.

K bodu 135 (§ 48 odst. 2):

Jedná se o transpozici čl. 45 odst. 6 MiFID II.

K bodu 136 (§ 48 odst. 3):

Jedná se o transpozici čl. 45 odst. 6 MiFID II. Prováděcí nařízení Komise (EU), kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, podrobně upravuje opatření podle § 48 odst. 1 písm. i) bod 3 a podrobnosti umožnění podle § 48 odst. 1 písm. m).

K bodu 137 (§ 48a):

Novelizační bod vkládá ustanovení, která mají za cíl zvýšit dodržování právních předpisů tam uvedených pomocí podpory a následně ochrany tzv. *whistleblowerů*, tedy osob, které interně nahlásí své podezření na porušení předpisů, kterého zaznamenaly. Ustanovení se vkládá na základě požadavku čl. 73 MiFID II.

K bodu 138 [§ 49 odst. 1 písm. b)]:

Jedná se o transpozici čl. 54 odst. 2 MiFID II. Ustanovení čl. 86 a 87 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU), kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, určují bližší okolnosti oznamování podle § 49 odst. 1 písm. a), b) a f).

K bodu 139 [§ 49 odst. 1 písm. d)]:

Opravuje se nepřesný odkaz.

K bodu 140 [§ 49 odst. 1 písm. f]):

Jedná se o transpozici čl. 54 odst. 2 MiFID II.

K bodům 141 a 142 (§ 50 odst. 7, § 50a až 50g):

Jedná se o transpozici čl. 48 a 49 MiFID II. Tato nová opatření mají za cíl zajistit integritu trhu a kontinuálnost obchodování a to i s ohledem na rozvoj automatického obchodování v obchodních systémech. Režimy kroků kotace podle § 50f odst. 1 musí respektovat prováděcí nařízení Komise (EU), kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, kterým jsou určeny minimální kroky kotace nebo režimy kroků kotace pro konkrétní emise akcií, depozitní certifikáty, cenné papíry fondů ETF, certifikáty a jiné podobné investiční nástroje a jiné investiční nástroje podle § 50f odst. 1 písm. e). Prováděcí nařízení Komise (EU), kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, upravuje požadavky podle § 50a odst. 1 písm. a) a b), poměr mezi neprovedenými pokyny a obchody podle § 50c odst. 1, požadavky na přímý elektronický přístup podle § 50d, pravidla pro služby společného umístění podle § 50c odst. 3 a struktury úplat podle § 50e odst. 1, významnost z hlediska likvidity pro nástroj podle § 50b odst. 4 a požadavky na smlouvy podle § 50g odst. 2.

K bodu 143 (§ 51 odst. 1):

Jedná se o transpozici čl. 55 odst. 1 MiFID II.

K bodu 144 (§ 52):

Jedná se o transpozici čl. 55 odst. 2 MiFID II.

K bodu 145 a 146 (§ 55 odst. 2 a 3):

Novelizačními body dochází k precizaci textu zákona.

K bodům 147 až 150 (§ 56 odst. 2 až 4a poznámky pod čarou č. 10, 10a a 10b):

Novelizačním bodem dochází k vypuštění úpravy obsažené v prováděcím nařízení Evropské komise k MiFID I. Lze očekávat, že toto prováděcí nařízení Evropské komise bude zrušeno v souvislosti s přijetím nové úpravy obsažené v MiFID II a MiFIR.

Nové prováděcí nařízení Komise (EU), kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, podrobně upravuje předpoklady pro spravedlivé, řádné a účinné obchodování podle § 56 odst. 2 a předpoklady pro volnou obchodovatelnost podle § 56 odst. 3.

K bodům 151 až 154 (§ 61):

Úprava pozastavení obchodování a vyloučení z obchodování se upravuje z důvodu transpozice čl. 52 MiFID II, zejména s ohledem na deriváty investičních nástrojů, jejichž obchodování bylo pozastaveno nebo byly vyloučeny z obchodování. Prováděcí nařízení Komise (EU), kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU upravuje upřesňující případy, v nichž je souvislost mezi derivátem, který se týká investičního nástroje, s nímž bylo obchodování pozastaveno nebo jenž byl stažen z obchodování, anebo je k němu vztažen, a původním investičním nástrojem taková, že by s derivátem mělo být rovněž pozastaveno obchodování nebo by měla být z obchodování stažena, aby bylo dosaženo účelu pozastavení nebo stažení podkladového investičního nástroje. Formát a

načasování uveřejňování a sdělování podle § 61 odst. 3 stanoví prováděcí nařízení Komise (EU), kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU.

K bodu 155 (§ 63a):

Nové ustanovení transponuje čl. 48 odst. 6 MiFID II s ohledem na algoritmické obchodování. Jde o novou povinnost pro účastníky regulovaného trhu, kteří používají algoritmické systémy obchodování. Prováděcí nařízení Komise (EU), kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, upravuje požadavky na náležité testování podle § 63a.

K bodu 156 (Část pátá, hlava II, díl 3 - § 67, 68 a poznámky pod čarou č. 10e, 10f, 10g a 10h):

Z důvodu adaptace ZPKT na čl. 3 odst. 1 až 3, čl. 4, odst. 1 až 3, čl. 6 odst. 1 a 2 a čl. 7 odst. 1 MiFIR dochází ke zrušení § 67 a 68, včetně poznámek pod čarou a odkazů na ně, které odkazují na úpravu obsaženou v prováděcím nařízení Evropské komise k MiFID I (jelikož lze očekávat, že toto nařízení prováděcí nařízení Evropské komise bude zrušeno v souvislosti s přijetím nové úpravy obsažené ve MiFID II a MiFIR). Úprava transparentnosti obchodování v obchodním systému, ať transparentnost před uzavřením obchodu, nebo po jeho uzavření, je obsažena v čl. 3 až 13 MiFIR. Povinnosti týkající se poskytování údajů upravují zejména čl. 10 až 15 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU), kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014, a povinnosti týkající se poskytování údajů upravují zejména čl. 10 až 15 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU), kterými se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014.

K bodu 157 (§ 69 odst. 1):

Novelizační bod v souladu s požadavky čl. 4 odst. 1 bod 22 upravuje tohoto ustanovení.

K bodům 158 a 159 (§ 69 odst. 2 až 4 a odst. 6):

Nové ustanovení transponuje čl. 18 odst. 1 až 4 a odst. 7 a čl. 19 odst. 1 a 3 MiFID II s ohledem na zajištění integrity trhu a kontinuálnosti obchodování.

K bodu 160 (§ 69 odst. 9):

Novela zrušuje tuto větu, přičemž zároveň jeho věcný obsah přesouvá do části desáté, hlavy I, dílu 5 ZPKT, která upravuje informační povinnosti ČNB ve vztahu k jiným orgánům, jež vyplývají z požadavků MiFID II.

K bodu 161 (§ 69 odst. 10):

Nové ustanovení transponuje MiFID II s ohledem na monitorování střetů zájmů. Náležitosti oznámení podle odstavce 10 stanoví prováděcí nařízení Komise (EU), kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU.

K bodu 162 (§ 70 odst. 1):

Tato změna je vyvolána požadavkem vyplývajícím z čl 18 odst. 6 MiFID II.

K bodům 163, 165 a 166 [§ 71 odst. 1 písm. a), § 71 odst. 2, § 71 odst. 3 písm. a)]:

Tyto změny jsou vyvolány MAR, který problematiku zneužívání trhu nově upravuje.

K bodu 164 [§ 71 odst. 1 písm. b)]:

Změna reaguje na změny v § 69 odst. 3.

K bodu 167 [§ 71 odst. 3 písm. d)]:

Novelizační bod rozšiřuje ohlašovací povinnost organizátora regulovaného trhu ve vztahu k České národní bance, a to na základě požadavku čl. 31 odst. 2 MiFID II. Náležitosti oznámení podle § 71 odst. 3 nově bude upravovat přímo použitelný předpis Evropské komise EU, konkrétně náležitosti oznámení podle § 71 odst. 3 stanoví čl. 86 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU), kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU.

K bodu 168 (§ 71 odst. 5):

Vzhledem k tomu, že oznámení podle § 71 odst. 3 upraví přímo použitelný předpis Evropské komise EU, bude nově Česká národní banka mít povinnost vydat vyhláškou pouze ve vztahu k odstavci 4.

K bodu 169 (§ 72):

Z důvodu adaptace ZPKT na čl. 3 odst. 1 až 3, čl. 4, odst. 1 až 3, čl. 6 odst. 1 a 2 a čl. 7 odst. 1 MiFIR dochází ke zrušení stávajícího znění § 72. Vloženo nové transponující čl. 19 odst. 3 MiFID II s ohledem na nové rozlišení jednotlivých obchodních systémů.

K bodu 170 (§ 73a):

Ustanovení je transpozicí čl. 32 odst. 1 MiFID II.

K bodu 171 (nové hlavy IV, V a VI části páté):

K § 73b až § 73c

Transpozicí čl. 33 MiFID II se zavádí speciální poddruh mnohostranného obchodního systému (nejde tedy o nový druh obchodního systému), trh malých a středních podniků. Tento trh bude určen převážně emitentům, kteří budou mít nižší tržní kapitalizaci, přesněji pak průměrnou tržní kapitalizaci za předchozí tři kalendářní roky nižší než 200 mil. EUR. Předpokládá se, že v budoucnu bude tomuto trhu uleveno např. od některých transparenčních povinností. Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU), kterými se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, v čl. 83 upřesňuje podmínku v § 73b odst. 2 písm. b) (i s ohledem na § 73b odst. 4), v čl. 84 písm. a) upřesňuje pravidla pro přijetí investičních nástrojů podle § 73b odst. 2 písm. c), v čl. 84 písm. c) až f) upravuje řádný přijímací dokument dle § 73b odst. 2 písm. d) bod 2, v čl. 84 písm. g) upravuje finanční údaje dle § 73b odst. 2 písm. d), v čl. 84 písm. h) a i) upravuje uveřejňování informací dle § 73b odst. 2 písm. f) a v čl. 84 písm. b) upravuje účinné předpisy, systémy a postupy dle § 73c.

K § 73d až § 73i

Transpozicí čl. 20 MiFID II se zavádí speciální druh obchodního systému, organizovaný obchodní systém (dále též „OTF“). Na OTF budou moci být obchodovány pouze některé investiční nástroje a to dluhopisy, strukturované finanční produkty (definované v § 2 odst. 2 písm. a) odkazem na MiFIR), povolenky na emise skleníkových plynů a deriváty. Podobně jako mnohostranný obchodní systém také OTF může provozovat obchodník s cennými

papíry nebo organizátor regulovaného trhu. Provozovatel OTF může na tomto trhu obchodovat při využití některých obchodní praktik, které jsou na ostatních obchodních systémech zakázané, párováním pokynů na vlastní účet a v případě veřejnoprávních dluhových nástrojů, u nichž neexistuje likvidní trh, pak dokonce i přímo obchodovat na vlastní účet.

V § 73e odst. 1 se samotnému provozovateli (či propojené osobě) zakazuje být zároveň tvůrcem trhu na svém OTF. Dle odstavců 2 a 3 pak provozovatel (pokud je OCP) nesmí provádět systematickou internalizaci investičního nástroje, který je na OTF obchodován, ani trh propojovat jistým způsobem s jiným systematickým internalizátorem či OTF.

V § odstavci 4 je provozovateli OTF uložena v souladu s čl. 18 odst. 10 MiFID II oznamovací povinnost ve vztahu k ČNB. Náležitosti tohoto informování pak stanoví prováděcí nařízení Komise (EU), kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU. Odstavce 5 a 6 transponují čl. 34 odst. 7 MiFID II, když obdobná úprava je již obsažena u organizátora regulovaného trhu (§ 63 odst. 7 a 8) a provozovatele mnohostranného obchodního systému (§ 69 odst. 8 a 9).

§ 73f odst. 1 stanovuje organizační požadavky na provozovatele OTF, která jsou obdobná jako u mnohostranného obchodního systému. Zvláštností je ustanovení odstavce 2, které vyžaduje alespoň 3 aktivní účastníky OTF tak, aby bylo zajištěno obchodování a cenotvorba na OTF. Celý § 73f je transpozicí čl. 18 odst. 1 až 4 a odst. 7 a čl. 31 odst. 1 a 2 MiFID II. § 73g podrobně upravuje obchodování v OTF a to zvláště s ohledem na možnost provozovatele OTF zde obchodovat na vlastní účet. Jde o transpozici čl. 20 odst. 6 MiFID II. Odstavec 6 pak upravuje situaci investičního nástroje, který je přijatý k obchodování na evropském regulovaném trhu a zároveň je bez souhlasu jeho emitenta přijat i na OTF.

V § 73h upravuje pozastavení obchodování obnovení obchodování a vyloučení z obchodování a to odkazem na existující § 61 upravující obdobnou situaci na regulovaném trhu.

§ 73i je transpozicí čl. 18 odst. 6 MiFID II, který stanoví informační povinnost provozovatele organizovaného obchodního systému ve vztahu k účastníkům tohoto systému a rovněž stanoví povinnost zajistit vypořádání obchodů v tomto systému uzavřených.

K § 73j a § 73k

Jedná se o transpozici čl. 50 a čl. 58 odst. 3 MiFID II. Jde o povinnost synchronizace obchodních hodin. Prováděcí nařízení Komise (EU), kterými se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, určuje míru přesnosti této synchronizace. Dále jsou upraveny limity pozic u komoditních derivátů ze strany účastníků obchodních systémů.

K bodu 172 (nadpis části šesté a k § 74 až 80):

Novela zavádí nové subjekty, tzv. poskytovatele služby hlášení údajů, resp. provozovatele schváleného systému uveřejňování informací, provozovatele systému konsolidovaných obchodních informací a provozovatele schváleného mechanismu pro hlášení obchodů, jako subjekty, jejich podnikání spočívá v poskytování poobchodních informací.

Novelizační body transponují články 59 až 66 MiFID II a rovněž čl. 73 MiFID II, který upravuje ochranu osoby, která nahlásí své podezření na porušení zákona nebo jiného předpisu, tzv. *whistleblowera*.

Náležitosti žádosti osvědčující splnění předpokladů stanovených tímto zákonem (podle § 76) stanoví prováděcí nařízení Komise (EU), kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU. Formu a způsob podání této žádosti (§ 76) stanoví prováděcí nařízení Komise (EU), kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU. Čl. 89 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU), kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, stanoví kvalitativní kritéria přiměřených obchodních podmínek. Prováděcí nařízení Komise (EU), kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, stanovuje konkrétní organizační požadavky podle § 78 odst. 1, způsob uveřejňování informací a obsah informací podle § 78 odst. 1 písm. e), požadavky na společný formát, datové standardy a technická opatření, která usnadní konsolidaci informací uveřejňovaných schváleným systémem uveřejňování informací. Prováděcí nařízení Komise (EU), kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, stanovuje konkrétní organizační požadavky podle § 79 odst. 1, způsob shromažďování, konsolidace a uveřejňování informací podle § 79 odst. 1 písm. d), obsah informací podle § 79 odst. 1 písm. d), určení investičních nástrojů, o nichž se informace uveřejňují v datovém toku, u dluhových investičních nástrojů obchodní systémy a schválené systémy pro uveřejňování informací, které musí být uvedeny, požadavky na zajištění jednotnosti poskytovaných informací a požadavky na datové standardy a formáty pro informace podle § 79 odst. 1 písm. d), technická opatření a dodatečné služby, které může poskytovatel konsolidovaných obchodních informací vykonávat. Prováděcí nařízení Komise (EU), kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, stanovuje konkrétní organizační požadavky podle § 80 odst. 1 a způsob předkládání hlášení o obchodech podle § 80 odst. 1 písm. e).

K bodu 173 [§ 82 odst. 1 písm. c)]:

Novelizačním bodem se precizuje text zákona.

K bodům 174, 177 až 180 [§ 90 odst. 2, § 92 odst. 2 písm. a), § 93 odst. 2 písm. a), § 93 odst. 2 písm. d) a § 93 odst. 3 písm. a)]:

Novelizačními body dochází ke sjednocení terminologie používané zákonem.

K bodu 175 (§ 90a odst. 2):

Novelizační bod vypouští slovo „který“ pro nadbytečnost, neboť je již v návěti tohoto ustanovení.

K bodu 176 (§ 90a odst. 3):

Novelizační bod stanoví, že nově lze žádost podat pouze elektronicky, což sníží náklady na správní řízení na straně žadatele a zároveň toto řízení urychlí.

K bodům 181 a 182 (§ 116 a 117):

Novelizační body přesouvají ustanovení § 117 odst. 2 do § 116 odst. 2, neboť § 117 upravuje výjimky z povinnosti mlčenlivosti, a tedy ustanovení dosavadního odstavce 2 stanoví, že povinnost mlčenlivosti trvá i poté, co povinná osoba přestane vykonávat činnost, náleží do § 116.

K bodům 185 a 186 (§ 120 odst. 3 a 5):

Novelizačním bodem dochází k doplnění transpozice transparenční směrnice, kde se zavádí legislativní zkratka „elektronického prostředku“ v odstavci 3 a v této souvislosti se zrušuje část odstavce 5.

K bodu 196 (§ 130 odst. 4):

Novelizační bod reaguje na změny vyvolané transpozicí MiFID II.

K bodu 197 (§ 134a až 134e):

Jedná se o transpozici čl. 57 MiFID II, který s ohledem na větší kontrolu komoditních derivátů a to i takových, které obchodníci s cennými papíry obchodují i mimo obchodní systémy (OTC obchody) stanovuje limity velikosti čisté pozice v takových derivátech.

Metodiky výpočtu, podle kterých Česká národní banka stanoví a uplatňuje limity velikosti čisté pozice, budou stanovené v prováděcím nařízení Komise (EU), kterými se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU. Prováděcí nařízení Komise (EU), kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, upravuje kritéria a metody určení pozic podle § 134a odst. 2, metody stanovení pozic na úrovni celé skupiny podle § 134a odst. 1, kritéria určení ekonomické rovnocennosti OTC smluv podle § 134a odst. 1, vymezení téhož derivátu a významného množství podle § 134b odst. 1, metodiku výpočtu velikosti čisté pozice podle § 134a odst. 1, postup při žádostech podle § 134a odst. 2 a způsob určení obchodního systému s největším množstvím derivátu podle § 134b odst. 1.

Nové pravomoci § 134c provozovateli obchodního systému umožňují takové limity sledovat a uplatňovat. Ustanovení § 134d umožňuje ČNB ve výjimečných případech stanovit restriktivnější limity pozic než ty, stanovené podle předchozích paragrafů. Ustanovení § 134e upravuje informační povinnosti provozovatele obchodního systému i obchodníků s cennými papíry vůči České národní bance při sledování těchto pozic. Ustanovení čl. 88 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU), kterými se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, stanoví minimální prahové hodnoty podle § 134e odst. 1 písm. a), při kterých je povinná výše uvedená informační povinnost.

K bodu 198 (§ 135 odst. 1):

Novým písmenem r) v § 135 odst. 1 se České národní bance ukládá vykonávat dohled i nad osobami, kterým je uložena povinnost či zákaz podle MAR. V návaznosti na tuto změnu vyvstala potřeba upravit též § 135 odst. 1 písm. q) a zrušit písm. s) až x), § 136 odst. 1 písm. k).

Novela dále reaguje na zavedení nových subjektů upravených v § 76 až 81 a podřazuje je pod dohled České národní banky jako písm. l) tohoto ustanovení.

Novela pod dohled České národní banky zahrnuje akreditované osoby, což jsou nové subjekty, které mohou působit na kapitálovém trhu České republiky na základě povolení ČNB.

K bodům 199 a 200 (označení § 135a a § 135a odst. 1 až 4):

Novelizačními body dochází ke zrušení části ustanovení § 135a v souvislosti s přesunem úpravy spolupráce s orgány dohledu jiných členských států do § 149g a následujících.

K bodům 201 až 203 (§ 135a odst. 6 a 7):

Jedná se o legislativně technickou změnu, kterou se napravují odkazy v zákoně.

K bodu 204 (zrušení § 135a odst. 8 až 14):

Novelizační bod ruší ustanovení § 135a odst. 9 a 10, neboť zároveň novelou dochází k přesunu obsahu těchto odstavců do části desáté, hlavy I, dílu 5 ZPKT, která upravuje informační povinnosti ČNB ve vztahu k jiným orgánům, jež vyplývají z požadavků MiFID II.

K bodu 206 (§ 135f)

Jedná se o transpozici čl. 57 odst. 6 MiFID II s ohledem na kontrolu střetu zájmů.

K bodu 207 [§ 136 odst. 1 písm. k)]:

Novela v této části reaguje na terminologické změny v ZPKT vyvolané MiFID II týkající se vedoucího orgánu. Zároveň novelou dochází k rozšíření pravomoci ČNB.

K bodu 208 [§ 136 odst. 1 písm. o) až s)]:

V souladu s požadavky kladenými MiFID II v článku 69 odst. 2 jsou do § 136 odst. 1 vložena nová písmena, která rozšiřují možnosti České národní banky uložit opatření k nápravě nebo jiné opatření.

K bodu 210 [(§ 136 odst. 2 písm. k)]:

V souladu s článkem 70 odst. 6 písm. e) MiFID II zavádí novela novou možnost České národní banky při ukládání jiného opatření obchodníkovi s cennými papíry.

K bodu 212 (§ 136a odst. 1):

Novela vztahuje pravomoc ČNB vydat opatření k nápravě v případě podezření, že nedostatek v činnosti teprve může nastat na opatření k nápravě vydaná podle § 156.

K bodu 213 (§ 136a odst. 2 až 4):

Tato ustanovení byla zrušena pro nadbytečnost, neboť tuto problematiku upravuje ZDKT.

K bodu 214 (§ 136b):

Shodně se ZISIF zavádí novela pravomoc ČNB ukládat, a to i opakovaně donucovací pokutu do celkové výše 20 000 000 Kč v případě, kdy povinná osoba nesplnila opatření k nápravě podle § 12h písm. e), § 129a odst. 2, § 135b odst. 4 písm. b), § 136a, § 146 odst. 4, § 147 odst. 1, § 148 odst. 2, § 149a, § 149b odst. 2, § 149c, § 149e odst. 2, § 149b odst. 2, § 152b odst. 1 a podle § 156.

K bodům 215 až 220 (§ 137):

Ustanovení se upravuje s ohledem na transpozici čl. 52 MiFID II s ohledem na nové povinnosti a zavedení organizovaného obchodního systému.

K bodu 221 (nadpis § 145):

Změna reaguje na věcné změny tohoto ustanovení.

K bodům 222 a 223 (§ 145 odst. 1):

Novela upravuje povinnost České národní banky odejmout povolení osobě, která o to požádá.

K bodu 224 [§ 145 odst. 2 písm. c):

Novelizačním bodem dochází k precizaci textu zákona.

K bodu 225 (zrušení § 145 odst. 6):

Novelizačním bodem dochází ke zrušení odstavce 6 z důvodu přesunu informačních povinností do ustanovení § 149m a následujících.

K bodu 226 [§ 145 odst. 7 písm. d):

Novelizačním bodem se rozšiřuje okruh osob, kterým Česká národní banka zruší registraci podle zákona o osobu, která o toto zrušení registrace požádá.

K bodu 227 [§ 145 odst. 8 písm. d):

Legislativně technickou změnou dochází k precizaci textu zákona.

K bodu 228 (§ 145 odst. 10):

Novela zrušuje toto ustanovení pro nadbytečnost. Tuto problematiku upravuje § 32f.

K bodům 229 až 233, 235, 238 a 239 (nadpis pod dílem 3 části desáté hlavy první, zrušení označení dílů 4 až 10 v části desáté hlavy I, nadpisy § 146, § 147, § 148, § 149, § 149e a § 149f):

Jedná se o legislativně technickou opravu usnadňující orientaci v zákonném textu.

K bodům 234 a 236 (§ 148 a 149a):

Novelizačním bodem dochází k nápravě terminologie v zákoně v souvislosti s transpozicí MiFID II.

K bodu 237 (zrušení § 149b až § 149d):

Novelizačním bodem dochází ke zrušení § 149b až § 149d z důvodu přesunu těchto ustanovení do ustanovení § 149g a následujících.

K bodům 240 až 243 (zrušení § 149e odst. 2 a 3 a § 149f odst. 2 a 3):

Novela zrušuje toto ustanovení, přičemž zároveň jeho věcný obsah přesouvá do části desáté, hlavy I, dílu 5 ZPKT, která upravuje informační povinnosti ČNB ve vztahu k jiným orgánům, jež vyplývají z požadavků MiFID II.

K bodu 244 (díl 4 a 5):

K dílu 4:

Jedná se zejména o transpozici článků 79- 84 MiFID II, jenž má za cíl prohloubit spolupráci orgánů dohledu nad finančními a kapitálovými trhy jednotlivých států. Prostředkem ke zvýšení kooperace mezi těmito orgány jsou zejména výměna informací a konzultace.

MiFID II ukládá jak možnosti, tak povinnosti orgánům dohledu spolupracovat mezi sebou v duchu regulace a dohledu a zároveň se snaží otevřít a sjednotit jednotlivé úpravy členských států Evropské unie v duchu volného pohybu služeb, osob a kapitálu.

Zároveň však v duchu připomínek veřejného a meziresortního připomínkového řízení úprava zbytečně nezatěžuje Českou národní banku, jako orgán dohledu nad finančním trhem v České republice, nad nezbytnou míru.

Zákonodárce si je vědom faktu, že tuzemskou právní úpravou není právně schopen zavazovat ke spolupráci orgány dohledu jiných členských států. Nicméně je připraven v rámci MiFID II v případě potřeby vynucovat tuto evropským právem zakotvenou povinnost prostřednictvím jednotlivých komunikačních institutů obsažených v MiFID II a transponovaných do této novely, ultima ratio je legitimován obrátit se na Evropský orgán pro cenné papíry a trhy.

Související právní úprava z původního nekonsolidovaného znění zákona byla v rámci přehlednosti ucelena a sjednocena a promítnuta do ustanovení § 149g až 149p.

K dílu 5:

Novela transponuje ustanovení MiFID II, která stanoví informační povinnost České národní banky ve vztahu k Evropské komisi (§ 149m), kterou je ČNB povinna informovat prostřednictvím Ministerstva financí, ve vztahu k Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy (§ 149n), ve vztahu k Agentuře pro spolupráci energetických regulačních orgánů (§ 149o) a ve vztahu k orgánům dohledu jiných členských států Evropské unie (§ 149p).

K bodu 245 (zrušení poznámky pod čarou č. 40):

Novelizačním bodem se zrušuje nadbytečná poznámka pod čarou, kterou se odkazuje na evropský předpis.

K bodu 246 [§ 152a odst. 1 písm. b)]:

Legislativně technickou změnou se napравuje odkaz v textu zákona.

K bodu 247 (§ 155a):

Novelizační bod je reflektuje změny v ZPKT, kdy vedoucí osoba byla nahrazena vedoucím orgánem.

K bodu 248 až 250 (§ 155c odst. 1):

Legislativně technickými změnami se napravují odkazy v textu zákona.

K bodu 251 (§ 155c odst. 5):

Novelizačním bodem se zavádí odkaz na Evropské orgány dohledu, konkrétně na Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění.

K bodu 252 (§ 156 odst. 3):

Legislativně technickou změnou se napравuje odkaz v textu zákona.

K bodu 253 (Hlava III části desáté):

Vzhledem k tomu, že sankční ustanovení, především jejich systematika, jsou poplatná době svého vzniku (rok 2004), přistoupil zákonodárce k novému uspořádání této části zákona. Nově jsou delikty uspořádány tak, že přestupky fyzických osob jsou předřazeny správním deliktům právnických osob a zároveň jsou ve zvláštních dílech upraveny delikty, jejichž objektivní stránkou je porušení povinností uložených nařízením EU.

V posloupnosti za sebou následují tedy ustanovení se skutkovými podstatami přestupků proti zákonu (díl 1), přestupků proti nařízením EU (díl 2), poté jsou ustanovení se skutkovými podstatami správních deliktů právnických osob (popř. také podnikajících fyzických osob) porušující zákon (díl 3), přičemž správní delikty s obecným subjektem jsou předřazeny správním deliktům se subjektem speciálním. Následně jsou řazeny delikty právnických osob (popř. též podnikajících fyzických osob) proti nařízením EU (díl 4). Společná ustanovení jsou shodně jako nyní zařazena na závěr hlavy upravující správní delikty (díl 5).

Novela zohlednila narůstající množství povinností uložených nařízením EU fyzickým i právnickým osobám a z nařízení plynoucích povinností České republiky zajistit, že porušení těchto povinností budou uloženy příslušné sankce. Česká republika je tak na základě komunitárního práva povinna upravit ve svém právním řádu přestupky a správní delikty za porušení povinností uložených nařízením EU a pokuty za jejich spáchání, ačkoli vlastní povinnosti jsou uloženy samotnými nařízením, která jsou přímo použitelná. S ohledem na snahu o maximální přehlednost a jednoduchost této úpravy, stanovil zákonodárce tato ustanovení maximálně úsporným způsobem, když v jednotlivých ustanoveních odkazuje na nesplnění povinností nebo porušení zákazu vyplývajících z jednotlivých nařízení, aniž by vyjmenovával jednotlivé články těchto nařízení nebo popisoval povinnosti stanovené nařízením.

Ustanovení zákona v hlavě III části desáté obsahují odkazy na konkrétní články nařízení pouze, pokud ČNB není orgánem dohledu příslušným sankcionovat porušení veškerých ustanovení takového nařízení, ale pouze určitých článků, anebo pokud se výše horní sazby pokuty liší v závislosti na porušení jednotlivých článků nařízení.

Rovněž ustanovení o přestupcích a správních deliktech porušujících ZPKT jsou v souladu se současnou legislativní praxí psána úsporným způsobem tak, aby nebyly zbytečně popisovány jednotlivé povinnosti upravené tímto zákonem, ale je na ně jednoznačným způsobem odkazováno.

Novela si zároveň klade za cíl zpřehlednění této části zákona tím, že sleduje rozdělení deliktů podle osoby, která se takového jednání může dopustit, přičemž novela reflektuje, že na základě MiFID II upravuje ZPKT nové subjekty (poskytovatelé služeb hlášení údajů a další), kterým byla zároveň stanovena řada povinností a které jsou podrobené výkonu dohledu Českou národní bankou.

Novela dále vkládá společné ustanovení (§ 180), které bylo dosud v ustanovení § 192 a u nějž obsahově došlo pouze k formulačním změnám.

Novela vychází ze současné horní hranice výše pokut, její výši za shodné přestupky nebo správní delikty nezvedá, pokud se nejedná o požadavek vyplývající z MiFID II. Již v současné právní úpravě jsou však horní hranice výše pokut velmi vysoké a dosahují až do výše stovek milionů korun (např. v § 161 odst. 6 je stanovena částka 550 000 000 Kč). Takto

vysoké horní hranice pokut jsou dány požadavky, které na právní řád České republiky kladou požadavky vyplývající z komunitárního práva.

Zákonodárce si je vědom, že horní hranice výše pokut dosahující částky 150 000 000 Kč a vyšší jsou na poměry České republiky, resp. subjektů zde působících v oblasti kapitálového trhu, zdánlivě velmi vysoké, nicméně při stanovení výše konkrétních pokut je ČNB povinna zohlednit nejen požadavky vyplývající z ustálené judikatury, které jednoznačně vedou k závěru, že výše pokuty nesmí být likvidační, ale ČNB je povinna zohlednit společná ustanovení ke správním deliktům (§ 180), která ukládají povinnost přihlídnout k finanční situaci osoby, která se správního deliktu nebo přestupku dopustila. Ačkoli tedy Česká republika je povinna horní hranici výše pokut uložit v souladu s požadavky komunitárního práva, výše konkrétních ukládaných pokut musí odpovídat poměrům a finanční situaci subjektů v České republice.

MiFID II v čl. 70 uvádí přesnou výši horní hranice pokuty, a to 5 000 000 euro, kterou zákonodárce promítl do zákona jako 150 000 000 Kč, a to za přestupky i za správní delikty, pokuty do výše dvojnásobku neoprávněného prospěchu získaného spácháním tohoto přestupku nebo správního deliktu; anebo má ČNB možnost uložit právnickým osobám pokutu do výše 10 % celkového ročního obrátu právnické osoby, která se správního deliktu dopustila (přestupky podle MiFID II jsou upraveny v § 157 odst. 1 a 6 a § 161, správní delikty v § 162 odst. 1 a 7, § 164 odst. 1, 2 písm. a), a odst. 4, § 165, § 166 odst. 1 a 2 a odst. 5, § 167 odst. 1 a 3, § 169 a 170 a § 179.).

Na základě TD II byly do našeho právního řádu vloženy sankce s horní hranicí výše pokuty 60 000 000 Kč pro fyzické osoby, pro právnické osoby ve výši do 300 000 000 Kč, pokuty do výše 5 % celkového ročního obrátu právnické osoby, anebo do výše dvojnásobku neoprávněného prospěchu získaného spácháním tohoto přestupku nebo správního deliktu (přestupky jsou upraveny v § 158 odst. 1a 4 a správní delikty v § 163 odst. 1 a 4, § 173 odst. 3 až 5.).

Na základě požadavků MAR jsou správní delikty a sankce v části přestupků porušujících nařízení v § 160 a v části správních deliktů porušujících nařízení v § 178. Implementace přestupků a správních deliktů na základě MAR vyžadovala stanovit různé sazby pokut pro fyzické osoby a podnikající fyzické osoby ve výši 150 000 000 Kč, 30 000 000 Kč nebo 15 000 000 Kč, nebo do výše trojnásobku neoprávněného prospěchu získaného spácháním tohoto přestupku. Pro právnické osoby novela zavádí pokuty do výše 450 000 000 Kč, 75 000 000 Kč nebo do výše 30 000 000 Kč, do výše 15 %, nebo 2 % celkového ročního obrátu právnické osoby nebo do výše trojnásobku neoprávněného prospěchu získaného spácháním tohoto správního deliktu.

Ostatní nejvyšší hranice pokut jsou tzv. národní úpravou, tedy nevyplývají z požadavků směrnic nebo nařízení EU, ačkoli přestupky nebo delikty, za jejichž spáchání je může ČNB uložit, mohou být transpozičními ustanoveními, jsou stanoveny do výše 500 000 Kč, 1 000 000 Kč, 5 000 000 Kč, 10 000 000 Kč nebo do výše 20 000 000 Kč.

K bodu 254 (§ 192):

Novelizačním bodem dochází k zrušení § 192 z důvodu přesunu do § 180.

K bodu 255 (§ 192b odst. 2):

Novelizační bod vychází ze snahy urychlit, zlevnit a zjednodušit podání této žádosti.

K bodu 256 (§ 192d odst. 1 a 2):

Novelizačním bodem dochází k transpozici věty první čl. 67 odst. 1 MiFID II, a tímto dochází k určení České národní banky jakožto orgánu, který je příslušný vykonávat funkce podle MiFIR.

A v návaznosti na čl. 22 MAR se určuje Česká národní banka jako příslušný orgán pro účely tohoto nařízení.

K bodu 257 (§ 195b):

Jedná se o transpozici čl. 95 MiFID II, který se týká výjimky z nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů.

K bodu 258 (§ 197):

Novelizačním bodem se zrušuje ustanovení z důvodu přesunu informačních povinností do ustanovení § 149m a následující.

K bodům 259 až 261 (nadpis pod § 198 a § 198 odst. 1 a 2):

Novelizačními body dochází k precizaci textu zákona.

K bodu 262 (§ 198 odst. 3):

Novelizační bod stanoví, že nově lze žádost podat pouze elektronicky, což sníží náklady na správní řízení na straně žadatele a zároveň toto řízení urychlí.

Lhůta uvedená v poslední větě tohoto ustanovení je obecnou lhůtou podle správního řádu, protože ZPKT žádnou lhůtu nestanoví.

K bodu 263 (§ 199 odst. 2):

Novelizačním bodem dochází k legislativně technické úpravě odkazů na ustanovení zákona obsahujících zmocnění pro Českou národní banku k vydání prováděcích právních předpisů k ZPKT.

K bodu 264 (§ 199 odst. 5):

Novelizačním bodem dochází k doplnění odkazu na MiFIR do ustanovení zmocňující Českou národní banku k vydání opatření obecné povahy podle určených přímo použitelných předpisů Evropské unie.

K bodu 265 (§ 199 odst. 6 a 7):

Novelizačním bodem dochází k doplnění, kterým se zpřesňuje, že návrh opatření obecné povahy a samotné opatření obecné povahy České národní banky vydané na základě zmocnění obsaženého v ustanovení § 199 odst. 6 se zveřejňuje na elektronické úřední desce České národní banky a nikoli na jejich úřední desce v papírové podobě.

K části první, Čl. II

K bodům 1 až 7

Staví se na jisto, že existující povolení k činnosti OCP [včetně povolení k poskytování doplňkové investiční služby dle § 4 odst. 3 písm. a), které se formálně změnilo] a povolení k činnosti organizátora regulovaného trhu se považují za obdobná povolení dle nové úpravy. Taktéž stávající investiční zprostředkovatelé se stávají investičními zprostředkovateli podle nové úpravy, podobně i vázaní zástupci. V souladu s požadavkem podle třetího pododstavce Přílohy II Oddíl II. bodu II. MiFID II se dále staví najisto, že tento zákon nezasahuje do kategorizace zákazníků provedené poskytovatelem investičních služeb podle dosavadního znění ZPKT. Rovněž stávající členové vedoucího orgánu nemusejí být oznamováni jako noví členové; tím není nijak dotčena možnost ČNB vyžádat si doklady, že splňují podmínky podle nové úpravy.

K bodu 8

Obchodníkům s cennými papíry, organizátorům regulovaného trhu, investičním zprostředkovatelům i vázaným zástupcům je dán prostor na přizpůsobení se nové úpravě, přičemž lhůta k přizpůsobení se odpovídá transpoziční lhůtě MiFID II (zákon má být přijat do 3. července 2016 a nabýt účinnosti do 3. ledna 2017). De facto se jedná o ustanovení, kterým se stanovuje plná účinnost tohoto zákona. Do té doby (obdobně podle novely MiFID I, tj. z.č. 230/2008 Sb.) plní povinnost přiměřeně, i s ohledem na to, že prováděcí předpisy Evropské komise nabydou účinnosti až od 3. ledna 2017. Ovšem s ohledem na účinnost MAR (3. července 2016) nebylo možno nastavit účinnost až tímto datem.

K bodům 9 a 10

Specifická přechodná ustanovení pro investiční zprostředkovatele a vázané zástupce, které upravují povinnost uhrazení udržovacího správního poplatku. Na splnění této nové nekomplikované povinnosti jsou jim dány 3 měsíce ode dne účinnosti zákona. Dále je zde pro investiční zprostředkovatele upravena lhůta na uzavření pojistné smlouvy, kdy v tomto případě je lhůta limitována transpoziční lhůtou MiFID II, protože jde právě o novou povinnost plynoucí z MiFID II.

K bodům 11 až 14

S ohledem na harmonizaci pravidel odborné způsobilosti pro osoby podílející se na distribuci finančních produktů jsou upravena přechodná ustanovení obdobně podle zákona o úvěrech pro spotřebitele. Pro povinnost mít maturitu je stanovena lhůta 42 měsíců a výjimka pro osoby, které mají praxi v délce minimálně 5 let. Pro povinnost získat odbornou zkoušku je dána je lhůta 24 měsíců. Během této lhůty postačí čestné prohlášení, že příslušné osoby těmito odbornými znalostmi a dovednostmi disponují. Dále je pak stanovena výjimka pro osoby, které mají doklad prokazující získání těchto znalostí a dovedností podle dosavadního (neměněného) § 14a ZPKT.

K bodu 15

Tento bod stanoví najisto, podle jakých procesních předpisů se povedou správní řízení zahájená a pravomocně neskončená přede dnem nabytí účinnosti ZPKT ve znění předmětné novely.

K bodu 16

S ohledem na omezení právních forem investičních zprostředkovatelů na obchodní společnosti se stanoví, že existující investiční zprostředkovatel státní podnik, která není obchodní společností, může být i nadále investičním zprostředkovatelem.

K bodu 17

Tento bod přechodných ustanovení transponuje požadavek stanovený v čl. 93 odst. 1 MiFID II.

K části druhé, čl. III

K bodům 1 a 2 (§ 17):

Návrh změny ustanovení § 17 vychází ze změn trestního zákoníku navržených v souvislosti s implementací CSMAD. Jde o změny terminologické, které promítají jednak změnu terminologie v oblasti kapitálového trhu, jednak reagující na rozdělení ustanovení § 255 trestního zákoníku.

K části třetí, čl. IV

K bodu 1 (§ 9):

Vzhledem k tomu, že odměňování je nově upraveno v § 9a, přičemž již nebude nutné upravovat odměňování ve stanovách, dochází ke zrušení dosavadního odstavce 2, který stanovil právo banky upravit pravomoc valné hromady ve stanovách.

K bodu 2 (§ 9a a poznámky pod čarou č. 27 a 33):

K odstavci 1

Pravidla pro rozhodování valné hromady o odměňování jsou stanovena v zákoně. Pouze valná hromada a pouze na návrh statutárního orgánu vypracovaný podle nařízení Evropské komise v přenesené pravomoci (EU) č. 604/2014 může rozhodovat o vyšších variabilních odměnách. Oproti dosavadní úpravě není již potřeba upravovat odměňování ve stanovách. Pokud jde o stanovení osob s rizikovým profilem na činnost banky, odkazuje se na přímo použitelné nařízení Evropské komise (EU) č. 604/2014. Nařízení upravuje, kdo je takovou osobou (např. to vyplývá z členství v orgánu) nebo jak takovou osobu určit.

K odstavci 2

Valná hromada může rozhodovat pouze na návrh statutárního orgánu, který může takový návrh se znalostí situace v bance a v souladu s nařízením Evropské komise v přenesené pravomoci (EU) č. 604/2014 zpracovat. Výslovně se vylučuje předložení návrhu jiným svolatelem. Jiný svolatel nemůže identifikovat osoby s rizikovým vlivem. Obsah odůvodnění návrhu je stanoven v souladu s čl. 94 odst. 1 písm. g) CRD IV. Ustanovení § 9a odst. 2 předpokládá, že pravidla odměňování schvalována valnou hromadou se mohou u jednotlivých osob, resp. skupin osob s rizikovým profilem lišit (jinak u výkonné funkce, jinak u člena kontrolního orgánu apod.).

K odstavci 3

Odstavec 3 upravuje proces schvalování rozhodnutí valné hromady o vyšších variabilních odměnách. Transponuje čl. 94 odst. 1 písm. g) bod (ii) druhá a šestá alinea CRD IV. Vylučují se ustanovení zákona o obchodních korporacích o právu akcionáře uplatňovat návrhy a protinávrhy, případně zvláštní úprava ve stanovách. Akcionáři hlasují o návrhu statutárního orgánu en bloc a nemají možnost na návrhu nic měnit. Tímto způsobem je zajištěno, že budou schváleny vyšší variabilní odměny pro osoby s rizikovým vlivem v souladu s evropskou regulací a zabráněno nepromyšleným změnám navrženým akcionáři.

K odstavci 4

V odstavci 4 se upravuje způsob, jakým lze revokovat rozhodnutí valné hromady. Lze měnit dílčí parametry (např. nové vymezení osob s rizikovým vlivem nebo jiná výše stropu pro osoby s rizikovým vlivem, pokud neodporuje hranici stanovené v CRD IV), ale v takovém případě podá statutární orgán nový odůvodněný návrh a uplatní se postup podle odstavce 1 až 3. Valné hromadě je tímto ustanovením umožněno revokovat své dřívější rozhodnutí i tak, že rozhodnutí zruší en bloc, a to i bez návrhu statutárního orgánu. V takovém případě může nechat svolat valnou hromadu také kvalifikovaný akcionář.

K odstavci 5 a 6

Ustanovení řeší situaci, kdy bude existovat nové rozhodnutí valné hromady o výši odměn. Pokud banka přestane splňovat kapitálové požadavky, statutární orgán svolá valnou hromadu, která zruší navýšení odměn, ale osoby s rizikovým vlivem by mohly odmítnout souhlasit se změnou smlouvy. U smluv o výkonu funkce se předpokládá pozbytí účinnosti ustanovení, které stanoví poměr mezi pevnou a pohyblivou složkou, pokud valná hromada přijme nové rozhodnutí (ať už modifikaci předchozího, nebo jeho zrušení en bloc). U osob v pracovním poměru existuje značná variabilita stanovení odměn (např. vnitřním předpisem, mzdovým výměrem, tabulkami apod.). Pokud by splnily podmínky stanovené bankou pro přiznání odměn, pak by bylo nutné vyplácet a nové rozhodnutí valné hromady by se použilo až u nově uzavíraných pracovních smluv. Navržené ustanovení je reakcí na tento problém. Právní jednání, kterým se stanoví výše odměny zaměstnance, lze po uplynutí jednoho roku ze strany banky jednostranně změnit.

K části čtvrté, Čl. V

K bodu 1 (§ 5 odst. 2):

Vzhledem k tomu, že odměňování je nově upraveno v § 7ae, přičemž již nebude nutné upravovat odměňování ve stanovách, dochází ke zrušení dosavadního odstavce 2, který stanovil právo družstevní záložny upravit pravomoc členské schůze ve stanovách.

K bodu 2 (§ 7ae a poznámky pod čarou č. 38 a 47):

K odstavci 1

Pravidla pro rozhodování členské schůze o odměňování jsou stanovena v zákoně. Pouze členská schůze a pouze na návrh statutárního orgánu vypracovaný podle nařízení Evropské komise v přenesené pravomoci (EU) č. 604/2014 může rozhodovat o vyšších variabilních odměnách. Oproti dosavadní úpravě není již potřeba upravovat odměňování ve stanovách. Pokud jde o stanovení osob s rizikovým profilem na činnost družstevní záložny, odkazuje se na přímo použitelné nařízení Evropské komise (EU) č. 604/2014. Nařízení upravuje, kdo je takovou osobou (např. to vyplývá z členství v orgánu) nebo jak takovou osobu určit.

K odstavci 2

Členská schůze může rozhodovat pouze na návrh statutárního orgánu, který může takový návrh se znalostí situace v družstevní záložně a v souladu s nařízením Evropské komise v přenesené pravomoci (EU) č. 604/2014 zpracovat. Výslovně se vylučuje předložení návrhu jiným svolatelem. Jiný svolatel nemůže identifikovat osoby s rizikovým vlivem. Obsah

odůvodnění návrhu je stanoven v souladu s čl. 94 odst. 1 písm. g) CRD IV. Ustanovení § 7ae odst. 2 předpokládá, že pravidla odměňování schvalována členskou schůzí se mohou u jednotlivých osob, resp. skupin osob s rizikovým profilem lišit (jinak u výkonné funkce, jinak u člena kontrolního orgánu apod.).

K odstavci 3

Odstavec 3 upravuje proces schvalování rozhodnutí členské schůze o vyšších variabilních odměnách. Transponuje čl. 94 odst. 1 písm. g) bod (ii) druhá a šestá alinea CRD IV. Členové hlasují o návrhu statutárního orgánu en bloc a nemají možnost na návrhu nic měnit. Tímto způsobem je zajištěno, že budou schváleny vyšší variabilní odměny pro osoby s rizikovým vlivem v souladu s evropskou regulací a zabráněno nepromyšleným změnám navrženým členy.

K odstavci 4

V odstavci 4 se upravuje způsob, jakým lze revokovat rozhodnutí členské schůze. Lze měnit dílčí parametry (např. nové vymezení osob s rizikovým vlivem nebo jiná výše stropu pro osoby s rizikovým vlivem, pokud neodporuje hranici stanovené v CRD IV), ale v takovém případě podá statutární orgán nový odůvodněný návrh a uplatní se postup podle odstavce 1 až 3. Členské schůzi je tímto ustanovením umožněno revokovat své dřívější rozhodnutí i tak, že rozhodnutí zruší en bloc, a to i bez návrhu statutárního orgánu.

K odstavci 5 a 6

Ustanovení řeší situaci, kdy bude existovat nové rozhodnutí členské schůze o výši odměn. Pokud družstevní záložna přestane splňovat kapitálové požadavky, statutární orgán svolá členskou schůzi, která zruší navýšení odměn, ale osoby s rizikovým vlivem by mohly odmítnout souhlasit se změnou smlouvy. U smluv o výkonu funkce se předpokládá pozbytí účinnosti ustanovení, které stanoví poměr mezi pevnou a pohyblivou složkou, pokud členská schůze přijme nové rozhodnutí (ať už modifikaci předchozího, nebo jeho zrušení en bloc). U osob v pracovním poměru existuje značná variabilita stanovení odměn (např. vnitřním předpisem, mzdovým výměrem, tabulkami apod.). Pokud by splnily podmínky stanovené družstevní záložnou pro přiznání odměn, pak by bylo nutné vyplácet a nové členské schůze by se použilo až u nově uzavíraných pracovních smluv. Navržené ustanovení je reakcí na tento problém. Právní jednání, kterým se stanoví výše odměny zaměstnance, lze po uplynutí jednoho roku ze strany družstevní záložny jednostranně změnit.

K části páté, Čl. VI

K bodu 1 (§ 5 odst. 1):

Pojem „institucionální investor“ je používán MiFID II, nicméně není výslovně definován, obsah tohoto pojmu nepřímo vyplývá z výčtu profesionálních zákazníků per se (konkrétně z nového § 2a odst. 1 písm. i) ZPKT). Vzhledem k tomu, že MiFID II používá tento pojem v širším smyslu, je nezbytné působnost stávající definice institucionálního investora omezit pouze pro účely ZDKT, aby se zamezilo případným výkladovým nejasnostem.

K bodu 2 (§ 6 odst. 2):

Jedná se o standardizaci ustanovení týkající se postupu ČNB při posuzování správních deliktů, dnes např. zákon o dohledu nad kapitálovým trhem, zákon o bankách nebo zákon o družstevních záložnách. Je účelné, aby koncepce správního trestání v zákonech

upravujících správní delikty spáchané osobami působícími v oblasti finančního trhu byla postavena na principu oportunity.

Cílem ustavení tohoto principu je řádné přihlídnutí ke všem aspektům případu, hospodárnost řízení a hledání nejlepší cesty nápravy v souladu s mezinárodními standardy pro výkon dohledu nad subjekty působícími na finančním trhu. Cílem navržené konstrukce je nezahajovat správní řízení v případech, kdy je předem zřejmé, že je závažnost deliktu zanedbatelná, nebo že by takové řízení bylo neúčelné.

České národní bance jako orgánu dohledu se ukládá, aby před zahájením řízení předběžně posoudila čin, který zakládá podezření ze spáchání správního deliktu nebo přestupku; na základě tohoto předběžného posouzení přistoupí buď k zahájení řízení, nebo k odložení věci. Při tom posuzuje, zda se vůbec jedná o správní delikt, tedy zda zjištěné skutečnosti nasvědčují tomu, že jsou naplněny znaky skutkové podstaty, a to včetně znaku materiálního spočívajícího ve společenské škodlivosti (tzv. hmotněprávní korektiv). Kromě toho dává navržené ustanovení dozorčímu orgánu možnost nezahajovat řízení o správním deliktu nebo přestupku, ačkoli se z hlediska hmotného práva o správní delikt jedná, jestliže je zřejmé, že řízení o správním deliktu by bylo neúčelné (tzv. procesní korektiv, zásada oportunity). Jedná se tedy o zjednodušenou obdobu konstrukce, která se uplatňuje i v trestním řízení. Také důvody pro nezahájení řízení z důvodu neúčelnosti jsou po formulačních úpravách převzaty z analogických ustanovení trestního řádu.

K bodu 3 [§ 8 odst. 1 písm. e)]:

Jedná se o legislativně technickou změnu, jíž dochází ke sjednocení terminologie v ZPKT a ZDKT, pokud jde o označení „auditor“.

K bodu 4 [§ 8 odst. 1 písm. g)]:

Jedná se o transpozici čl. 69 odst. 2 písm. q) MiFID II, na základě kterého může orgán dohledu pro účely výkonu dohledu nad kapitálovým trhem vydat veřejné prohlášení.

K bodům 5 a 6 [§ 13 odst. 1 písm. s), t) a u)]:

Jedná se o legislativně technickou změnu, kterou se pojmosloví používané ZDKT uvádí do souladu se ZPKT, kdy se reflektuje skutečnost, že vázaní zástupci se zapisují do registrů.

Z důvodu adaptace ZPKT na čl. 14 odst. 6 MiFIR dochází ke zrušení stávajícího znění písmene t) ustanovení § 13 odst. 1 ZDKT. Pro zajištění většího uživatelského komfortu adresátů zákona se do ustanovení § 13 odst. 1 vkládá nové znění písmene t), podle kterého vede Česká národní banka seznamy akcií podle čl. 14 odst. 6 MiFIR.

Novelizační bod dále doplňuje, že Česká národní banka vede seznam poskytovatelů služby hlášení údajů, čímž novela reaguje na nové § 74 až 80 ZPKT.

K bodům 7 a 8 [§ 13 odst. 1 písm. x), y), z), za), zb)]:

Novelizační bod reaguje na změny v ZPKT, kde byla tato povinnost České národní banky doposud nesystematicky upravena, neboť by měla být jednotně upravena v § 13 odst. 1 ZDKT. Zároveň na základě úprav provedených v ZPKT nadále ČNB povede rovněž seznamy akreditovaných osob, a trhů malých a středních podniků.

K bodu 9 [§ 13 odst. 4 písm. a)]:

V souladu s čl. 5 odst. 3 a 59 odst. 3 MiFID II se do zákona vkládá rozšíření okruhu údajů o právnických osobách v seznamu vedeném Českou národní bankou.

K bodu 10 [§ 13 odst. 4 písm. b)]:

V souladu s čl. 5 odst. 3 a 59 odst. 3 MiFID II se do zákona vkládá rozšíření okruhu údajů o fyzických osobách v seznamu vedeném Českou národní bankou.

K bodu 11 [(§ 13 odst. 4 písm. c)]:

Novelizační bod je transpozicí čl. 5 odst. 3 MiFID II.

K bodu 12 (§ 13 odst. 5):

V souladu s čl. 5 odst. 3 a 59 odst. 3 MiFID II se do zákona vkládá povinnost České národní banky pravidelně aktualizovat seznamy, které vede.

K části šesté, čl. VII

K bodům 1 a 2 [položka 65 bod 2 písm. b) až d)]:

Nově se v případě žádosti o povolení k činnosti obchodníka s cennými papíry rozlišuje, o které investiční činnosti obchodník žádá. Tomu je úměrná složitost povolovacího řízení a je tedy i na místě, aby byla také rozlišena výše správních poplatků.

K bodům 3 a 4 [položka 65 bod 2 písm. u) a bod 3 písm. a)]:

Správní poplatek se vzhledem k větší náročnosti řízení, způsobené novými požadavky na investičního zprostředkovatele, také zvyšuje.

K bodům 5 až 7 [položka 65 bod 5 písm. f) až i)]:

Tyto změny souvisí se změnami v bodech 1 až 3 a jejich cílem je zajistit, aby přes změnu povolení nebyly obcházeny rozdílné výše poplatků k žádosti o povolení činnosti.

K bodu 8 (položka 65 bod 9):

K písm. n)

Zavádí se poplatek za zápis vázaného zástupce dle ZPKT, když toto doposud zpoplatněno nebylo, přitom zde však náklady pro ČNB existují. Obdobně zpoplatnění jsou také vázaní zástupci dle zákona o pojišťovacích zprostředkovatelích či zákona o úvěru pro spotřebitele.

K písm. o) a p)

Upravuje se poplatek pro nově zaváděné akreditované osoby podle ZPKT, když obdobný poplatek mají akreditované osoby dle zákona o pojišťovacích zprostředkovatelích či zákona o úvěru pro spotřebitele.

K bodům 9 a 10 [položka 65 bod 12 a poznámka]:

V souladu s novou konstrukcí trvání povolení investičních zprostředkovatelů, akreditace se zavádí u všech těchto subjektů poplatek za prodloužení. Připojeno je též procesní

ustanovení, které upravuje pozici vázaných zástupců a lhůty pro zaplacení příslušného správního poplatku.

K části šesté, čl. VIII

Přechodné ustanovení

Přechodné ustanovení konkrétně upravuje situace, kdy je správní řízení ve věci předmětu poplatku zahájeno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, ale poplatek se stane splatným až po dni účinnosti tohoto zákona.

K části sedmé, čl. IX

CSMAD vyžaduje, aby členské státy trestněprávně postihovaly jednání spočívající v obchodování zasvěcené osoby, nedovoleném zpřístupnění vnitřní informace a v manipulaci s trhem. Trestní zákoník již v současné době obsahuje skutkové podstaty trestných činů manipulace s kurzem investičních nástrojů a zneužití informace a postavení v obchodním styku, které však plně neodpovídají požadavkům směrnice, především v oblasti terminologie a výše trestních sazeb.

K bodům 1 a 2 (§ 250):

V souvislosti s implementací čl. 5 CSMAD se v návaznosti na změnu terminologie v části první, čl. I, bodu 5 tohoto návrhu navrhuje terminologická změna, která upřesní, že investiční nástroje se obchodují v obchodním systému. Obchodním systém se podle § 2 odst. 3 navrženého zákona myslí evropský regulovaný trh, mnohostranný obchodní systém a organizovaný obchodní systém. Rovněž k odstranění možných pochybností při výkladu se nahrazuje slovo „informace“ (množné číslo, 4. pád) slovem „informaci“ (jednotné číslo, 4. pád). Implementace čl. 5 odst. 2 písm. d) CSMAD se odráží „nebo jinému poskytně“.

K bodům 3 a 4 (§ 255 a § 255a):

Dosavadní ustanovení § 255 TZ obsahující trestný čin zneužití informace a postavení v obchodním styku se bude z legislativně technických důvodů členit na dvě ustanovení, z nichž první (§ 255 TZ) bude obsahovat trestný čin zneužití informace v obchodním styku a druhé (§ 255a TZ) bude obsahovat skutkovou podstatu zneužití postavení v obchodním styku.

Do ustanovení § 255 TZ se na základě ustanovení čl. 4 CSMAD vkládá nová skutková podstata, která má postihovat osoby, které zpřístupní třetí osobě informaci dosud nikoli veřejně přístupnou, jejíž zveřejnění je způsobilé podstatně ovlivnit rozhodování v obchodním styku. Vždy zde musí být dán úmysl ke zpřístupnění takovéto informace, která je obsahově širší než vnitřní informace definovaná v čl. 7 nařízení č. 596/2014/EU (tento článek však určuje její minimální obsah). S ohledem na možnost určitého uvážení, které nám ponechává CSMAD (srov. bod 11 recitálu, čl. 3 bod 1 a čl. 4 bod 1 – alespoň v závažných případech a pokud byly spáchány úmyslně), se zužuje dosah skutkové podstaty pomocí způsobeného následku s tím, že ostatní jednání budou sankcionována mimotrestními prostředky (toto řešení se jeví vhodné i s ohledem na povahu trestního práva jako ultima ratia). Navrhuje se tak zúžit dosah skutkové podstaty na jednání, jimiž je způsobena větší škoda nebo jiný závažný následek, nebo jimiž pachatel sobě nebo jinému opatřil větší prospěch (materiální nebo nemateriální), tedy jednání, která jsou vedena zjištěným motivem (vyhovění požadavku

recitálu směrnice - vysokého skutečného nebo potenciálního odvozeného zisku nebo vysoké skutečné nebo potenciální ztráty, které bylo zabráněno) nebo která ve svém důsledku budou mít negativní následky na trh či jiné účastníky trhu (vyhovění požadavku recitálu směrnice - vysoké výše škody způsobené příslušnému trhu, značný dopad na integritu trhu). Horní hranice trestní sazby byla zvolena v návaznosti na čl. 7 CSMAD ve výši dvou let.

Druhá skutková podstata ustanovení § 255 TZ zůstává zachována z dosavadního znění, avšak s několika změnami. Kromě terminologických změn (obchodní systém) dochází k vypuštění tzv. specifického úmyslu v podobě snahy opatřit sobě nebo jinému výhodu nebo prospěch, dosah skutkové podstaty bude však rovněž i zde omezen způsobeným následkem, což nevylučuje stíhat jednání, u kterého k následku nedošlo, jako trestný čin ve stádiu pokusu. Dále se navrhuje, aby se v souladu s požadavkem CSMAD zneužití informace dosud nikoli veřejně přístupné, jejíž zveřejnění je způsobitelné podstatně ovlivnit rozhodování v obchodním styku, mohl dopustit nejen ten, kdo takovouto informaci získal při výkonu svého zaměstnání, povolání, postavení nebo své funkce, ale také ten, kdo takovouto informaci získal i jiným způsobem. Vždy však bude platit, že pachatelův úmysl musí zahrnovat i tu skutečnost, že jde o takovouto informaci, kterou neoprávněně užije. Nahrazení slova „a“ za slova „tím, že“ je legislativně technická změna odrážející skutečnost, že se nejedná o dvě samostatné podmínky, ale o způsob neoprávněného užití.

Navrhovaná horní hranice trestní sazby se u § 255 odst. 2 TZ zvyšuje o jeden rok, neboť CSMAD v čl. 7 vyžaduje horní hranici trestní sazby nejméně ve výši čtyř let.

Vyčlenění skutkové podstaty trestného činu zneužití postavení v obchodním styku do samostatného ustanovení trestního zákoníku má sloužit přehlednosti a srozumitelnosti tohoto právního předpisu. Změny oproti původnímu ustanovení § 255 odst. 2 TZ jsou navrženy pouze v návaznosti na rozdělení ustanovení na dvě, tedy se zrušením odkazů na původní odstavce první. Kvalifikované skutkové podstaty byly převzaty z původního ustanovení § 255 TZ.

K bodu 4 (§ 367 odst. 1):

V souvislosti s rozdělením dosavadního ustanovení § 255 TZ do dvou ustanovení se navrhuje toto zohlednit rovněž v ustanovení § 367 TZ. Trestní postih nepřekážení trestného činu se i nadále vztahuje pouze na jednání naplňující kvalifikovanou skutkovou podstatu s nejvyšší společenskou škodlivostí, tj. případy, kdy pachatel získal pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu.

K bodu 5 (poznámka pod čarou č. 1):

Vzhledem k navrhované implementaci CSMAD se navrhuje také doplnit tuto směrnici do seznamu evropských předpisů, které jsou do trestního zákoníku zapracovány.

K části osmé, Čl. X

K bodům 1, 2 a 10 až 12 (§ 15 odst. 1 a 2, § 616 odst. 4 a § 620 odst. 4 a 5)

Vypouští se povinnost zápisu fyzických osob jako osob dle § 15 ZISIF. Takováto povinnost je nadbytečná, fyzická osoba se nikdy nemůže stát investičním fondem a ani AIFMD nepočítá s možností fyzické osoby jako AIF.

K bodu 3 [§ 33 odst. 1 písm. c)]:

Nově zavedeným pojmem „poskytovatel investičních služeb“ v ZPKT se vztahuje povinnost dodržovat pravidla jednání se zákazníky i na obhospodařovatele investičních fondů při poskytování investičních služeb. Z tohoto důvodu se dotčené ustanovení stalo nadbytečným a zrušuje se. To platí obdobně i pro odbornost osob a vázané zástupce.

K bodům 4 až 6 a 9 [§ 98 odst. 2, § 171 odst. 4, § 272 odst. 1 písm. a), § 315 odst. 1, § 321 odst. 1, § 322 odst. 1, § 325 odst. 3 a § 326]:

Jedná se o legislativně technické úpravy odkazů v návaznosti na nové § 2a až 2g ZPKT.

K bodům 7 a 8 [§ 272 odst. 1 písm. i) a § 272 odst. 4]:

Hranice pro kvalifikovaného investora 125 tis. EUR byla při přijímání ZISIF zvolena s ohledem na lucemburskou úpravu, do tohoto limitu se započítává i majetek obhospodařovaný podle § 11 odst. 1 písm. c) ZISIF, obhospodařuje-li jej tentýž obhospodařovatel jako tento fond. Hranice 125 tis. EUR tedy má a měla své opodstatnění, ve světle aktuálního vývoje se však již zdá být překonanou a bývá ze strany subjektů působících na trhu vnímána jako zbytečná překážka a konkurenční nevýhoda, když např. nařízení EuSEF a EuVECA stanovují hranici 100 tis. EUR, nařízení ELTIF pak dokonce 10 tis. EUR. Ve starších úpravách kolektivního investování se pak vyskytovala hranice 2 mil. Kč a 1 mil. Kč. Z výše uvedených se vedle stávající hranice 125 tis. EUR zavádí nová hranice 1 mil. Kč (cca 30 tis. EUR). Pro takovéto investory je však doplněna nová podmínka hodnocení přiměřenosti (tzv. *suitability test*). Jde o povinné ověření, že investice je pro vhodná pro investora na základě posouzení, zda odpovídá jeho finančnímu zázemí, investičním cílům a odborným znalostem a zkušenostem v oblasti investic. Toto hodnocení je podrobně upraveno v § 15k ZPKT.

K bodu 13 (nový § 628a):

Staví se najisto, že majetkovou hodnotou se rozumí věc ve smyslu nového občanského zákoníku.

K části osmé, Čl. XI

Přechodné ustanovení řeší situaci fyzických osob dle § 15 ZISIF v současné době zapsaných v seznamu podle § 596 písm. f) ZISIF. Tyto se ke dni účinnosti tohoto zákona ze seznamu vymazávají.

K části deváté, Čl. XII – Účinnost

Účinnost zákona je navržena patnáctým dnem po jeho vyhlášení ve Sbírce zákonů, aby byl adresátům zákona poskytnut dostatečný čas na adaptaci svých poměrů. V tomto směru je důležité přechodné ustanovení stanovující, že se musí subjekty přizpůsobit nové úpravě do 3. ledna 2017, avšak s ohledem na MAR, který nabude účinnosti již 3. července 2016, nebylo možno stanovit účinnost až tímto datem, protože jsou obě úpravy úzce provázány.